

ఓం భూర్భువః స్వః తత్సమితుర్వేరేణ్యం భద్రోదేవస్య ధీమహి ధియోయోనః ప్రచోదయాత్

ప్రభర ప్రజ్ఞ

యోగీశ్వరీ

గాయత్రి

నజల శ్రద్ధ

ఓం వందే భగవతీం దేవిం శ్రీరామంచ జగద్గురుం
పాదపద్మే తయోః శ్రీత్వా ప్రణమామి ముహుర్ముషుః

సంకల్పం - సంరక్షణ
వేదమూర్తి, తపోవిష్ట, పండిత
శ్రీరామ శత్రు ఆచార్య
శక్తి స్వరూపిణి
మాతా భగవతీ దేవి శత్రు

ప్రధాన సంపాదకులు
డాక్టర్ ప్రణవ్ పండ్య
సంసాద యంసువి
కందర్ రామచంద్రరావు
డాక్టర్ మారెళ్ళ శ్రీరామకృష్ణ
పొన్నారు రైమవతీశాస్త్రి
ముక్కామల రత్నాకర్
డి.వి.ఆర్.మూర్తి
సాధన నరసింహచార్య

సంపుటి 15 - సంచిక 10
మార్చి 2011
విడిప్రతి రూ. 10.00
సం॥ చందా రూ. 120
3 సం॥ చందా రూ. 350
10 సం॥ చందా రూ. 1116

Please send Drafts &
Money Orders in favour of
**"SRI VEDAMATA GAYATRI
TRUST"**
GAYATRI CHETANA KENDRAM
H.P. Road, Moosapeta,
Near Aswini House, Hyderabad-18.

హార్షిల యొక్క తరంగాలు

హార్షిల వచ్చింది అంటే ఒక తరంగం ఉష్ణోత్సవ లేస్తుంది. అది తాకగానే అంతరాళంలో ఆనందానుభూతి వెల్లివిరుస్తుంది. హార్షిల అనబడే ఉల్లాసభరిత మహాసముద్రంలో కూడా తరంగాలు ఎగసిపడుతుంటాయి. జీవితంలోని ప్రతి అంకురము నుండి కొత్త రెమ్మలు విప్పారతాయి. చిందులు వేసే మనస్సు ఆ ఉల్లాసాన్ని పంచుకోవాలని ఉవ్విళ్ళారుతుంది.

ప్రేమానుభూతిలో పరపశించిపోయే ఈ సమయం మహాత్మరమైనది. జీవితంలో అనేక భావాలు పల్లవిస్తాయి, మరల ముడుచుకుపోతూ వుంటాయి. వీటి ప్రభావము పరిమితమైనది. సంతోషం మిగిలిన రోజులలో కూడా వుంటుంది. మిగతా రోజులల్లో కూడా ప్రేమరసం తొణికిసలాడుతూ వుంటుంది. కానీ దీని పరిధి వ్యక్తిగతమైనది. అది కుటుంబము వరకే పరిమితమై వుంటుంది. కానీ హార్షిలో ప్రేమ, సముద్రమువలె ఉప్పొంగుతుంది. ఇందులోని ఏ అల వచ్చి తాకినా జాతి, ధర్మము, వంశము, ఎక్కువతక్కువ తారతమ్యాలు, పేద-గోప్య తేదాల వంటి భేదభావాలు సమసిపోతాయి. హార్షిల యొక్క ఉల్లాసము వృద్ధిచెంది వికసితమవ్వడము చాలా ముఖ్యము. అది ఎంత ప్రబలమైతే జీవనసాధన అంత బలంగా జరుగుతుంది.

ప్రేమ అనే మహాశక్తిని అమర్యాదగా ఉపయోగించినా లేక హద్దులు విధించినా అమంగళ కరమైన ప్రతిక్రియలు ఉత్సుక్మాతుంది. హార్షిలీ యొక్క తరంగాలు జీవనసాధనను స్వీశించి సునియోజితంగా, సువ్యవస్థితంగా మారిపోతాయి. ఆ తరువాత ఆ ధారను ఎక్కడ ఎంతవరకు ప్రవహింపచేయాలో అక్కడ అంతవరకే ప్రవహింపచేయవచ్చు. ఇలా కనుక చేయగలిగితే ప్రవంచంలో వివిధరకాల పైపుమ్యాలు నిశించి హార్షిలీ వంటి రంగురంగుల రూపం ఆనందాన్ని కలిగిస్తూ మనముందు నిలబడుతుంది. మనస్సులో దుఃఖము వుంటే స్నేహమనే గులాల్పాడి చల్లబరుస్తుంది. అంతే ఆనందము వచ్చేస్తుంది. ఎవరు దగ్గరికి వచ్చినా మనస్సులోని చెడును తీసివేసి వారిపైన ప్రేమను చిలకరించాలి. రెండూ కలిసిపోయి హార్షిలీతరంగాలు ఈ విధంగా మనల్ని తడిపితే జీవితమందలి ప్రతిక్షణం రంగులమయమైతోతుంది.

ప్రతికు సూచనలు, సలహాలు ఇష్టదలచినవారు క్రింది సంబంధిత సంప్రదాయాలు

9949111175

ప్రతికు సూచనలు, సలహాలు ఇష్టదలచినవారు క్రింది సంబంధిత సంప్రదాయాలు

9989659905

పరమాత్మ ఉపాసనతో కోరికలను జోడించడం తగని పని.

యుగశక్తి గాయత్రి - మార్చి 2011

విషయ సూచిక

1. సంపాదకీయం : హోలి	1
2. విషయసూచిక-సద్గురు వచనమృతం :	
ప్రశాంతమైన ఆలోచనల శక్తి	2
3. వేదమంత్రం : అమరత్వం	3
4. పరమానభారతం : నలువైపుల నుండి మార్పు-మార్పు	
అని వినపడుతున్నది	4
5. గాయత్రీ విద్య-6 : త్రిపద గాయత్రి మూడు చరణాలు	7
6. బాలల భవితవు బంగారు బాట-17 :	
ఆలోచించు - అహంకారాన్ని దించు	9
7. ధారావాహిక ప్రక్షోపనిషద్ : ప్రథమ మండలం -	
చతుర్థధ్యాయం : కర్తవ్య పరాయణత	10
8. యుగ గీత-7 : రెండవ అధ్యాయం-సాంఖ్య యోగము :	
పరమాత్మలో అధిష్టితులైన వారే శ్శితప్రజ్ఞలు	12
9. సూర్య విజ్ఞానం - 6 :	
వైదిక వాజ్ఞాయంలోని సూర్యని మహత్వం	
10. జన్మ శతాబ్ది ప్రత్యేకం :	
గురుదేవుల అణువాణువున కరుణే	
11. జన్మ శతాబ్ది ప్రత్యేకం :	
సత్యయుగ పునరాగమనం	
12. గాయత్రీ 24 శక్తి ధారలు (22) : మహామాయ	
13. అదిశక్తి లీలా కథలు-9 :	
భావనలనే అర్థాన్ని భవానీకి సమర్పించుడాం	
14. ధారావాహిక-హనుమత్ కథామృతం-33 :	
పరప్రాప్తితో పులకించిన హనుమంతుడు	
15. పూజ్య గురుదేవుల అమృత వాణి : యుగపరివర్తన	
సమయంలో పంచశీలములను పొట్టించండి	
16. మనం - మన ఆరోగ్యం :	
మొలకెత్తిన గింజలలో అమృత ఆఫోర విలువలు	
17. సాధనా విజ్ఞానం :	
ఉపాసనలో ఏకాగ్రత సాధించడం ఎలా?	
18. జీవించే కళ : నవ్య నాలుగు విధాల మేలు	34
19. నా వారితో నా మాట : ఇంటింటా దీపాలను	
వెలిగించాము-ఇప్పుడు మానవ నిర్మాణము జరగాలి	35
20. ఆరోగ్యమే మహాభాగ్యం-4 : హోమియో వైద్య సేవ	38
21. వేమన వేదం-జీవన నాచం - 5	40
22. వసంత పంచమి వేళ గాయత్రీ మంత్రము-గాయత్రీ	
మహో యజ్ఞముల ప్రాశస్త్యము-యుగబుషి, పండిత	
శ్రీరామశర్మ ఆచార్య గురుదేవుల గాయత్రీ మహాభారత	
సందేశము	42
23. వార్తలు	44
24. అక్షరాల ఆట : పదగాయత్రి-5	48

సద్గురు వచనమృతం

ప్రశాంతమైన ఆలోచనల శక్తి

మనం చేసే ఆలోచనల ప్రభావం మనపైన, ఇతరులపైన పడుతుంది. ప్రశాంతమైన ఆలోచనలు మన మనమనస్సును నెమ్ముది నెమ్ముదిగా మార్చివేస్తాయి. మనం మనకి ఇష్టమైన పసులను ఆదుతూ పాడుతూ చేస్తుంటాము. ఇష్టం లేని పనులు ముఖ్యమైనవయినా చేయాలనిపించదు. కానీ మన స్వభావం మార్పుకోవడం మన చేతుల్లోనే ఉన్నది. ఇది ప్రశాంతమైన ఆలోచనల ద్వారా సాధ్యమవుతుంది. స్వభావం మార్పుకోవడం వల్ల ఎటువంటి పనులైనా మనిషి సునాయాసంగా చేయగలుగుతాడు.

మనిషికి ఇష్టంలేకపోయినా తప్పనిసరి పరిస్థితులో కొన్ని పనులు చేయవలసి వచ్చినపుడు పలురకాలైన ఆటంకాలు వస్తుంటాయి. మనిషి తన చేసిన తప్పుల గురించి, పనులు ఎందుకు కావడం లేదో అనే దాన్ని గురించి ప్రశాంతంగా విశేషిస్తే దానికి అసలు కారణం తనలోనే ఉండని గుర్తిస్తాడు. టెన్సోన్ లేకుండా చేసిన పనుల వల్ల ఆత్మ విశ్వాసం పెరుగుతుంది, సాఫల్యం తప్పక లభిస్తుంది. ఇలా చేయడం వల్ల ఇంద్రియాలు సవ్యంగా పనిచేస్తాయి. జ్ఞాపకశక్తి పెరుగుతుంది. కోరికలు పెంచుకుంటా పోతుంటే ప్రశాంతత మాయమవుతుంది. మనిషిలో కోరికలు ఎంత ఎక్కువగా ఉంటే వాటితో పాటు భయం, సందేహం, మోహం అంత ఎక్కువగా ఉంటాయి.

- అఖండజ్యోతి, మే 1955

అనువాదం : శ్రీ ఊతుకూరి సత్యన్నారాయణ గుప్త

పండుగలు

మార్చి 2011

02-03-2011 మహా శివరాత్రి

19-03-2011 హోలి

ఏప్రిల్ 2011

04-04-2011 ఉగాది

12-04-2011 శ్రీరామ నవవి

22-04-2011 గుడ్ ప్రైడ్

30-04-2011 మహావీర జయంతి

గౌరవం, సద్గురువులకు బహుమానం.

వేద మంత్రం

ఆమరత్వం

మృత్యోః పదం యోపయంనో యజ్ఞైత ద్రాఘీయ
ఆయుః ప్రతరం దధానాః ।
అప్యాయమానాః ప్రజయా ఘనేన,
శుద్ధః పూతా భవత యజ్ఞియాసః ॥

- (బుగ్గేదం 10/18/2)

భావార్థం : ఎవరు దురాచారాలను వదలివేసి సదాచారాలు ఆచరిస్తుంటారో వారికి ఉత్తమ జీవనము దీర్ఘాయుష్మ లభిస్తాయి. ధనము, సంతానములతో పాటు, శారీరక మానసిక పవిత్రత ప్రాప్తించుకొంటారు.

సందేశం : మనుష్య జీవనం ఈశ్వరుడిచ్ఛిన ఒక అనుపమమైన కానుక. మనుష్యుడికి లభించిన సాకర్యాలు ఏ జీవజంతువుకూ లభించలేదు. నవ్వట, మాటల్లాడుట, ప్రాయిట, చదువుట, ఆలోచించుట, చికిత్స, కుటుంబం, నివాసము, వ్యాపారం, వాహనం, మనోరంజనం వంటి సాకర్యాలు మరే ప్రాణికైనా లభించాయా? మనుష్యునిపైనే ఈశ్వరునికింత అనుగ్రహం దేనికి?

ప్రపంచలోని ప్రతివొక్క ప్రాణీ జన్మిస్తుంది, కొంతకాలం తర్వాత మరణిస్తుంది. మృత్యుపాదం ఎవరినెప్పుడు తొక్కివేస్తుందో ఎవరికి తెలియదు. మృత్యువును అధిగమించి అమృతశ్వాన్ని ప్రాప్తించుకొనే సామర్థ్యం పరమాత్మ మనుష్యునికి ఇచ్చాడు. ప్రపంచంలో మరణించిన వారిలాగా జీవితాన్ని గడవక అమరపుత్రుల వలె జీవించండి.

ఇతిహసం, శ్రేష్ఠపురుషుల నడవడిక పరిశీలిస్తే వ్యక్తి ఉన్నతికి కొన్ని శ్రేష్ఠమైన గుణాలు ఆవశ్యకమని తెలుస్తుంది. ఆ గుణాలే మానవత్వానికి గీటురాళ్ళు. ఎవరిలో ఈ గుణాలు ఎంత మోతాదులో వుంటే ఆ వ్యక్తి ఆ స్థాయిలో అంత శ్రేష్ఠుడు, అమరుడు అపుతాడు. ప్రపంచంలోని మహాపురుషులందరిలో ఈ గుణాలే నిండి వున్నాయి. ఈ గుణాల సోపానాలు అధిరోహించకుండా అమృతశ్వాన్ని సింహసనాన్ని ఎవరూ అధిష్టించలేరు. గీతలో ఈ గుణాల మహిమ అనేక స్థానాలలో అనేక విధాలుగా వర్ణించబడింది. వీటిని దైవ సంపద అని చెప్పటం జరిగింది. ఈ గుణాలను తన జీవితంలో నింపుకోగలిగితే మనుష్యుడు అమరుడు కాగలడు.

మనదేశం మహాపురుషుల దేశం. శ్రీరామచంద్రుని నుండి నేటి పరకు ప్రపంచకీర్తి పొందిన వందలాదిమంది మహాపురుషులు ఇక్కడ జన్మించారు. కేవలం మహాపురుషుల నిర్మాణంతోనే సరిపోదు. ఏదో కొద్ది మంది దైవిసంపద కలిగిన వారై, మిగిలి

ఉన్న వ్యక్తులు నరక సదృశ జీవితం జీవిస్తూ ఉంటే అది అనుచితం, అసంభవం కూడా. దేశంలోని సాధారణ అతి సాధారణ వ్యక్తులు కూడా శ్రేష్ఠులు కావాలి.

మన శారీరిక అవసరాలు కూడా ఇతర ప్రాణుల వలె సామాన్యంగా, తేలికగానే పూర్తి చేసుకోవచ్చు. కానీ మనం అధిక సామర్థ్యమును భోగము, విలాసం కూడాబెట్టడం మొదలైన వాటి కొరకు ఉపయోగిస్తున్నాము. రకరకాల దురాచారాలలో ఈ అమాల్య మానవ జీవనం వ్యధా చేస్తున్నాము. మన జీవితోద్దేశ్యం నుండి దూరమై, మరణించిన మనివితో సమానంగా ఏదో విధంగా బ్రాతుకు బండిని ఈడ్డుకుంటూ పోతున్నాము.

మనం ఎప్పుడూ ఆహారం, వ్యాయామం, తపస్సుల ద్వారా శరీరాన్ని శుద్ధముగా, అంతఃకరణను పవిత్రంగా చేసుకొని యజ్ఞియ జీవితం గడపాలి. అప్పుడు మనం శబ్దకర్మలు చేస్తూ ఉత్తమమైన ధనం, శ్రేష్ఠ సంతానముతో సుఖాలను సూరు సంపత్తురాలకు పైగా అనుభవించగలము. అమరత్వపు ఆనందాన్ని ప్రాప్తించుకోగలము.

★ ★ ★

గాయత్రీపురివార్పురిజనులకు విజ్ఞాపి

యుగబుఱి వేదమూర్తి పరమపూజ్య గురుదేవులు పండిత శ్రీరామశర్మ ఆచార్యవర్యులు అనేకమార్గుల తనను తన సాహిత్య మాధ్యమము ద్వారా ఇంటింటికి చేర్చమని విజ్ఞాపి చేసియున్నారు. యుగపరివర్తన-సత్యయుగ పునరాగమనము ఆనాదే సుసాధ్యం కాగలడు అని సెలవిచ్చారి.

పై విజ్ఞాపిని పురస్కరించుకొని జన్మశతాబ్ది వేడుకల సందర్భముగా మీ, మీ కుటుంబ సభ్యులు మరియు బంధు మిత్రుల వివాహ మరియు జన్మదినముల వేళ, ఒక్కాక్కరు కగురు యుగశక్తి గాయత్రి పత్రికకు చందాదారులను చేర్చించ మనపి. ఇదియే నిజముగా మనము చెల్లించెడి గురుదక్షిణ. ఈ క్రింది చిరునామాకు మీ చందాను పంపించమనవి. (మీ పేరు చిరునామా పిన్కోడ్తోసహా ఛోన్ నం. ప్రాసి పంపించగలరు).

మా చిరునామా :

గాయత్రీ చేతనా కేంద్రము, హాచ్.పి.రోడ్, మూసాపేట్,
అశ్విని హాన్ ప్రక్కన, హైదరాబాద్ - 500 018.

విద్యుతీ పాటు వినయం ఆవసరం.

వర్తమానభారతం

నలువైపుల నుండి మార్పు-మార్పు అని వినపడుతున్నది

మనం చాలా సాభాగ్యశాలురము

ఈనాడు నలువైపులా పరివర్తన అనే గాలి వీస్తున్నది. కళ్ళకు గంతలు కట్టుకొన్న వారికి ఈనాటి పరిస్థితులు ఎంత విషమంగా వన్నాయో తెలియకపోవచ్చు. కొందరు ప్రపంచం ఎలావుందో అలానే ఉంటుంది, ఏవో కొద్దిపాటి ఆటుపోట్లు వస్తుంటాయి తప్ప మరేమీకాదు అని చెప్పువుంటారు. దివ్యదర్శులైనవారు భవిష్యత్తును ఊహించగలరు. వారికి 2011 నుండి విశ్వవ్యాప్తంగా పరివర్తన అనే శృంఖల ప్రారంభమైనదని అర్థమవుతుంది. వారికి నలువైపులనుండి పరివర్తన, మార్పు, మార్పు అనే కంఠస్వరమే వినిపిస్తున్నది. యుగపరివర్తన యొక్క శుభారంభం జరిగింది. రాబోయే 10 సంవత్సరాల్లో ఈ విషయం స్వప్తంగా మనకు కనిపిస్తుంది. ఇక దీనిని ఎవరూ అపలేరు. ఈ పరివర్తనలకు కేంద్ర బిందువు మన భారతదేశం అనేది మనం చాలా గర్వంచదగ్గ విషయం.

ఒక మహాత్మ్వార్థ భవిష్యవాణి

శ్రీ అరవిందులు, వివేకానందులు వేరువేరు సమయాల్లో ఈ కాలానికి సరిపోయే ఒకే భవిష్యవాణిని చెప్పారు. ఇద్దరూ చెప్పిన విషయమేమంటే శ్రీరామకృష్ణపరమహంస జన్మించినప్పటినుండి (1836) యుగపరివర్తనా ప్రక్రియ ప్రారంభమైంది. 175 సంవత్సరాల తరువాత దీని పరాకాష్ట ఎలావుంటుందో మనకు కనిపిస్తుంది. ఈ సమయమంతా సంధికాలమే. పొలాన్ని బాగా దున్ని విత్తనాలు వేస్తారు. పంట రెండవరోజే మనకు చేతికి రాదు. దానికి కొంత సమయం పడుతుంది. గొప్ప పరివర్తనలన్నింటికి సమయం పడుతుంది. వాతావరణంలో మార్పును తీసుకుంటే నవరాత్రులలో చల్లని వాతావరణం ఉంటుంది. వసంతబుతువు వచ్చేసరికి ఎముకలు కొరికే చలి మొదలౌతుంది. చైత్రనవరాత్రుల్లో వచ్చే వేడిమికి ఆ చలి అంతా మటుమాయమవుతుంది. మహాకవి కాళిదాసు మన దేశాన్ని ఆరు బుతువులతో కూడిన అద్వీతీయ దేశంగా అందులోని ప్రతి బుతువు యొక్క సౌందర్యమును విలక్షణంగా వట్టించారు. బుతుపరివర్తనా చక్రమును అర్థము చేసుకున్న వారికి పరివర్తన అనేది ప్రకృతి ధర్మము అని అర్థవొతుంది. ఈ రోజున ఏది ఉన్నదో అది రేపు ఉండదు, మారితీరుతుంది.

ఇద్దరు మహాపురుషుల ప్రకారం 175 సంవత్సరాల ప్రసవ వేదనతో సమానమైన కాలాన్ని మనం డాటేశాము. ఇప్పుడు తిరిగి సత్యయుగం ఔపు ముందుకు సాగుతున్నాము. ఇది ఎంత విలక్షణమైన సంయోగమంటే 2011లో పరమహాజ్య గురుదేవుల 100 సంవత్సరాలు హర్షయ్య నలువైపులా వేగంగా పరివర్తనా క్రమము మొదలైంది. గడిచిన సంవత్సరాల్లో అసంభవం అనిపించే ఎన్నో పనులు ఇప్పుడు ఎంత చక్కగా జరిగిపోతున్నాయో మనకే కనపడుతున్నది. ప్రతి ఒక్కరూ వాటిని అభినందించి తీరాలి. రానురాను మీ అందరికీ ఈ విషయం ఇంకా సృష్టంగా తెలుస్తూ వుంటుంది.

దుమ్ముకొట్టుకుపోయిన రాజకిలీటము

100 సంవత్సరాల క్రిందట భారతదేశము బానిసత్యంలో వున్నది. 1857లో మొదటిసారిగా క్రాంతి ప్రారంభమైంది. ఆ తరువాత కాలంలో గోఖలె, తిలక, గాంధీ, భగవ్తీసింగ్ వంటివారు జన్మించారు. భారతదేశానికి స్వాతంత్యమిస్తూ వెళ్ళిపోయారు. స్వాతంత్యం కొరకు తగిన వాతావరణం తయారుచేయుటలో మహార్షి దయానంద, స్వామి వివేకానంద, శ్రీ అరవిందో, శ్రీ రమణమహార్షి వారి వారి పాత్రను చక్కగా నిర్విర్ించారనేది సర్వవిదితమే. ఎంతోమంది రాజులు, ఎన్నో రాజ్యాలు, సంస్థానాలు, సామంతులు, జమీందారులు, ప్రావుకారీవ్యవస్థ అన్నో నెమ్ముడిగా నెమ్ముడిగా నెమ్ముపై వ్యవస్థ వుండేది. అమెరికా మిగిలిన దేశాల్లో కూడా క్రాంతి వచ్చి వారిని అమ్మడం, కొనడం లాంటి విధానాలు రూపుమాసిపోయాయి. వేలాదిమందిని వేశ్యలుగా తయారుచేసిన అంతఃపురాలు ఇప్పుడు ఎక్కడున్నాయి?

మహాక్రాంతి యొక్క శ్రంఖల

‘సత్తి’ అనే ఆచారము మనదేశం మీద పడ్డ ఒక కళంకము. ఆ అనాచారానికి ధార్మికత అనే ముసుగు వేశారు. రాజారామమోహనరాయ్ వంటి మహాపురుషులు వచ్చి కలగా మిగిలిపోయిన విధానాలు జరిగిపోయాయి. జరిగిపోయిన ప్రాతిష్ఠానికి సిద్ధపడిన వాడికి అదృష్టం లభిస్తుంది.

మాల్యం చెల్లించడానికి సిద్ధపడిన వాడికి అదృష్టం లభిస్తుంది.

రూపుమాపారు. రోజులు మారుతున్నాయి. కొన్ని ఇబ్బందులు ఈనాటికీ ఉన్న అందరికీ సమానమైన అవకాశాలు లభించడాన్ని ఎవరూ ఆపలేకపోతున్నారు. ఎన్నికల్లో పోటీ చేసేందుకు ప్రతివ్యక్తి అర్థదే. ప్రతిభవుంటే జాతి పేరుతో ఎవరూ ఎవరిని తొక్కి పెట్టలేరు. అందరికి అవకాశాలు సంపూర్ణంగా లభిస్తాయి. ఈనాడు ఉన్న పరిస్థితి 100 సంవత్సరాల క్రితం ఊహించడానికి కూడా సాధ్యపడదు.

నారీజాగరణ

ఈనాడు నారీశక్తికి లభించిన అధికారం ఆమె చేసిన ఎన్నో పోరాటాలకు ప్రతిఫలం. ఆ మార్పుకి పరోక్షంగా విశ్వమంతా వీస్తున్న అనుకూల పవనాలే కారణం. ఎక్కడ స్త్రీలను రెండవ తరగతి వర్గానికి చెందిన పౌరులని అనుకుంటున్నారో అక్కడే వారు ఈనాడు పెద్దపెద్ద పదవుల్లో రాణిస్తున్నారు. భార్య భర్తలిరువురూ నవూనాధి కారంలో ఉంటూ కలిసి పనిచేసుకుంటున్నారు. చదువుకునే అవకాశం ఇద్దరికీ వుంది. ఒకప్పుడు ఇద్దరి మధ్య భేదాన్ని చూపించేవారు. ఈనాడు మాత్రం ఆడపిల్ల పుడితేనే సౌభాగ్యం అనుకుంటున్నారు. స్త్రీ తనని తాను తక్కువగా భావించుకుంటే ఏమీచేయలేము కానీ కాలం ఇప్పుడు ఆమెను ఒక ఉన్నతస్థానం మీద నిలబెట్టింది. సాక్షరత, స్వావలంబన, నేతృత్వము, సైన్యం, రక్షణరంగము, వైద్యరంగం వంటి అనేకరంగాల్లో స్త్రీ ముందడుగు వేసింది. ఇది మరి మహాపరివర్తనమే.

ప్రజలకు అధికారం

పంచాయితీరాజ్ స్థాపన, సహకార ఉద్యమం వంటి కార్యక్రమాల ద్వారా అధికారం ప్రజలచేతికి వచ్చేసింది. ఇప్పుడు ఎవరూ ఎటువంటి ఆరోపణలూ చేయలేరు. భారతదేశంలో అందరికి విద్య మరియు సమాన అవకాశాలు అనేవి ఒక క్రాంతిని తీసుకువచ్చాయి. ఈనాడు ఏ విషయంకానీ, సూచనలు కానీ రహస్యంగా దాచబడవు. ప్రజాపాతం కోసం వాటిని బహిర్దతం చేయవలసిందే. మన న్యాయవ్యవస్థ లోకతంత్రమును కంచుకోటవలె రక్షించే బాధ్యతను నిజాయితీగా నిర్వర్తిస్తున్నది. న్యాయద్వారాలు అందరికి ఎల్లవేళలా తెరిచే ఉంచబడుతున్నాయి. లోకపాతం కోరేవారు ఆధారాలు చూపించి అపరాధులైన వారినెవరినీ స్వేచ్ఛగా తిరగకుండా కట్టడిచేయవచ్చు. స్వతంత్రం

వచ్చిన 64 సంవత్సరాల తరువాత కూడా మనమింకా అనేక బ్రిటీష్ వారి చట్టాలనే అమలుపరుచు కుంటున్నాము. కనుక ఇందులో చాలా లోటుపాట్లు వున్నాయి. సమయానుసారం ఇవి కూడా వ్యవస్థకృతం చేయబడతాయి. మన 'న్యాయవ్యవస్థ' యొక్క పారదర్శకత విశ్వమునందు ఒక ఉపమానంగా నిలిచిపోతుంది.

నియంతలు తప్పించుకోలేరు

ఉద్యమాలు విశ్వమంతటినీ ప్రభావితం చేస్తాయి. నియంత్రుత్వం ఇప్పటికి వందేళ్ళ క్రితమే మూడింట నాలుగు వంతులు ప్రపంచమంతా ఆవరించింది. సోవియట్యూనియన్, చైనా దానినుండి విముక్తి పొందాయి. దాదాపు సగంపైనే జనాభా స్వేచ్ఛావాయువులు హీలుస్తున్నారు. చైనాలోని తియాన్మాన్ సేణ్ఱర్లో వచ్చిన క్రాంతి చైనాను మార్చివేసింది. 1989లో పగుల గొట్టబడిన బెర్లిన్గోడ యూరప్ మరియు గ్రీకు దేశాల రూపరేఖల్ని మార్చివేశాయి. గడిచిన రోజుల్లో ఈజిప్ట్, ట్యూనిషియా, యమన్, జోర్డాన్ వంటి దేశాల్లో స్వాతంత్ర్య పోరాటం జరుగుతున్నది. అది ఈ మహాపరివర్తన ప్రక్రియలో ఒక అంగము. ఇప్పుడు ఎవరినీ అణిచివేయలేము. వారు విముక్తి చెంది తీరవల్మిందే. ఇది కాలం యొక్క కోరిక. దీనిని అందరూ మనస్సుర్చిగా ఆమాదించవల్మిందే. ఇది చాలా స్పష్టమైన విషయం.

సంచారవ్యవస్థలో వస్తున్న క్రాంతి

సంచారవ్యవస్థ (కమ్యూనికేప్సన్ రంగం)లో వస్తున్న విప్పవాత్సక మార్పులు ప్రపంచాన్నే ఒక గ్లోబల్గ్రామంగా మార్చివేశాయి. ఇంటర్వెట్, మెబ్రెల్, ట్యూటర్, ఫేనబుక్ వంటివి ఏ ఒక్కవ్యక్తి చేసి చూపించలేనివ్వే చేసి చూపించాయి. ప్రపంచాన్నంతటినీ ఒకే భాషతో, ఒక వలయంలో, వరల్డ్వెబ్ ఒక స్వాతంత్రో ముడివేసింది. ఈనాడు ఇంటర్వెట్ ప్రజలందరిభాష. అన్ని నెట్లో ప్రసారం చేయబడతాయి. నిరంకు పొలకులు కూడా వాటిని నిరోధించలేకపోతున్నారు. దీనితో పాటు మీడియాలో వచ్చిన క్రాంతి వల్ల ప్రజలందరూ ఒకరితోఒకరు కలుపబడుతున్నారు. 1980 వరకు మనము ఐపాడ్, మెబ్రెల్ టివిలతో కూడిన ప్రపంచం ఉంటుందని ఊహించలేకపోయాము. విజ్ఞానము యొక్క ఈ ఆవిష్కారములు ప్రతి సూచనను వ్యక్తివ్యక్తి చేర్చే బాధ్యతను నిర్వహిస్తున్నాయి. కానీ వీటిని మనం ఎంతవరకు యుగపరివర్తన కొరకు ఉపయోగించుకున్నాము?

అదృష్టాన్ని నమ్ముకుని కూర్చునేవాడు జీవితాంతం కూర్చునే ఉంటాడు.

వైజ్ఞానిక ఆధ్యాత్మికత నేత్తుత్తుం వహిస్తున్నటి

విష్వవం ధర్మతంత్రాన్ని కూడా వదిలిపెట్టలేదు. ఈనాడు ప్రగతిశీల ఆధ్యాత్మికత స్నేహకరించడగినదే. అది అందించే కంతం పోవడి కావచ్చు లేక భారతదేశ ధర్మదిగ్ంజాలది కావచ్చు. మరాధివతులు కూడా పోవ వలెనే బాధ్యతాయుతంగా జీవిస్తారు. ఇప్పుడు ఈ పరివర్తన అనే మహాతుఫానులో అందరూ ధనం కూడబెట్టుకొని భోగవిలాసాల్లో జీవించాలి అనే ఆలోచన కూడా చేయలేదు. అటువంటి వారెవరైనాసనే లోకసేవ, ఆరాధనా కార్యకమాల్లో పాల్గొని తీరాలి. ఈ మార్పు యొక్క వేగతీవ్రత రాబోయే పది సంవత్సరాల్లో ఎలా ఉంటుందో ఊహకు కూడా అందదు. ఇప్పుడు ధర్మము యొక్క వైజ్ఞానిక స్వరూపము మన ముందుకు రాబోతున్నది.

భ్రమాచారముపై అంకుశము

మనిషి యొక్క కోరికలు పెరిగి వాటిని తీర్చుకునేందుకు తప్పుడు మార్గాలు పడుతున్నాడు. ఇక్కపై ఇటువంటివి సాగవు. నల్లధనం, కూడబెట్టుకునే ప్రవృత్తివంటివిన్నీ వేగంగానే నియంత్రించబడతాయి. గడిచిన రోజుల్లో భారతదేశము, సంపూర్ణ విశ్వములో 50 కంటే ఎక్కువ దేశాలలో వచ్చిన పరివర్తనలన్నీ నిజమైన జనశక్తివల్లేని చెప్పున్నాయి. ఇక్కపై స్విస్టబ్యాంకుల్లో ధనం కూడా బైటకు లాగబడుతుంది. అధ్యాత్మవాదము త్వరితగతిన పెరుగుతూ ప్రతి వ్యక్తి దానిని అంగీకరించేందుకు వీలైన వాతావరణమును తయారుచేస్తున్నది. అభివృద్ధి చెందిన విజ్ఞానము పల్ల వచ్చే చెడుమార్పులు తుదిచివేయబడతాయి. చిన్నపెద్ద యుద్ధాలు జరగకుండా నిలిపివేయబడతాయి. ప్రజాహితం కోసం ప్రణాళికలు తయారుచేసేందుకు మాత్రమే శక్తి వినియోగించ బడుతుంది. నిజమైన అర్థంలో స్వరాజ్యం వస్తుంది.

ఇటి మా యొక్క దృఢమైన విశ్వాసము

పూజ్య గురుదేవుల జన్మశతాబ్ది సమయంలో యుగపరివర్తన ప్రకీయలో, మహాపరివర్తన సమయంలో 21వ శతాబ్ది వచ్చిందని చెప్పున్నది. 2011 సుండి ఈ కార్యము తీవ్రగతిలో జరుగుతుంది. గేర్రుమార్పి ముందుకు సాగుతుంది, ఇది ఇంక ఎవరు ఆపినా అగదు. క్రాంతి తీవ్రమైన వేగంతో వస్తుంది. సూక్ష్మజగత్తు యొక్క విధివ్యవస్థ అంతా హిమాలయాలలోని బుచిషత్తా చేతుల్లో వుంది. వారే ఈ మహాపరివర్తనా వ్యవస్థను సంచాలన చేయున్నారు. మనము కేవలం నిమిత్తమాత్రులమై వారితో పాటు నడుస్తున్నాము. మన

లక్ష్మీము ఒకటే 'మానవునిలో' దేవత్వము ఉదయించుట'. దీనివల్లనే వృద్ధిపై సత్యయుగము వస్తుందని ఉపోదయకాలంలోని ప్రభాతవేళలో స్పష్టంగా కనిపిస్తున్న ఈ అరుణోదయము చెత్తున్నది. ఈ విషయంలో ఎవరూ సందేహపడవలసిన అవసరంలేదు. మీరు కూడా ఆ అనిశ్చితస్థితిలో లేకుండా వుండండి. ఇది మార్పు రావలసిన సమయం, మార్పు వస్తుంది.

- అఖండజ్యోతి, మార్చి 2011

అనువాదం : శ్రీమతి వల్లీ శ్రీనివాస్

కలయికల్న గెలుపు

సాఫల్యం పొందటంలో ప్రముఖ పొత్త వహించేది బలమూ, సంకల్పమూ, వివేకమూ అనే సందేహం కలిగి ఈ ముందు ప్రజాపతి వద్దకు వెళ్లి అయిన అభిప్రాయాన్ని కోరాయి. కేవలం తన అభిప్రాయాన్ని చెప్పడమేగాక ప్రామాణికంగా తెలియజేయాలని ప్రజావతి నిశ్చయించుకున్నాడు.

ఆడుకుంటున్న పిల్లలవాని దగ్గరకు వెళ్లి ఒక వంకర మేకు, సుత్తి ఇచ్చి మేకును సరిచేయమని తిన్నంత మిరాయి తినిపిస్తానని చెప్పుదు. కాని అంత పెద్ద సుత్తిని మోనే శక్తి నాకెక్కడ వున్నది? ప్రయత్నం కూడా చేయకుండానే నావల్ల కాదన్నాడు. నిరుత్సాహంగా ఇంకాస్త ముందుకు వెళ్లేసరికి ఒక పనివాడు కనిపించాడు. నిద్రబోతున్న అతనిని మేల్కోల్పి మేకు, సుత్తి ఇచ్చి మేకును సరిచేసి ఐదురూపాయలు తీసుకోమన్నాడు. ఐదు రూపాయల మాట వినగానే ఆశపుట్టి పనికి ఉపక్రమించాడే గాని గట్టి సంకల్పం లేక మరల నిద్ర ముందుకు వెళ్లి పనిని మధ్యలో వదలివేశాడు. మరికాస్త ముందుకు వెళ్లేసరికి ఒక బుద్ధిమంతుడైన చదువుకున్న వ్యక్తి కనిపించేసరికి మేకును సరిజేసి 50 రూపాయలు తీసుకోమన్నాడు. కాని అతను అనారోగ్యంగా ఉన్నాడు. (శమను తట్టుకోలేని స్థితి అతనిది. అందుకే ఆ పని తన వల్ల కాదని నిరాకరించాడు. అప్పుడు ప్రజాపతి అన్నాడు - “ఈ ముగ్గురు వ్యక్తులు (శక్తులు) కలసి ఉంటే పని అవలీలగా జరిగిపోయేది. వివేకం లేని బాలుడు, సంకల్పం లేని పనివాడు, బలం లేని వ్యక్తి కావడం వల్ల పని చిన్నదే ఆయినా సాధించలేకపోయారు. ఈ ముందు శక్తులు కలసి ఉంటే ఎంతటి అసాధ్యమయిన పనులైన అవలీలగా సాధించవచ్చు” ఈ ముందు ఎక్కడ ఉంటే అక్కడ విజయం, సాఫల్యం తద్వం.

- ప్రజ్ఞా పురాణం సుండి

సంతోషం సగం బలం.

గాయత్రీ విద్య-6

త్రిపదా గాయత్రీ మూడు చరణాలు

గాయత్రిని త్రిపదగా చెప్పబడింది. త్రిపద అంటే మూడు చరణములు కలది. మూడు చరణములో నమస్త సంపదలున్నాయి. వీటిని పొందిన వ్యక్తి అయినా నిజమైన అర్థంలో మనిషి అని అనిపించుకుంటాడు, జీవాత్మ యొక్క మూడు అవరణలను బేధించి (దాటి) వాటిని వికసింపజేసుకుని దేవోపమ స్థితి ప్రాప్తించుకుంటాడు. మనిషి యొక్క అస్తిత్వాన్ని మూడు విధాలుగా విభజించారు. స్ఫూర్థమైనది, స్ఫూర్థమైనది, కారణమైనది. మూడు శరీరాలు ఒకదానిని మించి మరొక సామర్థ్యములను తమలోపల దాచుకుని ఉన్నాయి. వీటిలో అస్తవ్యస్తత, వికృతులు నిండిపోవడం వల్ల తమ విలక్షణమైన శక్తిని పోగొట్టుకొంటాయి. ఘలన్స్వరూపంగా పొందవలసిన లాభములను పొందలేవు. ఇంతేగాక రోగ్రగ్రస్తుడై బాధలు కలుగుతాయి. విభూతులతో నిండిన ఈ మూడు శరీరాలనుండి పొందవలసిన హర్షోల్లాసములు పొందకపోగా, సురదురభమని చెప్పబడే మానవ జీవనం సార్థకం చేసుకోలేకపోవడమే గాక, దుర్భతి పొలుగావలసి వస్తుంది. నేడు అధికశాతం మనుష్యులు ఇలాంటి పరిస్థితులలోనే ఇరుక్కుపోయారు.

స్ఫూర్థ శరీరం ఆరోగ్యంగా ఉంటే కలిగి లాభాలు కొద్దోగొప్పు మనకుండరికి తెలుసు. రోగరహిత శరీరం చూడటానికి అందంగా, ఆకర్షణీయంగా ఉంటుంది. అది వికసించిన పుష్పవలె అందరినీ అలరిస్తూ, ఆకర్షిస్తుంది. అధిక శ్రమ చేయడం, కరినమైన పనులను చెయ్యగలగటం వల్ల స్వయంగా లాభం పొందటమేగాక, ఇతరుల గుర్తింపు పొందటం రోగరహిత స్థితిలోనే సాధ్యమవుతుంది.

శరీరంతో కొన్ని ప్రత్యేకమైన సాధనలు చేసి ఆశ్చర్యపరిచే ప్రదర్శనలు ఇస్తారు. శిల్పాలు, కళాకారులు వస్తాడులు, త్రీడాకారులు, సర్పసులో పనిచేసే గారడి వాళ్ళు, శరీర సాధనలో నిష్టాతులు, వారి మనోయోగ సమన్వయంతోనే వారి సాఫల్యం సాధ్యమవుతుంది. పంచతత్త్వములతో నిర్మించబడ్డ ఈ శరీరము చేతన మనస్సు సహాయం లేనిదే కడలలేదు, మెడలలేదు. ఇక పెద్ద పెద్ద పనుల గురించి చెప్పేదేమంది. శరీర నిర్వహణకు దోహదం చేస్తున్న ఈ మనోయోగం స్ఫూర్థ శరీరమునకు చెందిన ఒక భాగంగా భావించాలి. అందువలన మనస్సును 11వ ఇంద్రియమని అన్నారు.

స్ఫూర్థశరీరం యొక్క సామర్థ్యం వల్ల ప్రపంచంలో అనేక రకాల లాభాలు పొందుతున్నాము. ప్రపంచంలో ఉపయోగపడే వస్తువులను పొందడంలోను, ఇతరులకు సహకరించి బదులుగా

ఇతరుల సహకారం పొందటంలోను శారీరిక సక్రియలే ప్రధాన కారణము. కర్మ మహిమ సర్వత దృష్టిగోచరమవుతుంది. కర్మఫలంతోనే సుఖములు ప్రాప్తిస్తాయి. కర్మ యొక్క స్ఫూర్థ పరిణామం శరీర సక్రియతోనే జోడింపబడి ఉన్నది. దండన, పురస్కారములు శారీరిక కర్మల వల్ల లభిస్తాయి. శరీరాన్ని సరియైన స్థితిలో ఉంచి, సఫలతల కొరకు అవసరమైన శిక్షణ ఇష్టదాన్నే శరీర సాధన అని అంటారు.

సాధనా విజ్ఞానం యొక్క మొదటి అడుగు శారీరిక ఆరోగ్యాన్ని కాపాడుకోవటం, శారీరిక కార్బోకలాపాలను ఒక పద్ధతిగా ఉంచుకోవడమే. దీనివల్ల సాధకుడు రోగరహితుడుగా, సామర్థ్యం పెంపొందించుకుని, దీర్ఘజీవి (ఎక్కువ కాలం జీవించడం) అవుతాడు. యోగసాధనలో లభించే మొదటి లాభం ఇదే. స్వాస్థ్య (ఆరోగ్య) రక్షణకు కావలసిన నియమాలు అందరికి తెలుసు. భోజనంలో ఏ ఏ పసుపులు ఎంత పాళ్ళలో ఉండాలి, వాటిని ఏ విధంగా వండాలి, తినాలి అనేది తెలుసుకోవాలి. శ్రమ, వ్యాయామం, దినచర్య, శుభ్రత వంటివి ఆరోగ్య సంరక్షణకు ఆవశ్యకము. జబ్బుపడినప్పుడు ఏ మందులు ఇవ్వాలో అనే దాని గురించి ఒక పెద్ద శాస్త్రమే ఉన్నది. ఇది స్ఫూర్థ శరీర ఆరోగ్యాన్ని రక్షించేందుకు ఉపయోగిస్తుంది. స్ఫూర్థ ఆరోగ్య విజ్ఞానం దీనికన్నా లోతైనది. వాటి వేళ్ళు చాలా లోతులలో పాతుకుని ఉంటాయి.

ఆసనాలు, ప్రాణయామం, నేతి, ధోతి, వస్తి, వజ్రోలి, కపాలభాతి, ఉడ్డియాన బంధం, జాలంధర బంధం, మూలబంధం, ముద్రలు, ఉపవాసం, తితీక్ష, చాంద్రాయణ ప్రతం, మౌనం మొదలైనవి అంతరూఢిలను ప్రభావితం చేస్తాయి. సామాన్య అహర నియమాలు అంతలోతులకి ప్రభావం చూపలేవు. ఆరోగ్య సంరక్షణకు అహర నియమాలు పాటించే వారిలో కూడా రోగములు, దుర్ఘాత చూడవచ్చు. నాడిని చూచి దీనికి కారణము తెలుసుకోలేదు. కోశికలలో, నాడులలో, జీర్ణము చేసే ద్రవాలలో, కొన్ని విశిష్ట గ్రంథులలో కొన్ని సమస్యలు వస్తుంటాయి. ఇవి ద్వారా చేసే పరీక్షలకి అందవు. రోగి బాధలు అలగే ఉంటాయి. ఈ సందర్భంలో యోగ విజ్ఞానం యొక్క ప్రయోగాలు మంచి ఫలితాలనిచ్చినట్లు తెలుస్తుంది.

వస్తాడులలో కనిపించే బలం, కళాకారులలోని కౌశల్యం, సైనికులలోని చురుకుదనం అనేవి కేవలం ఆరోగ్య చిప్పులు

నమ్రతకు ఎటువంటి ఖర్చులేదు. ప్రభావం ఎక్కువ.

మాత్రమే కాదు, జీవన శక్తి యొక్క మహాత్మపూర్ణమైన అంశగా భావించవచ్చు. రక్తంలో మాలిన్యాలు ఉన్నా, శరీరంలోని అవయవాలు క్షీణించినా ఈ జీవనశక్తిని ఆధారం చేసుకొని రోగస్తుడైన వ్యక్తి కూడా చాలా పసులు చక్కగా చేయగలగుతాడు. దీనికి “జిజీవిష” అనే పేరు కూడా ఇవ్వవచ్చు. దీనిని ఆధారం చేసుకొని మృత్యువను ఎదిరించవచ్చు. అనారోగ్య భారంతో కృంగిపోయినా, ప్రబల పురుషార్థులవలె గొప్ప గొప్ప కార్యాలు నిర్వహించగలరు. భీష్ముడు అంపశయ్య మీద ఉండి కూడా ఉత్తరాయణంలో సూర్యుడు వచ్చేవరకు జీవించి ఉండటం, అదిశంకరాచార్యులు భయంకరమైన కురుపుతో సతమతమవుతూ కూడా ఆశ్చర్యకరమైన క్రియాకలాపాలలో నిమ్మగుమపడం వంటి అసంఖ్యాక ప్రమాణాలు కనిపిస్తాయి. గాంధి వంటి దుర్భుల వ్యక్తి, రాజీంద్ర ప్రసాద్ వంటి రోగస్తుడైన వ్యక్తి సంపూర్ణ అరోగ్యంతో ఉన్న వ్యక్తుల కన్నా ఎక్కువగా పని చేసి చూపిచ్చారు.

సూక్ష్మ శరీరమనగా ఆలోచనల దివ్యజ్యోతి. దీనివల్ల మస్తిష్కంలో చురుకుదనం, జ్ఞాపకశక్తిలో ఆభివృద్ధి, దూరదృష్టి, ఏదైనా విషయం గురించి లోతుగా ఆలోచించగలగటం చూడవచ్చు. వ్యక్తి తెలివింటలు, అర్థం చేసుకొనే స్థాయిని బట్టి మందబుద్ధి, తెలివిగలవాడా అని అంచనా వేస్తారు. శారీరిక బలం, సక్రియత (activity) ఆధారంగా లభ్యమయ్యే సుఖాలు, లాభాల వలె మానసిక శ్కష్ణమతుల వల్ల కలిగే ప్రయోజనాలు తక్కువేమీ కావు. సూక్ష్మలలో, కాలేజిలలో ఉచ్చశ్రేణిలో ఉత్తీర్ణులైన వారికి ఆఫీసరు వంటి పెద్ద పదవులు లభిస్తాయి. వకీలు, డాక్టరు, వైజ్ఞానికులు మొదలైన తెలివిగలవారు సంపాదన ఎక్కువగానే ఉంటుంది. వ్యాపారులు, శిల్పులు, కళాకారులు శారీరిక పరిప్రమ పల్లనే ఉన్నత స్థితి చేరుకోలేరు. వాళ్ళ పసులను తన్నయత్వంతో చేస్తారు. శారీరిక సక్రియత (activity), మనస్సు యొక్క తన్నయత్వం యొక్క సంయోగం ఎంత ఎక్కువగా ఉంటుందో వారి సఫలతలు అంత ఎక్కువగా ఉంటాయి. జ్ఞానము కొరకు సూక్ష్మలలో, కాలేజిలలో చాలా సమయం, ధనం వెచ్చించి చాలా ప్రమ చేస్తారు. స్వాధ్యాయాల ద్వారా, ఇతరులను కలుసుకోవడం ద్వారా, అభ్యాసం ద్వారా జ్ఞానం సంపాదించుకోవడానికి వీలవుతుంది. శారీరిక కొశలం వలె వికసించిన బుద్ధికి దాని లాభాలు దానికున్నాయి. ఈనాటి రీసర్చీ పసులలో, అనేషణలలో, పర్యవేక్షణలలో వాస్తవిక స్థితి తెలుసుకునేందుకు సూక్ష్మ బుద్ధి మాత్రమే పనిచేస్తుంది. ఈ సూక్ష్మబుద్ధిని ఏ విధంగా వికసింపచేసుకోవాలో అనేదానికి బాహ్యంగా ఏమి కనిపించదు.

ఒకరిని మించిన ఒకరు పస్తాదులు చాలా చోటు కనిపించవచ్చు. కాని లోతులకు పోయి ముత్యాలను పొందగలిగే సౌభాగ్యం మామూలు వారికి లభించదు. ఇలాంటి నేర్చు ఎవరి దగ్గర ఉన్నదో వారు మామూలు పరిస్థితులలో జన్మించినప్పటికి విచిత్రమైన పద్ధతుల ద్వారా ముందుకు వెళ్ళంటారు. అడ్డంకులు దాటుకుంటూ ఎక్కడికైనా వెళ్ళగలరు. వీరి స్నేహితులు వీరిని

ఆశ్చర్యంగా చూస్తుంటారు. ఒకప్పుడు ఇద్దరు ఒకే స్థితిలో ఉండేవారు. ఒకడు జీవితంలో ఎంతో ముందుకు పోతే ఇంకొకడు ఉన్నచోటనే ఉన్నాడు. పరిస్థితులను అర్థం చేసుకుని ఉపయోగించుకునే తెలివింటలను బట్టి, సామర్థ్యం బట్టి ఈ తేడాలు వస్తుంటాయి.

గాయత్రి సాధన స్థాల శరీరంలో అరోగ్యం, సూక్ష్మశరీరంలో మనస్సితా, తేజస్సితా ఉత్సవుం చేస్తుంది, కారణ శరీరంలో పులకింత కలుగజేస్తుంది, భావనల ద్వారానే కారణ శరీరంలో ప్రవేశించడానికి వీలవుతుంది. నిష్ఠ, విశ్వాసం, శ్రద్ధల భావపూర్వక సమన్వయమునే భక్తి అంటారు. దీనినే ప్రేమ అనవచ్చు. ఈ స్థితి తర్వానికి అందదు. దీనిలో మనస్సు, బుద్ధి అంతగా ఉపయోగపడవు. ఉత్సాహపూర్వక భావతరంగాలు మాత్రమే అంతఃకరణలోని రహస్యాలమును స్పృహించగలవు. ఇద్దరు ప్రేమికులు కలుసుకున్నపుడు భావనలలో నిండి పోయి, అనందాతిరేకాన్ని పొంతూరు. ఆత్మియులని, పరమప్రియమైన వారి కలయికలోనే పులకింత ఉపొంగుతుంది. అందువల్లనే భగవంతుని పట్ల అత్యంత ఉచ్చస్తరీయ భావనలు, పులకింతతో కూడిన కలయిక - ఒకరిలో ఇంకొకరు కలసిపోయిన అనుభూతిని భక్తియోగమంటారు. దీనినే లయయోగం, ఆత్మసమర్పణ, తాదాత్మాం అని కూడా అంటారు.

‘నేను’, ‘నువ్వు’ నుంచి ఒకడానికి తీయవేయాలని సూటీ సంతులు, భక్తి యోగులు ఒకే స్వరంతో చెప్పుంటారు. ‘నేను’ లేకపోతే ‘నువ్వు’ మిగిలి ఉంటుంది. నాకంటూ ఏమిలేదు. ఉన్నదుంతా నీదే. ‘నేను’ అనే భావన తీసివేయగలిగితే భగవంతుడు దొరుకుతాడు. ఈ తథ్యాన్నే ఇంకొక రకంగా చెప్పవచ్చు. “అయమాత్మా బ్రిహ్మ - ప్రజ్ఞానం బ్రిహ్మ - బ్రిహ్మ తత్త్వమసి. స్విదానందోహం - శివోహం” మొదలైన వాటితో ‘నీవు’ చెరిగిపోయి ‘నేను’ మిగులుతుంది. రెండు స్థితులలో ఏకత్వం, ఒకేరూపం, ఒకే సత్తా గురించి ప్రతిపాదన ఉన్నది. భక్తుడు, భగవంతుడు ఒకటి అవ్వడం అనే విషయం చెప్పబడుతున్నది. అయమాత్మ బ్రిహ్మ అనే ఆత్మ నిక్షేప నరపతువు కాలేదు. దాని పనులు, ఆలోచనలు, ఆకాంక్షలు పరమేశ్వరుడని వలె ఉంటాయి. ఇంతకన్నా తక్కువ స్థితిలో “శివోహం” అనే మాట ఎక్కడ కుదురుతుంది. పరమాత్మ స్థాయికి చేరిన ఆత్మ తన అహంకారాన్ని తినేసి ఉంటుంది. దానితో జోడింపబడిన స్వార్థపరత్వానికి చెందిన బంధనాలన్నీ తెగిపోయి ఉంటాయి. ఇటువంటి మనిషి లోభ మోహముల నుండి విరక్తుడై జీవిస్తాడు, ఉచ్చస్తరీయ ప్రేరణలను ఈశ్వరుని సంకేతములుగా భావించి వాటిని అనుసరిస్తాడు.

త్రిపద గాయత్రి యొక్క మూడు చరణములు తన ఉపాసకుని స్థాల, సూక్ష్మ, కారణ శరీరములలో దివ్య తత్త్వములను జాగృత పరుస్తుంది.

- అఖండజ్యోతి, ఫిబ్రవరి 2005
అనువాదం : శ్రీమతి లక్ష్మీ సుందరి

నమత మనిషిని దేవతగా మారుస్తుంది.

బాలల భవితకు బంగారు బాట-17

ఆలోచించు - అహంకారాన్నదించు

ఒక ఉప్పు కణిక తన గురించి తాను ఆలోచించుకో సాగింది. ఆలోచించగా ఆలోచించగా అహంకారం పుట్టుకొచ్చింది. “ఈ ప్రపంచంలో నేను లేనిదే ఏ ఒక్కరికీ అహారం రుచించడు. అందువల్ల అందరికన్నా నేనే గొప్పదాన్ని” అని గట్టిగా నిర్ణయించుకుంది. తాను ఏమిటో? తన పుట్టుపూర్వేత్తరాలు ఏమిటో తెలుసుకోవాలి అనుకుంది. కొండల్ని, గుట్టల్ని అడిగి చూచింది. సమాధానం రాలేదు. చెట్లు చేమల్ని అడిగి చూసింది. అక్కడా అంతే. వచ్చేపోయే అలలతో పెద్దగా ఫోషిస్తున్న సముద్రాన్ని చూచింది. అడుగుదామని సముద్రంలోకి దూకింది. అట్టడుగు భాగానికి చేరుకుంది. తాను ఏమైపోతోందో తనకే తెలియలేదు. చూస్తూ ఉండగానే తన ఉనికిని పూర్తిగా కోల్పోయింది. కరిగి నీరైపోయింది. సముద్రంలో కలసిపోయింది. ఎప్పుడయితే ఉనికిని కోల్పోయిందో ఆ క్షణంలోనే అహంకారం అణగారి పోయింది. ఈ మహా సముద్రం ముందు నేనెంత? నా బ్రితుకెంత? అనుకుంది.

బాలలూ! నిన్నారు కదా? మానవుడు కూడా విద్యపల్లనో, తెలివితేటలవల్లనో, సిరిసంపదలవల్లనో, స్నేహ బాంధవ్యాల వల్లనో, సమాజంలో పేరు ప్రతిష్టాపన సంపాదించుకుంటాడు. తనంత గొప్పవాడు లేదు అనుకుంటాడు. తన ఉనికిని గమనించి తానే మురిసిపోతాడు. అంతా తన ప్రతాపమే అనుకుంటాడు. కాని భగవంతుని సృష్టిలో తానూ ఒక ఉపకరణమని భావించడు. ఈ జగన్నాటకంలో తానూ ఒక పాత్రధారిని అనుకోడు. తనవంతు పాత్రను సమర్థవంతగా నిర్వహిస్తున్నానని తలంచడు. అందువల్లనే ప్రతిచోటూ అహంకారం నేను ఉన్నానంటూ తల ఎత్తుతూ ఉంటుంది.

దీనిని బట్టి మీకు ఏమి తెలుస్తున్నది? మనం ఎలాంటి స్థితిలో ఉన్నా అహంకారానికి చోటును కల్పించకూడదు. బలగర్యంతో విరుద్ధిగిన రావణాసురుడు వంశం లేకుండా పోయాడు. ధనగర్వంతో కన్నలు మూసుకుని పోయిన పెద్ద

పెద్ద దేశాలు ఈనాడు తమ ఉనికిని ఎలా కాపాడుకోవాలో తెలియక తికమకపడిపోతున్నాయి. దారీ తెన్నూ తెలియక ఆధ్యాత్మికత వైపు తొంగి చూస్తున్నాయి. ఒకప్పుడు అహాళన చేసిన భారతదేశాన్నే ఆదర్శంగా తీసుకోకతప్పడం లేదు.

మన మనస్సులో వచ్చే ఆలోచనలే మన శరీర స్థితిగతులను ఏర్పాటు చేస్తుంటాయి. మనస్సులో అసూయా ద్వేషాలు రగులుతూ ఉంటే శరీరం తనంతట తానే కుంగి కృశించిపోతుంది. శాంతి ప్రేమలను పెంచుకుంటూ పోతే హృదయంలోని పారలన్నీ విచ్చుకుంటాయి. ఆనంద సుగంధం నలువైపులా ప్రసరిస్తుంది. ఆహోద వీచికలు తోటి వారి హృదయాలను కూడా చల్లపరుస్తాయి. మన చుట్టూ ఉన్న వాతావరణం మనకు అనుకూలంగా మారుతుంది. మన గమ్యం అనుకోకుండా దగ్గర అవుతుంది. వుందుకు చొచ్చుకుపోవడానికి సహృదయుల సహకారం లభిస్తుంది. సహృదయుల రూపంలో భగవంతుడు తోడుగా ఉంటాడు.

ఇన్ని జరిగాక నేనేవరు? అన్న ప్రశ్న రాదు. మీలోని అంతరాత్ముయే మీక అందగా నిలుస్తుంది. అంతరాత్మ సాక్షిగా ఆదర్శాలను అందుకుంటూ నడవాలి. ఇలాంటి విషయాలు పవిత్ర భారతదేశంలోని అనేకమంది బుపులు, మునులు అనాది కాలం నుండి చెపుతూనే ఉన్నారు. ఈ మధ్యకాలంలోనే ఆధునికత, ఆధునిక అంటూ అన్నీ మరచిపోతున్నాం. భావి భారత శౌరులు మీరే. భావి భారతం మీచేతుల్లోనే ఉంది. లేవండి. కన్నలు తెరవండి. భారతదేశ భవిష్యత్తును గూర్చి ఆలోచించండి. మనసుల్లో పేరుకుపోతున్న అహంకారాన్ని దించివేయండి. అణిచివేయండి. విజయం మనదే.

కం॥ అహమును పెంచుకొనగ సీ

ఇహమున మసలుట భరమని యెరుగగ వలయున్

అహమును వీడుచు మసలగ

ఇహమే స్వర్గం బగునని యెరుగుము బాలా !

- మధుర కవయిత్రి, పొన్నారు ఘైమవతీ శాస్త్రి

ఆత్మజ్ఞానం కోసం ఇంటిని కాక విషయాలమీద ఆసక్తిని వదలాలి.

ధారావాక ప్రజ్ఞాపనిషద్ : ప్రథమ మండలం-చతుర్థోద్యాయం

కర్తవ్య పరాయణత

ధ్వంసః సరళ ఏనంచ లఘురగ్నికణో ॥ పిసః ।
గల్పితం కీలకం చాపికర్తుం తత్త ప్రభవేదలమ్ ॥ 78

ఏదైనా నిర్మించదం చాలా కష్టం. కానీ ధ్వంసం చేయడం చాలా సులువు. అగ్నికణం చిన్నదే అయినా, అది కల్గించే నష్టం చాలా తీవ్రమైనది. కావున నిర్మాణాత్మకశక్తిని మాత్రమే కల్గి ఉండాలి. కానీ విచ్ఛిన్నకర శక్తి అవాంఘనీయం. భవనాన్ని నిర్మించడానికి కొన్ని సంవత్సరాలు పట్టవచ్చును. కానీ కూల్చివేయడానికి నిమిషాల సమయం చాలును. కావున ఏదైనా విధ్వంసక్రత్యాన్ని చేసేముందు, దానిని నిర్మించడానికి ఎంత శ్రమ, సమయం, ధనం ఖర్చు అయి ఉండునో, తలచుకుని, అంతరాత్మ నిర్ణయం ప్రకారం సదుచుకోవడం ఉచితం.

ఒహుశా ఈ భావాన్ని అవగాహన చేసుకొని ఉండవచ్చు అనే రీతిలో ఆల్ఫ్రెడ్ నోబెల్, రెండవ ప్రపంచయుద్ధంలో ‘ఆటంబాంబు’ ద్వారా నాశనం చేయబడిన నాగసాకి, హిరోషిమా నగరాలను చూచి, విచలిత మననస్తుడై, శాస్త్రము (సైన్స్) ‘నిర్మాణాత్మక ప్రయోజనాలకే ఉపయోగపడాలి. విధ్వంసానికి కాదు’ అన్న ఆలోచనతో నోబెల్ పురస్కారాన్ని ప్రవేశపెట్టడు.

సృజనాత్మక కార్యేషు గౌరవం పరికీర్తితమ్ ।
చింతనం మానవస్యాధ ప్రయాసః సృజకేషుహి ॥ 79

సృజనాత్మకమైన, ప్రయోజనకరమైన కార్యములు చేయుట వలన గౌరవం మరింతగా పెరిగి ప్రశంసించబడుతుంది. కావున మానవుని బుద్ధి, అటువంటి సృజనాత్మక కార్యములను చేయుట యందే నిమగ్నం కావాలి. ఇతర భోగములందు కానీ, విధ్వంసక కార్యక్రములయందు లగ్గంకారాదు. అప్పేడే సమయం, జీవసము, పరిపూర్ణత చెందుతాయి.

ప్రయోజనేషు నిరతః సదా స్వాచ్ఛివనస్యతు ।
గరిష్ణో ॥ నుమితిష్ఠత నికాషోపమితే భవేత్ ॥ 80

ఒహుళ ప్రయోజనాలను కల్గించే కార్యములను చేయవలెనన్న సంకల్పం, మానవుని జీవనగతిని తీర్చిదిద్యుటయే కాక, ఆ పనిని చేసే వ్యక్తి యొక్క వ్యక్తిత్వము గీటురాయివంచిది. గీటురాయి

బంగారము యొక్క విలువను ఎట్లు తెలుపునో, సత్కార్యములను చేసెడి ఆలోచనలు కల్గిన మానవుని గుణశీలములు, అతని నడవడి ద్వారా తెలియును.

కింపురం కియదేతచ్చ కార్యంతు సృజనాత్మకమ్ ।
సంపన్మం ప్రతిభాయాతు క్రియాకోశలజా తథా ॥ 81

సంపద, ప్రతిభా, క్రియాకోశలము వంటి దైవదత్త శక్తులను సామాజిక పరివర్తనను, సృజనాత్మకశక్తితో జతచేసినట్టుతే అది వ్యక్తి వికాసానికి, వ్యక్తిత్వ ప్రకాశానికి తోడ్పడుతుంది. అట్టిస్థితిలో ఆ వ్యక్తికి ప్రశంసాపూర్వకమైన గౌరవము లభిస్తుంది. దీనిని క్రియాకుశలత ద్వారా సాధించవచ్చును. సత్ప్రవర్తన ద్వారానే సాశీల్యము కల్గుతుంది.

ప్రభరతా ద్వయోరత్త ప్రశంసాస్మింస్తు వర్తతే ।
సత్ప్రవృత్తి విశ్వాసోతు శాఖ్యముపక్కతం నవా ॥ 82

క్రియ, కోశలము అనెడి రెండు విధములుగా ప్రతిభా ప్రభరతా ఉంటుంది. దీనివలన సత్ప్రవృత్తి వ్యధి చెందుతూ, సమున్నతి కలుగవచ్చును. మానవుని జన్మ లోకంలో సత్కార్యములు చేయడానికి కానీ దుష్పర్చుల కొరకు కాదని గ్రహించవలెను.

ప్రతిభాయా రతాధ్వంసే తస్యాస్తు తులనా విధో ।

ప్రశస్తా కథితావిజ్ఞాపూర్వతా మందబుద్ధిజా ॥ 83

మందబుద్ధిగలవారు, మూర్ఖులు విధ్వంస కృత్యములందు ఆసక్తి మాపుతూ, లోకకంటుకులుగా తయారోతారని విజ్ఞలు తెలిపారు. విజ్ఞలు ప్రతిభతో సమాజహితమును కోరితే, అజ్ఞలు మూర్ఖులై లోకవినాశానాకి ప్రయత్నిస్తున్నారు.

యతో ॥ నయాన కస్యాపకార ఆచరితః క్వచిత్ ।

సృజితం కించిదేవా ధ సంశోధితముతాపివ ॥ 84

ఈ ధ్వంస కృత్యములందు ఆసక్తిగల మూర్ఖులు ఇతరులకు హోని చేయుటయే కాని, ప్రయోజనము కలిగెడి పనులను ఆచరించక పరపరిమితాల హోనికరమైన ఆలోచనలే కల్గి ఉండురు. వీరివలన లోకపీడనము అధికముగా ఉండెడిది.

బాధ్యతను నిర్విర్తించడం పరమ కర్తవ్యం.

పురాతన కుసంస్కారాభ్యాసమితమ్ నవైః ।
ఉత్సాహైః సాహసైశాపియతం సాధు ప్రయోజనమ్ ॥85

పూర్వము కుసంస్కారమును, చెడ్డపనులు చేసేవారిని నిరోధించడం కొరకు, అట్టివారిని మార్చి, మంచి మార్గంలోనికి మళ్ళించే సాధుప్రయోజనాన్ని సాధించడంకొరకు, క్రొత్త ఉత్సాహంతో, సాహసంతో పూనుకొనేవారు. దానివలన చెడ్డపనులు చేసేవారిసంఖ్య అల్పంగా ఉండి, సమాజం అప్పుడప్పుడు కల్గోల పరిస్థితికి గురిఅయ్యేది.

క్రియా కలాపేష్యేవ దైనికేము సుమీలయేత్ ।
భూయో భూయోఽ భిబర్థంతీః ప్రవృత్తీః పశుజస్తథా॥ 86

నిత్యదైనందిక జీవితంలో, పశుప్రవృత్తి కళి, విధ్వంసకర శక్తులుగా మారుతున్న వారి కార్యకలాపాలను అదుపుచేస్తూ, అనేక పర్యాయాలు వారి చర్యలను గమనిస్తూ, వారిలో మార్పు తెచ్చే ప్రయత్నం చేయవలెను. తద్వారా సామాజిక హితము కొరకు పరోక్షంగా సజ్జనులు పాల్గొనేదరు. దుర్భన ప్రవృత్తి నిరోధించ బడుతుంది.

నిరసితుం ప్రమస్తాగ్రః స్వీకర్తవ్యో భవేత్యుక్తాః ।
ఆత్మనా ఉత్సాహి సంఘర్ష అయమిత్యభిమస్యతామ్ ॥ 87

ఇట్టి దుష్టప్రవృత్తిని నిరసిస్తూ, సత్ప్రవృత్తిని ప్రోత్సహించే కర్తవ్యాన్ని స్వీకరించాలి. ఇది దుష్టప్రవృత్తిగల ఆత్మకు సంఘర్షణగా భావించవలెను. మంచి, చెడుల మధ్యగల జరిగే ఈ సంగ్రామంలో మంచి చిరకాలం భాసిలే విధంగా సజ్జనులు ప్రమించవలెను.

సర్వేవార్జనస్యేయం, గ్రాహ్యః సద్మామికా సదా ।
మహోభారత సంగ్రామే కర్తృక్షేత్రే ఽ త్ర మానవైః ॥ 88

మహోభారతయుధంలో అర్జునుడు ‘కర్తుయోగి’గా మారి, కర్తవ్యాన్ని ఎలా నిర్విటించాడో, అలాగే ప్రతిబక్రూరూ దుష్టాశనానికి ప్రయత్నించాలి. ఈ ప్రయత్నానికి ఎప్పుడూ శ్రీకృష్ణని రూపంలో దైవశక్తి తోడ్పడుతుంది. కురుక్షేత్రాన్ని ధర్మక్షేత్రంగా, కర్తృక్షేత్రంగా భావించి మన వంతు కర్తవ్యాన్ని నిర్వహిస్తూ, ధర్మరక్షకులుగా మారాలి.

అరణ్యకస్య సత్రస్య సమాధానం తృతీయకమ్ ।
సర్వోభ్యో ఽ రోచతాలం, తద్వేపం చ జీవనంప్రతి ॥ 89

ఆరణ్యకులకు (ఆటవిక సంస్కృతిగలవారికి) తగిన సమాధానం, మూడవ సమాధానంగా లభించింది. అనగా పశుప్రవృత్తిని నిరోధించడం, ధర్మప్రవృత్తిని కళించడం అనేవి మొదట రెండు సమాధానాలు అయితే వారిలో దైవంపట్ల ఆరాధన, సమాజంపట్ల సేవాతత్తురత కళించడం మూడవ సమాధానంగా నిలిచినది. అందరూ దానినే ఆదర్శంగా తీసుకుని జీవనైలిగా మలుచుకోవాలి.

శ్రద్ధోద్భతా చసంకల్పః క్రోత్రూణాం హృదయే తతః ।
సముత్పన్మః జీవనంతు పరమం దైవమిత్యహాఽ ॥ 90

సత్పురుషుల వచనములను వినెడి క్రోతల హృదయాలలో శ్రద్ధ పరిఫలిల్లి, సత్పుంకల్పం కలుగుతుంది. శ్రీకృష్ణ భగవానుని గీతాబోధను వినిన అర్జునుడు ఎలా భక్తి శ్రద్ధలతో కృతకృత్యుడయ్యాడో, పరమోత్తుష్టమైన దైవత్వం సిద్ధించి, ఆ పురుషుడు, పరమపూజనీయుడౌతాడు.

మత్యా, పరిష్కారం పూర్ణం ప్రసన్నం కర్మశక్తితః ।
ప్రసంగః ఈదోహోయం తుజ్ఞాతుం తత్త్రా ఒధికాధికమ్ ॥ 91

కర్తవ్యశక్తి సుండి పరిపూర్ణమైన, ప్రసన్నమైన పరిష్కారితిని తెలుసుకుని, అధికాధికమైన ఉత్సాహంతో తెలుసుకొనుటకు ప్రయత్నించవలెను. ఇటువంటి ప్రాసంగిక చర్చలు, మనిషిలోని అజ్ఞానాన్ని తొలగించి కర్తవ్యాన్ని ప్రశ్నోధించును.

జీత్సుక్యం హి మహార్థణాం, శ్రీప్రతామభజత్తతః ।
శోభికం జ్ఞాస్యతే సారాంశాః, కాలేస్యః, స్వాత్రికాజ్ఞయా ॥ 92

మహర్షుల ఉత్సాహం, శ్రీప్రమైన పట్టుదలను పరిగణించి, సూత్రకారుల అజ్ఞానుసారంగా, భవిష్యత్తులో మరెందరో క్రోతలు విని, తెలుసుకుని, ఆసారాంశాన్ని క్రమం తప్పకుండా ఆచరించగలరని విశ్వసిద్ధాం.

ఈవిధంగా ప్రజ్ఞాపనిషత్తులో శ్రీ పిప్పలాద మహార్షి శ్వేతకేతు మహర్షుల సంభాషణ ద్వారా యుగదర్శనాన్ని, యుగసాధనాది విషయాలను, “సంయమశీలత, కర్తవ్య పరాయణతా” అనే నాలుగవ అధ్యాయం ముగిసింది.

వచ్చే సంచికలో క్ర అధ్యాయమైన ‘ఉదారభక్తిభావన’ అనే ప్రకరణలో గురుదేవుల మార్గదర్శనంలో మరెన్నో క్రొత్త విషయాలను తెలుసుకుండా.

- స్వాత్మానువాదం : శ్రీ మారెళ్ళ కామరాజు

ప్రతివనికి ఇతరులను అర్థించేవాడు సాఫల్యాన్ని సాధించలేదు.

యుగ గీత-7 : రెండవ అధ్యాయం-సాంబ్ర్య యోగము

పరమాత్మలో అధిష్టత్తులైనవారే స్థితప్రజ్ఞలు

కిందటి సంచికలో యుగధర్మం, సమత్వం మరియు యోగస్థులమై ఎలా వని చేయాలి అనేది తెలుసుకున్నాము. కర్మలోని కొశలం యోగమని, కర్మబంధనం నుండి విముక్తే మోక్షానికి మార్గమనీ మహాకాలుడు అర్పనుడి ద్వారా మనకు చెఱితున్నాడు. అర్పనుడి శోకాన్ని, సంశయాన్ని పోగొట్టి, అతనిలో శిష్యత్వాన్ని జాగ్రుత్తపరచి, దేహాతీత అత్యను గురించి తెలియచేసి, శరీరంతో స్వధర్మాచరణ ఏ విధంగా చేయాలో చెప్పి, అతనిని స్థితప్రజ్ఞని గురించి తెలుసుకోగల స్థాయికి భగవంతుడు తీసుకువచ్చాడు. ఏ విధంగా బ్రహ్మాయందు ప్రతిష్ఠితుడయ్యే యోగిగా మారపచ్చ, స్థితప్రజ్ఞని లక్ష్మణాలేమిటి అనేది ఇప్పుడు చదువుతాము.

‘ఓ కేశవ! సమాధిస్థితుడై పరమాత్మ ప్రాప్తిని పొందిన స్థితప్రజ్ఞని యొక్క లక్ష్మణములేంటి? అతడు ఎలా మాటలూడతాడు? ఎలా కూర్చుంటాడు? ఎలా నడుస్తాడు? (2.54) అని అర్పనుడు శ్రీకృష్ణాంధు ప్రశ్నిస్తున్నాడు. అర్పనుడికి ఒక విషయం స్వప్తంగా అర్థమైంది. స్థిరబుద్ధిగలవాడే పరమాత్మప్రాప్తిని పొందుతాడు, అందుకే పరమాత్మను పొందిన స్థిరబుద్ధిగలవాడి లక్ష్మణాలేంటి అని అడుగుతున్నాడు. లేకపోతే భోగాలలో అసక్తి కలవాడికి అందులోనే ఆనందం దొరుకుతుంది. ఈ బుద్ధివాదమనే చెడు చక్రం నుండి బయటపడడానికి పరమహూజ్య గురుదేవులు మనకు యుగానుకూల ఆలోచనలను అందించారు. ప్రతిభగలవారు సమాజానికి నేత్యత్వం వహించడానికి ముందుకు వచ్చేందుకు ఈ ఆలోచనాదార ఎంతో ఉపయోగపడుతుంది. నేడు జ్ఞానవిజ్ఞానాలకు ఎన్నో శాఖలు, ఉపశాఖలు వచ్చాయి; జీవితంలో ఎంత మెరిసినా నిజానికి అందరూ సంపాదించేది. ‘ప్రాఫేఫనల్ ఇంటెలిజెన్స్’ మాత్రమే. బుద్ధి ప్రజ్ఞగా రూపొందితే కాని మనిషి సమాధి స్థితిని పొందలేదు. స్వార్థబుద్ధి పోతేగాని స్థితప్రజ్ఞత్వం రాదు. నేడు సమాజంలోని సమస్యలన్నింటికి కారణం ధృష్టికోణంలోని లోపం. బుద్ధివాదం నుండి బయటపడి, నిష్పామకర్మ ప్రవృత్తి పెంచుకోవాలని గురుదేవులు మనకి సందేశాన్నిస్తున్నారు. త్యాగం విలువ తెలుసుకోవాలి. త్యాగం, బలిదానం పల్ల కలిగే ఆనందాన్ని క్రేయస్తును స్థిరబుద్ధిలేని వారికి తెలియవచ్చేలా చేయాలి. గురుదేవులు చాలాసార్లు ఉపనిషత్తులోని ఈ వాక్యాన్ని చెబుతూందేవారు. ‘త్యాగేనై అమృతత్వం

మనుషః’. త్యాగం వల్లనే అమృతం లభిస్తుంది. బుద్ధివాది అయిన మనిషి త్యాగంలోని మర్మాన్ని, ఇప్పదంలోని ఆనందాన్ని ఎలా అర్థం చేసుకోగలడు! నీ బుద్ధి మోహమనే ఊబిలోనుండి బయట పడినపుడై వెంటనే నీకు భోగాల పట్ల వైరాగ్యం కలుగుతుంది అని శ్రీకృష్ణుడు ఇదివరకే చెప్పాడు. ఇప్పుడు, ‘అర్పునా! మనన్యులోని కోరికలన్నీ పూర్తిగా తొలగిపోయి ఆత్మద్వారా ఆత్మయందు సంతప్తుడైన వానిని, అనగా పరమాత్మ సంయోగం వలన ఆత్మసందాన్ని పొందినవాడిని స్థితప్రజ్ఞడని అంటారు’. (2.55) అని చెపుతున్నారు.

శ్రీకృష్ణుడు మళ్ళీ మళ్ళీ ఒకే విషయం చెపుతున్నారు. కోరికల్ని త్యజించి, మోహస్తోగొట్టుకుంటే గురుశిష్యుల మధ్య శాశ్వత సంబంధం ఏర్పడుతుంది. మహామానపులుగా మారణానికి దారి తెరుచుకుంటుంది. గురువును ‘భగవోగసారుడు’ అంటారు. మనలో ఆస్మిరత్వం పోయి, పరమాత్మపైనే బుద్ధిని స్థాపించాలని అనుకుంటే, మన లోపల పవిత్రత కూడా పెరుగుతుంది. త్యాగమార్గాన్ని ఎంతగా అనుసరించుకుంటూ పోతామో, అంతగా బుద్ధి ప్రజ్ఞగా పరమాత్మయందే స్థిరమై ఉంటుంది, అంతే మనం స్థితప్రజ్ఞలుమవుతాము. ‘తస్య ప్రజ్ఞ బుతుంభర’ అని యోగదర్శనంలో చెప్పబడి ఉంది.

తను పెడదోవ పట్లకుండా, అలోకిక అవకాశాల ద్వారం తెరిచే ప్రక్రియ భగవంతుడు మొదలుపెట్టినట్టు అర్పనుడు తెలుసుకుంటున్నాడు. అందుకే, అసలు స్థితప్రజ్ఞత్వం అంటే ఏంటి, అలాంటి వాడి లక్ష్మణాలేంటి అని తెలుసుకోవాలను కుంటున్నాడు. మనలో చాలా మందికి, యువతకు, ప్రధానమంత్రి దినచర్య ఎలా ఉంటుంది, నటీసటుల రోటీన్ ఎలా గడుస్తుంది తెలుసుకోవాలనే ఉత్సాహం ఉంటుంది. పరమేశ్వరుడి సన్మిహితుడు, తన సర్వస్వాన్ని త్యజించి పరమసుఖాన్ని సొంతం చేసుకున్నవాడు, పరమేశ్వరుని గురించే ఆలోచించే భావన చేసేవాడు ఎలా ఉంటాడు అనే ప్రత్య రావాలి మనందరికి. ఒక స్థితప్రజ్ఞని గురించి తెలుసుకోదలుచుకుంటే గురుదేవుల జీవితంలోని ప్రతి కోణాన్ని, పక్షాన్ని నిశితంగా అధ్యయనం చేయాలి.

జీవితంలోని అన్ని పక్షాల గురించి గురుదేవుల రాయడమే

మనం ఏమి చేశామన్నది ముఖ్యం కాదు, ఏ భావంతో చేశామన్నది ముఖ్యం.

కాదు, జీవించారు కూడా. మనిషి యొక్క ఆలోచనలనే అతని ఉన్నతికైనా, దుర్గతికైనా కారణము. అందుకే ఆలోచనలలో క్రాంతి రావాలని శిఘ్యులకు, సాధకులకు ప్రేరణనిచ్చారు. మన బుద్ధి సరైనదైతే, ఆలోచనలు సరైనవైతే, వాటి నిర్మాణ ప్రక్రియ మనకొన్నే లక్ష్మీన్ని ఎలా సాధించవచ్చు కూడా మనకు అర్థమవుతుంది. పరమాత్మతో నీత్య సంయోగం ఎలా కలుగుతుందో తెలిసిపోతుంది. ధ్యాన-ధారణలు మొదలైన యోగోపచారాలు, తపోసాధనలు వ్యక్తి యొక్క ఆలోచనలు సవ్యమైన దిశలో పెట్టటానికేనని గురుదేవులు స్వప్తంగా జీవించి చెప్పారు. 1969 అఖండజ్యోతిలో గురుదేవులు ఇలా రాశారు. కాలం గడిచినకొద్ది, ఆలోచన అనే ఒక తత్త్వం ఉండని, మానవ జీవనం మీద దాని ప్రభావం ఉంటుందనే విషయాన్ని మనం మర్మిపోయాము. ఈ మరుపుకు కారణం - మనం జీవన నిర్మాణం గురించి, మనిషి ఎదుర్కొనే స్వప్తమైన సమస్యలను గురించి ఎప్పుడూ ఆలోచించము, మాటల్లాడము, చదవము, వినము. ఒక చెంచికకు రత్నాల రాశి యొక్క విలువ, గొప్పతనం గురించిన చర్చ ఎంత నిర్ధకంగా అనిపిస్తుందో, మనకు కూడా వాటి చర్చ అంత నిర్ధకంగా అనిపిస్తుంది. మనకి తెలియని విషయాల గురించి అసక్తిని ఎలా చూపించగలం? మానవ జీవితం యొక్క సర్వోపర శక్తి, సంపద ఆలోచనల గురించి ఎవరూ మనకి ఏమీ చెప్పకపోతే మనకు మాత్రం ఏం తెలుస్తుంది? అందుకే మనము ఆ క్షేత్రానికి సంబంధించినంత వరకు అజ్ఞానులం, అంటరానివాళ్ళం.

వ్యక్తి సరైన రీతిలో ఆలోచించి, సద్గుర్దిని వికసింపచేసుకుని, జీవించే కళను నేర్చుకోవాలనే ఉద్దేశ్యంతోబే గురుదేవుల విచార క్రాంతి అభియానం (ఆలోచనలో క్రాంతి) రూపుదిద్దబడింది. జీవితాన్ని కళగా జీవించాలనే ఆలోచన కలిగి, భోగపస్త సామగ్రి పట్ల సరైన దృష్టి వికసిస్తే జీవితంలో నిష్ఠాపకర్య ఆచరించే ప్రవృత్తి వన్నుంది. ఈ దిశలో వయనించడం మొదలుపెట్టగానే మొట్టమొదట మోహం నుండి బయటపడతాము, అప్పుడు స్థితప్రజ్ఞలవ్వడానికి మార్గం స్వప్తంగా కనిపిస్తుంది. కోరికలన్నిటినీ త్యజించి, ఆత్మ ద్వారా ఆత్మయందే తృప్తి పొందేవాడిని స్థితప్రజ్ఞదంచారని భగవంతుడు చెప్పున్నాడు.

**ప్రజహోతి యదా కామన్ సర్వాన్ పార్థ మనోగతాన్ ।
ఆత్మాన్యవాత్మనా తుప్పః స్థితప్రజ్ఞస్తదోచ్యతే ॥ 2.55**

అర్జునుడి జిజ్ఞాస అధారంగా, ఈ శోకంలో చెప్పబడినటి స్థితప్రజ్ఞని గురించి తెలుసుకోవాలి. అటువంటి మహాపురఘుల తత్త్వాన్ని తెలుసుకోవాలని భగవంతుడు ఇదివరకే చెప్పాడు. అసలు

స్థితప్రజ్ఞదు ఎలా ఉంటాడు, ఎలా మాటల్లాడతాడు, ఎలా నడుస్తాడు అని అర్జునుడు అడిగితే, ఇదే మూర్ఖత్వం? బాహ్యపు అలవాట్లతో స్థితప్రజ్ఞద్దిన్న ఎలా తెలుసుకుంటాము అనిపిస్తుంది. ‘యో మాం వేత్తి తత్త్వత్తుష్ట’, నా తత్త్వాన్ని తెలుసుకున్నాడు నా మార్గాన్ని తెలుసుకున్నట్టే అని కృష్ణుడు చెప్పాక కూడా అర్జునుడు ఈ విధమైన ప్రశ్న ఎందుకు అడిగాడో తెలుసుకోవాలి. సూల కర్మంద్రియాలకు తెలిసే విధంగా, అంటే కంటి చూపు ద్వారా చూసి, అర్థం చేసుకోగలిగేది, మాట విధానం ఎలా ఉంటుంది, నడకలో గాంభీర్యం ఎలాంటిది, మొదలైన బహిరంగ విపోరం మనసస్థితిని కనబరుస్తుంది. కార్యకర్తలు, లోకనాయకుల స్థాయి వారి భాషాస్సురూపంతోనే ముందుగా తెలుసుకోవచ్చు, ఆ తరువాత మాటలు పనిచేస్తాయి.

భగవంతుని విలక్షణ జవాబు - మనిషిలో స్థితప్రజ్ఞత్వం ఉదయించగానే కోరికలన్నిటినీ త్యజిస్తాడు. ఆత్మద్వారా ఆత్మయందు సంతృప్తి కలిగి ఉంటాడు. కోరికల నుండి తేరుకుని ఆత్మరాజ్యంలో సంచరించే వాడు స్థితప్రజ్ఞదు.

విషయ కామాన్ యః సర్వాన్ పుమాంశ్వరతి నిః సృహః నిర్వామో నిరహంకారః స శాంతిమధిగచ్ఛతి ॥ 2.71

అర్థం :- కోరికలన్నింటినీ త్యజించి, మమతా, అహంకార, సృహపోరహితుడై చరించు పురుషుడు శాంతిని పొందును.

అంటే మానసిక శాంతి, జీవన యోగం అన్నిటికి ఆధారం ఒక్కటే - విషయ కామస్యః - అన్ని కోరికల (ఇహలోకంలోనూ, పరలోకంలోనూ) పరిపూర్ణ త్యాగం. ఏ కోరికలూ లేకుండా శాంతంగా కనిపించదమే నిజమైన శిఘ్యదికి, సంతులిత (balanced) వ్యక్తికి గుర్తు. ఎవరి మీద మోహం లేకుండా ఉంటాడు. ఇలాంటివాడు మాత్రమే స్థితప్రజ్ఞదు కాగలడు. కోరిక - భక్తి, కోరిక - ప్రేమ ఒక చోట ఉండలేవు. కోరికలున్నంత కాలం బుద్ధి స్థిరంగా ఉండదు. కోరిక వదిలివేస్తే, భక్తి ముక్తినిస్తుంది. కోరికలు ఆకర్షిస్తుంటే, భక్తి విసర్జిస్తాంటుంది. కోరికలనుంచుకుని, అస్థిర బుద్ధికలవాడు పరమాత్మ దైత్యన్యంలో స్థిరంగా ఎలా ఉండగలడు? బుద్ధి స్థిరంగా ఉన్నవాడే భక్తిప్రజ్ఞదు కాగలడు. అలా జరిగాక ప్రాపంచిక విషయాల మీద అసక్తి ఉండదు; సృష్టి కేంద్రం స్థిరమై, అన్నిటికి తానే కేంద్రచిందువని గుర్తిస్తాడు. బుద్ధికి అతీతంగా ఉన్నట్టు గమనిస్తాడు. ఇక భూమిమీద ప్రపంచమేది తనను విసిగించలేదని తెలుసుకుంటాడు. వేరెందుకు రాలేదు, నన్నెందుకు కీర్తించట్లేదు, నన్నెందుకు అవమానించారు ఈ విషయాలేమీ విసిగించలేవు. చిన్న పిల్లలవాడు బొమ్మ విరిగిపోతే

దృష్టికి అనుగుణంగా సృష్టి జరుగుతుంది.

ఏదుస్తేడు, అలాగే స్థిరత్వం లేని వ్యక్తి కోరికలు తీరకపోతే ఏదుస్తేడు, బాధపడతాడు, ఒత్తిడికి గురవుతాడు. పెద్ద పిల్లవాడికి బొమ్మ అంత ముఖ్యం కాదు, అలాగే ఒక పరిపక్వ వ్యక్తి కూడా స్థితప్రజ్ఞదై ఉంటాడు. రామకృష్ణ పరమహంస సోదరుని కొడుకు చనిపోయాడు. దిండులోంచి దూది తీసినట్టు అనిపించిదాయనికి. అయినంతటి స్థితప్రజ్ఞదు అంత సునాయాసంగా ఈ విషయాన్ని దులిపేసారు. కోరికలనుంచి విముక్తిని పొంది ఆత్మలో స్థిరపడితే ఇటువంటి పరిస్థితి వుండి.

**దుఃఖేష్వనుద్వగ్నమనాః సుఖేషు విగతస్పృహః ॥
వీతరాగభయక్రోధః స్థితధీర్యునిరుచ్యతే ॥ 2.56**

ఆర్థం : - దుఃఖానికి కుంగిపోనివాడు, సుఖాలకు పొంగిపోనివాడు, అసక్తిని, భయక్రోధాలను వీడినివాడు అయినట్టి మననశేలుడు (ముని) స్థితప్రజ్ఞదనడును.

చాలా కారణాల వల్ల బాధలు కలుగుతాయి, కాని స్థితప్రజ్ఞదు అటువంటి పరిస్థితులను సునాయాసంగా తట్టుకోగలుగుతాడు. సంతోషం కూడా కోరుకోదు. రాగ, భయ, క్రోధాలకు అతీతుడై ఉన్నత స్థాయి మానసిక స్థితిని పొందుతాడు. మనలాంటి సామాన్య వ్యక్తులు ఎప్పుడూ సంతోషాలు కావాలని కోరుకుంటాడు ఉంటారు, బాధలను తట్టుకోలేరు. ఇదే మనకీ, స్థితప్రజ్ఞలకీ తేడా.

దుఃఖాన్ని తపస్సు చేసుకో, సుఖాన్ని యోగం చేసుకో అని గురుదేవులు చెప్పారు. కాని చాలా వరకు దుఃఖాన్ని దేవుడు వేసే శిక్ష అనుకుంటారు, సంతోషాన్ని భోగంగా మార్చేసుకుంటారు. భోగమనేది చివరికి దుఃఖంగానే పరిణమిస్తుంది. కష్టం వచ్చినప్పుడే అందరూ దేవుడిని గుర్తు తెచ్చుకుంటారు, సంతోషంలో ఎవ్వరూ తలచుకోలు. సంతోషాన్ని యోగంగా మార్చుకుని, ప్రతి క్షణం భోగిలాగా కావుండా, ఒక యోగిలాగా వ్యవహారిస్తే ఎప్పటికీ కష్టాలు, నష్టాలు మనల్ని బాధించవు. ‘జీవించే కళ’, ‘సంజీవని సాధన’, ‘జీవన దేవతా సాధన - ఆరాధన’, ‘అత్మ కథ - అనే షతిహసిక రచనల్లో అసలు మనం యోగస్థలమెలా అవ్వాలి అన్న విషయాన్ని గురుదేవులు విశదికరించారు. స్థితప్రజ్ఞలమవడానికి మొదటి మెట్టు - సుఖాన్ని యోగంగాను, దుఃఖాన్ని తపస్సుగానూ మార్చుకోవడం. ప్రతి ఒక్కరి జీవితంలో సుఖదుఃఖాలు వస్తూంటాయి, వాటిని ఎదుర్కోవటం తప్పదు. అవ్వాన్ని మనలను యోగులుగా, తపస్సులుగా చేయడానికి వస్తూయి. తరువాతి శ్లోకాల్లో స్థితప్రజ్ఞని లక్షణాలు చెపుతూ శ్రీకృష్ణుడు -

**యః సర్వత్తానభిస్మేహః తత్తుత్ ప్రాప్య శుభాశుభమ్ ।
నాభినందతి న ద్వేష్మి తస్య ప్రజ్ఞా ప్రతిష్ఠితా ॥ 2.57**

అర్థం : - దేనియందును మమతాసక్తులు లేనివాడు, అనుకూల పరిస్థితులయందు హర్షము, ప్రతికూల పరిస్థితులయందు ద్వేషము మొదలైన వికారాలకు లోనుగానివాడు స్థితప్రజ్ఞదనబడును.

యదా సంహరతే చాయం కూర్చ్చు ంగానీవ సర్వశః ।

ఇంద్రియాణీంద్రియార్థేభ్యః తస్య ప్రజ్ఞా ప్రతిష్ఠితా ॥ 2.58

అర్థం : - తాబేలు తన అంగాలను అన్ని వైపులనుండి లోపలికి ముదుచుకున్నట్లు, ఇంద్రియాలను ఇంద్రియార్థముల (విషయాదుల) నుండి అన్ని విధముల ఉపసంహరించుకొనిన పురుషుని యొక్క బుద్ధి స్థిరముగా ఉన్నట్లు భావించాలి.

అంటే, ఎవరి ప్రజ్ఞ ఆత్మలో స్థిరంగా ఉంటుందో వారికి ఎవరి పట్ల విశేషమైన మోహం కలిగి ఉండదు. పరమాత్మ చైతన్యం యొక్క ఏ ఒక్క అంశ ఉన్నా అక్కడే స్నేహం, దయ పుడతాయి. మానవుడి జీవితంలో ఇదే అన్నిటికన్నా పెద్ద పరీక్ష ఆధ్యాత్మిక పురుషార్థం ప్రసాదించే గొప్ప వరం - మనిషి స్వయంగా మమత, దయలకు అతీతుడై పరమాత్మ చైతన్యాన్నే ప్రేమిస్తూ, వారికి అనుకూలంగా వనిచేస్తాడు. ఒక ప్రత్యేకమైన వ్యక్తి పట్ల స్నేహం మనల్ని బంధిస్తుంది. ఇష్టమైన వస్తు ప్రాప్తి వల్ల మనకు హర్షం అది లభ్యం కాకపోతే, క్లేశం కలగకపోవడం ఒక సౌభాగ్యం. ఈ మానసిక స్థితిని చేరుకున్నారే దీన్ని అర్థం చేసుకోగలరు. ఈర్ష్య, ద్వేషాలు అన్నిటికన్నా పెద్ద కీటకాలు, అవి వ్యక్తిత్వమనే వస్త్రాన్ని తిని తిని చింపి పీలికలు చేసి నాశనం చేస్తాయి. ఈ దుర్భాగ్యాలే ప్రగతిపథంలో పయనించే వ్యక్తిని దుర్గతి అంచుల్లోకి నెట్టివేస్తాయి.

గాయత్రి తీర్థమైన శాంతికుంట క్లేతుంలోని అసంభ్యాకులైన గాయత్రి పరిజనుల్లో ఎక్కడైనా పరమాత్మ చైతన్యం యొక్క చిన్న అంశ కనిపించినా ఆ చైతన్యాన్ని ప్రేమించండి, మనిషిని కాదు. వ్యక్తిని కాక అతను చేసే పనిపట్ల ప్రేమ మనలను ఆధ్యాత్మిక శిఖరాలకు చేరవేస్తుంది. పరమాత్మ చైతన్యం పరమాత్మన్ని గుణాలన్నింటినీ కలిగి ఉండి, లొకిక బంధాలకు అతీతంగా సాగుతూ వ్యక్తి జీవితంలో ఒక క్రాంతిని తెస్తుంది.

తరువాతి శ్లోకంలో, ఏ విధంగా తాబేలు తన అవయవాలన్నింటినీ, దృఢంగా కనిపించే పైకప్పులోపల దాచుకుని కాపాడుతుందో, మనిషి కూడా తన ఇంద్రియాలను ముదుచుకోవలి అని చెప్పడంలో అర్థం, ఇంద్రియాలకు దాసుడుగా మార్చండా వాటిని నియంత్రించే సాధన చేయాలి. ఎవరైతే ఈ సాధనలో, విషయభోగాలపట్ల ఇంద్రియ నియంత్రణ

ద్వేషి మార్చుకుంటే కొత్త స్మృతిని దర్శిస్తావు.

సాధించడంలో ప్రావీణ్యం పొందుతాడో అతడు బుతుంభర ప్రజ్ఞలో స్థితుడై, స్థితప్రజ్ఞదు, మహాపురుషుడు అవుతాడు.

శ్రీరామకృష్ణ పరమహంన పరమశిష్యులైన అఖండానంద మహారాజ్గారు వారి గురుదేవులను గాయత్రి జప సాధన యొక్క ప్రక్రియ గురించి అడిగేవారు. ఆయన చెప్పేవారు – ఏ విధంగా సంధ్య గాయత్రిలో విలీనమాతుందో, గాయత్రి ఓంకారంలో విలీనమాతుందో, ఓంకారం ఆత్మతత్త్వంలో విలీనమాతుందో, అదేవిధంగా మనం గాయత్రి జపం చేయాలి. ఒక్కాక్కటిగా విలీనమాతూ మనల్ని మనం సమకూర్చుకునే ప్రక్రియను చెప్పేవారు. ఏ విధంగా తాబేలు తన అవయవాలను సమీకరించుకుంటుందో, అదే సాధన బుద్ధిని సూజ్ఞతిసూజ్ఞగా మార్చి సవితలో స్థాపిస్తుంది, సాధకుభ్రి స్థితప్రజ్ఞభ్రి చేస్తుంది. ఈ ఉదాహరణ శ్రీరామకృష్ణ మరం యొక్క దైరీ నుండి సేకరించబడింది; ఇది సాధన ద్వారా స్థితప్రజ్ఞలమయ్యే కళను వివరిస్తోంది. ఇంద్రియాలను మనస్సులో, మనస్సును చిత్తంలో, చిత్తాన్ని అహంకారంలో, అహంకారాన్ని ఆత్మలో (పరిశుద్ధ అహంలో), ఆత్మను పరమాత్మ తత్త్వంలో సమీకరించే ప్రక్రియలో స్థితప్రజ్ఞదు నిష్టాతుడై ఉండాలి. ఈ ప్రక్రియ జీవిత సాధనగా మారిపోతే మన అస్తిత్వం యొక్క అఱువణువులో పరమాత్మ చైతన్యం వర్ణిస్తుంది. గీతాచార్యుడు తాబేలును ఉదాహరణగా చెప్పి సాధనా విజ్ఞానంలోని మర్మాన్ని మనముందుంచారు.

ఈ ప్రక్రియ బలవంతంగా జరగదని చెప్పున్నారు. మనస్సును నమాధానవరచకుండా బలవంతంగా ఇంద్రియాలను నిగ్రహించాలనుకుంటే శరీరాన్ని కష్టపెట్టినవాళ్ళమవుతాము కనికోరుకున్నది సిద్ధించడు. మనము గొప్ప త్యాగులం, తపస్యలం అయినప్పటికీ, అస్వాదప్రతం చేయడానికి ఉప్పని, తీపినీ లేదా రెండింటినీ వదిలేసినా కూడా మనస్సులోంచి రుచిని తొలగించకపోతే రుచికి అటీతులం కాలేము. మనస్సు నుండి స్వాదేంద్రియాలను నియంత్రించాలి.

ఉప్ప తినడం మానేస్తే హై బ్లైడ్ ప్రెషర్ లాంటి రోగాలు రావు, కిడ్నీలు పాడుకావు, శరీరంలో నీరు పేరుకోదు. తీపి తినడం మానేసినా చాలా రోగాలు రావు. కాని తీపి పదార్థాలు ముందు కూర్చుని, లోలోపల అస్వాదిస్తూ, కంట్రోల్ చేసుకుంటున్నాను, లేకపోతే హింగా ఆనందించేవాడిని అని అనుకుంటారు. అప్పుడది తపస్య కాదు, యోగం కాదు. మనం ఇంద్రియాలను నియంత్రించాలంటే మనస్సు చేరాలి – మనస్సు నుండి చిత్తాన్ని చేరాలి, అక్కడే అలవాట్లు, చిరకాల సంచిత సంస్కరాలు చేరి ఉంటాయి. చిత్తం నుండి అహంకారి, శుద్ధ అహంలోకి ప్రవేశించాలి.

ఇంద్రియాలను ఇంద్రియ విషయాల నుండి తప్పించి ప్రజ్ఞలో స్థిరపరచడంలో ఉద్దేశ్యం ఇదే. మనస్సును బాహ్యంద్రియ రుచినుండి తప్పించి రసో వైసః అన్నట్టు పరమాత్మరుచిలో జోడించాలి. అది విలక్షణమైన ఆనందక్షేత్రం. ఆ అనుభూతి కలిగాక ఇంద్రియవిషయాల మీద విరక్తి కలుగుతుంది. అప్పుడు మనస్సు కోరికల్ని కోరుకోదు, కళ్ళు చెడ్డవాటిని చూడాలనుకోవు, ఇంద్రియాలను కుళ్ళబరిచే ఆరలు కలగవు. ఇంద్రియాలను మాత్రమే నియంత్రించినవాడు విషయాల నుండి నివృత్తిని పొందుతాడే తప్ప ఆసక్తి నుండి నివృత్తి పొందడు. పరమాత్మ సత్తాలో అధిష్టితుడోతాడు. కనుక స్థితప్రజ్ఞదు ఆసక్తి నుండి నివృత్తుడవుతాడు. వచ్చే సంచికలో స్థితప్రజ్ఞని గురించి మరింత వివరంగా తెలుసుకుందాం.

- అఖండజ్యోతి, నవంబరు 1999
అనువాదం : శ్రీమతి జయలక్ష్మి

సరస్వతి శిశుమందిరాల ద్వారా భారతీయ సంస్కృతీ పునరుద్ధరణ

భారతీయ సంస్కృతి పునరుద్ధరణలో భాగంగా రాష్ట్రములోని 524 సరస్వతి శిశుమందిర్ ఉన్నత పారశాలలో ప్రతి సంపత్తరము మాఘ శుద్ధ పంచమి అనగా శ్రీ పంచమి రోజున శ్రీ సరస్వతి మాత జన్మదినాన్ని పురస్కరించుకొని “అక్షరాభ్యాస సంస్కరాన్ని” జిరిపే కార్యక్రమానికి శ్రీకారము చుట్టారు. దీనిలో భాగంగా 5000 మంది బాలలకు అక్షరాభ్యాస సంస్కరాన్ని చేయుట జరిగినది. అట్లే పంచకుండీ గాయత్రి మహా యజ్ఞాన్ని ప్రతి సంపత్తరము 524 ఉన్నత పారశాలలలో క్రమము తప్పక జరుపుచూ భారతీయ సంస్కృతికి పునరుద్ధరించడానికి, తద్వారా లోక కళాళమవునకై తమ పంతు కృషిని అందించుచున్న ఈ సరస్వతి శిశుమందిర్ పారశాలల యూజమాన్యమును గాయత్రి చేతనా కేంద్రము అభినందించుచున్నది. ఇతర పారశాలల యూజమాన్యాలు కూడా దీనిని సూర్యిగాతీసుకొని లోకకళాళమానికి తమ పంతు బాధ్యతను తీసికొనవలసినదిగా కోరుతున్నాము. ఈ 524 శిశు మందిరాలను అభినందించుచూ, ప్రోత్సాహముగా శ్రీ టి.ఎస్.ప్రసాద్, ఎల్.ఐ.సి. దెవలమ్పెంట్ ఆఫీసర్ ఒంగోలు వారి ఆర్థిక సాయంతో అక్షోబ్ర డిస్ట్రిక్టు 2011 వరకు యుగశక్తి గాయత్రి మాస పత్రికను వీరికి పంపబడుతుంది.

సద్గుణాలు సిల్చు దుస్తులలో ఎంత శోభిస్తాయా సాదా దుస్తులలో అంతే శోభిస్తాయి.

సూర్య విజ్ఞానం - 6

వైదిక వాజ్యయంలో సూర్యుని మహత్వం

వైదిక వాజ్యయంలో సూర్యభగవానుని మహత్వం, విశ్వ సంచాలన, ఆయన చేతనాతృత్క భూమిక, సూర్యోపాసన వల్ల కలిగే లాభముల వివరణతో నిండి ఉన్నాయి. వేదములలో సూర్యుని జీవనం మహా ప్రేరకుని రూపంలోను, ఘృధ్వని తన గర్భం నుండి ఉత్పన్నం చేసిన స్ఫుజేత రూపంలోను, సమత్త ప్రవంచాన్ని నడిపింపజేసే శైతన్యములలో ప్రముఖుడైన గ్రహాధిపతిగా భావిస్తారు. వైదిక బుషుల దృష్టిలో సూర్యుడు చరాచర విశ్వ సంచాలకుడేగాక, ఘుఢియలను, క్షణాలను, అహోరాత్రులను, మాసాలను, బుతువులను కలిగించే వాడు కూడాను, బుగ్గేదంలోను సూర్యుని ఈ విధంగా వ్యాఖ్యానం చేశారు.

సరతి గచ్ఛంతి వా సురయతి ప్రేరయతి వా తత్త్వద్వాపారేషు కృత్త్వం జగతిది సూర్యః । యద్వా సుష్టు ఈర్యతే ప్రకాశ పవర్ధణాది వ్యాపారేషు ప్రేర్యతే ఇతి సూర్యః ॥

(1-114-3 బుగ్గేదసాయం భాష్యం)

సూర్యుని గురించి 14 సూక్తములలో బుగ్గేద బుషుపి మనకు చెబుతారు - “అగ్నేర్నికం బహృతః సంపర్య దివి శుకం యజతం సూర్యస్య” (10-7-3) అంటే ఆకాశంలో సూర్యుని జ్వలించే ప్రకాశం రూపంలేని అగ్నిదేవుని ముఖము. ఇంకా శం నః సూర్య ఉరుచ్ఛ్వా ఉదేతు (7-35-8) అంటే దూరద్రష్ట విశ్వస్య జగతో పహంతి” అని చెప్పు బుషుపి సూర్యుని జగత్తు యొక్క పాలకునిగాను, రక్షకుడిగాను చెప్పారు.

సూర్యుడు ఆదికాలం నుండి చరాచర జగత్తుకు ఆత్మగాను, రక్షకునిగాను భావించారు. “సూర్య ఆత్మ జగస్తస్థష్టుష్టు” (బుగ్గేదం 1-115-1, యజ్ఞార్థేదం 7-42). ఈ విషయాన్నే వేరే మాటలలో మరోచోట “విశ్వస్య సాతుర్జగతశ్చ గోపాః” (బుగ్గేదం 7-60-2) లో కూడా ప్రతిపాదించబడింది. బుగ్గేదం యొక్క ఐదవ మండలంలోని 81వ సూక్తం యొక్క మొదటి బుక్కులను వ్యాఖ్యానిస్తూ శ్రీ అరవిందులవారు తమ ఐతిహాసిక “వేద రహస్యం” లో ఇలా ప్రాశారు. వైదిక సూర్యుడు సత్యానికి అధిపతి, కాంతిని ప్రసాదిస్తాడు. ఆయన కిరణములలో అంతః ప్రేరణ, అంతర్జానం ఉంటాయి.

బుగ్గేదంలోని ఈ సూతంలో సవితా దేవత యొక్క శక్తి ప్రక్రియను గురించిన అందమైన వ్యాఖ్య, సూర్యోపాసన వలన కలిగే లాభాలు ఇవ్వబడ్డాయి.

ఉతేశిష్ఠ ప్రసపస్య త్వమేక ఇదుత పూషా భవసి దేవ యామభిః । ఉతేదం విశ్వం భువనం వి రాజసి శ్వావాశ్వమై సవిత : స్తోమమానశే ॥ (బుగ్గేదం 5-81-5)

దీని భావార్థం ఏమంటే దేవాధిపతి సూర్యుడు - సవిత పోషకుడు, సమత్త లోకాలను ప్రకాశింపచేస్తాడు. ఈవిధంగా అత్రికులం యొక్క శ్వాపస్య - సవితను ఆత్మసత్తాలోపల సత్యరూపంలో ప్రతిష్టించడంలో సఫలీకృతుడయ్యాడు. ఆయన మానవమాత్రులందరికి పోషకుడు, మనిషిలోని నేను అనే భావన విశ్వవ్యాప్తి చెయ్యగలడు. సామాన్యాని సర్వసమర్థుడుగా చేయగలడు.

వైదిక బుషుల దృష్టిలో సత్యం ప్రకాశం యొక్క పర్యాయ పదం. అంధకారం అజ్ఞానం యొక్క పర్యాయ వాచకం. సూర్యుని జ్యోతియే అతని శరీరమనేది సత్యం. ఈ సూర్యుడు సత్యమనే రూపంలో అంధకారంలోని అవచేతన యొక్క గుహలో ఉన్నాడు. ఆయనను ప్రయత్నపూర్వకంగా సాక్షాత్కర్తింపజేసుకోవచ్చ. వస్తుతః వేదముల ఆలంకారిక వర్ణన పవిత్ర దార్పిక గ్రంథముల రూపంలో కనిపిస్తాయి. సూర్యుని పూజను అజ్ఞానాంధకారమును పటాపంచలు చేసి వెలుగుతో నింపే ప్రక్రియగా వివరించారు. సత్యం తదిస్తో దశభిర్భవగ్నీః సూర్యం వివేద తమసి క్షియంతమ్ - (బుగ్గేదం 3-3-9-5 ఉత్తరార్థం)

వేదములలో అనేకచోట్ల సూర్యుని మహత్వాన్ని తెలిపే ఉదాహరణలు కనిపిస్తాయి. బుషుపి అంటాడు. “పశ్యేమ్ ను సూర్యముచ్ఛ్వస్తుమ్” (బుగ్గేదం 6-52-5) అంటే జీవనం యొక్క అర్థమే సూర్యోదయాన్ని వర్ణించడం. ఈవిధంగా సూర్యుడు ధరిత్రిపై జీవనం యొక్క ప్రకటికరణకు ప్రతీక. ప్రాణులన్నీ ఆయనపై ఆధారపడి ఉన్నాయి. “సూర్యస్య చక్క రజ సైత్యాపృతం తస్మిన్నార్థిత భువనాని విశ్వా” (బుగ్గేదం 1-164-14). ఇంతేకాదు వైదిక మనీషుల ప్రకారం సూర్యుడే విశ్వకర్మ, స్ఫుషి రచయిత. “యేనేమా విశ్వా భువనాన్య భృతా విశ్వకర్మణా విశ్వదేవ్యాపతా” (బుగ్గేదం 10-170-4) అంతేకాదు, ఆయనను సహస్రయగములకు ఆద్యంతములుగా పేర్కొంటారు. దీనినే బ్రహ్మాయొక్క ఒక రోజు అని అంటారు.

యదహా బ్రహ్మాణః ప్రోక్తం సహస్రయుగ సమ్మితమ్ ।
తస్య త్వమాదిరస్తశ్చ కాలజ్ఞః సప్నుకీర్తితః ॥

వర్తమానాన్ని సద్గ్నినియోగపరిస్తే భవిష్యత్తు ఉత్తమంగా ఉంటుంది.

వేదం సూర్యుని గురించి, సవిత గురించి స్పష్టంగా తెలిపింది. సవిత అంటే సంపూర్ణ బ్రహ్మాండములలోని సూర్యులలో సమానంగా విరాజమానుడై ప్రేరణ ఇచ్చేవాడు, దివ్య శక్తి స్వరూపుడు, పరబ్రహ్మ, పరమాత్మ బుధులు ప్రకారం ప్రతి సూర్యుడు సవితయే.

సవితా సర్వస్య ప్రసవితా (నిరుక్తం 10-31)

సవితా అంటే అన్నింటికి ప్రేరణ ఇచ్చేవాడు. శతపథమును అనుసరించి “సవితా దేవానాం ప్రసవితా” దేవతలకు ప్రేరణ ఇచ్చి, పాలించేది సవిత.

బుగ్గేదంలోని 14వ మండలంలోని 14వ సూక్తం యొక్క రెండవ శీలంలో ఇలా వర్ణన ఇవ్వబడింది. “ఊర్ధ్వ కేతుం సవితా దేవో అశ్రేష్టేతిర్వశ్చై భువనాయ కణ్వాన్”, “అప్రాద్యావా పృథివి అంతరిక్షం వి సూర్యోరశ్శి ఖిశ్చకతాసః” అంటే సవితాదేవత తన వెలుగుతో లోకములన్నింటిని ప్రకారింపచేస్తాడు. సూర్యుడు తీక్షణంగా ప్రకాశిస్తూ, దృశ్యోకమును, పృథివీని, అంతరిక్షమును తన కిరణములతో నింపుతున్నాడు. దీని అర్థం ఏమిటంటే సూర్యుడు భౌతిక సౌరమండలమునకు అధిపతి అయితే సవిత అనేది అంతర్జ నిహిత దివ్యశక్తి యొక్క ధ్యానస్థితిలో ఉన్న మహార్ఘల అంతఃకరణ యందు ఆవిర్భవించిన ఆధ్యాత్మిక ప్రేరణనుసరించి వర్ణింపబడిన రూపం. ఇది సూర్యుని ఆదిభౌతిక రూపం. తరువాత అదిదైవిక ఆధ్యాత్మిక రూపం యొక్క వర్ణనే సవితా దేవత రూపం. ఇంతకన్నా వేరే రూపం ఏమి లేదు.

వేదం అంటున్నది - సంపూర్ణ విశ్వాసాన్ని ప్రసవం చేసే సర్వ ప్రేరకుడు సవితా దేవతయే. ఆయన తన సాధన ద్వారా వర్ణం మొదలైన ఉపాయాల ద్వారా పృథివీని సుఖమయంగా చేశాడు. ఆవలంబన లేని ప్రదేశంలో దృశ్యోకమును దృఢంగా చేస్తాడు. క్రింద పడకుండా చూస్తాడు. అతనే అంతరిక్షంలో ఉండి వాయువుతో బంధింపబడి ఉన్న మేఘమయ సముద్రమును పిండుతాడు.

**సవితా మంత్ర పృథివీయ రఘ్ణా
దస్ంభనే సవితా ద్వామిహండత్
అశ్వమివా ధుక్షద్ నియస్తరిక్
మతూర్తే బద్ధం సవితా సముద్రమ్**

సూర్యుని పాపనాశకునిగా భావిస్తారు. భర్త అనే సూర్యుని తేజస్సు పాపములను నాశనం చేసే శక్తిగలది. ఈ స్తుతి బుగ్గేదంలోని 14వ మండలంలోని 54వ సూక్తంలోని అతి సుందరమైన 3వ శీలం. దీని అర్థం - “హో సవితా దేవతా! మీ

జీవనం దివ్య గుణములతో నిండి ఉన్నది. మేము అజ్ఞానం వల్ల అపరాధం చేశాము. శ్రద్ధలోను, నిష్ఠలోను పొరపాట్లు జరిగాయి. మేము మా చాతుర్యం, ఐశ్వర్యం పొరుపం యొక్క మదంతో అన్యదేవతల పట్ల, మనమ్ముల పట్ల అపరాధములు చేశాము. మీరు మా అపరాధములను క్షమించి పాపములనుండి విముక్తి ప్రసాదించండి. ఇదే మా అభ్యర్థన”. ఈ విషయాన్నే 1-115-1లో “హో! ప్రకాశవంతమైన సూర్యకిరణములారా! సూర్యదేవుని ఆగమనమును ప్రకటించే, మీరు మా పాపములను తీసివేసి రక్షించండి. తప్పులు చేయకుండా కాపాడండి. (అధ్యా దేవా ఉదితా సూర్యస్య నిరహంసః పిప్పతా నిరవధ్యాత్)“

అందువల్ల పాపముల నుండి విముక్తి పొందటానికి సద్గుద్ధిని ప్రసాదించే గాయత్రీ మంత్రం సవితా దేవతా ధ్యానంతో చేయబడుతుంది. ఇంకా ఉద్వత్తే నమః ఉదాయతే నమః ఉదితాయ నమః (అధర్వణ వేదం 17-1-12) మరియు “అస్తం యతే నమోఽస్త మేఘతే నమోఽస్త మితాయ నమః” సూక్తాలలో సూర్యోదయ, ప్రకటన, సూర్యాస్తమయ ఈ మూడు సమయములలో బుధి నమస్కరిస్తూ ప్రార్థన చేస్తాడు.

సూర్యుడు మానసిక శాంతిని ప్రసాదిస్తాడు. మానవుని అభీష్టములను, ప్రతములను నెరవేర్పుకోగలిగే సామర్థ్యమునిచ్చి తద్వారా అన్ని రకాలైన సుఖాలను కలుగజేస్తాడు.

యజుర్వేదంలో ఇలా ఉన్నది. “సూర్యుడు స్వయంభువు. సౌర జగత్తులో శ్రేష్ఠుడు, జగత్తునంతటికి వెలుగునిస్తాడు. అందరికి వర్ణస్తును ఇస్తాడు. ఎవరైతే సూర్యుని నియమాలను పాటిస్తారో వారు సూర్యునితో సమానంగా వర్ణస్తే కాగలరు. స్వయంభూరసి శ్రేష్ఠో రశ్శిర్వర్షోదా అసివర్షో మే దేహి సూర్యస్యావృత మన్వవర్తే (యజుర్వేదం 2-26)

సూర్య భగవానుడు కర్మయోగి, వాంఛిత ఫలములనిస్తాడు. సూర్యుని నుండి ప్రేరణ పొంది మనిషి ఎంత కర్మ చేస్తాడో దానికి తగిన విధంగా పదార్థములను, ధన లాభాన్ని పొందుతాడు. ఈ భావం బుగ్గేదంలో ఇలా చెప్పబడింది.

“మానం జనాః సూర్యేణ ప్రసుతా అయస్తర్థని కృణ వన్వ పాంసి” (బుగ్గేదం 7-43-4)

పైన చెప్పబడిన వేదములయందలి ఉదాహరణలు ఒకే తథ్యాన్ని ఉద్ఘాటిస్తాయి. మానవుని ఆదర్శం, లక్ష్మీం, ఇష్టదైవం సూర్యుడు, సవిత అయినట్లయితే అతనికి బ్రహ్మదేవుని దర్శనమే గాక అయినను ప్రాత్మించుకుంటాడు.

- అఖండజ్యోతి, జూన్ 1993

మనస్తు మాలిన్యాలను కడుక్కొపునికి స్వాధ్యాయం అవసరం.

జన్మశతాబ్ది ప్రత్యేకం

గురుదేవుల అణువణువునా కరుణే

“ఆత్మజ్ఞానం కలవారు చాలా సుఖంగా ఉంటారు, హోయిగా నిద్రిస్తారని వినికిచి. మాకు అటువంటి ఆత్మజ్ఞానం నేటికి దుర్భభమైనది. ఇటువంటి ఆత్మజ్ఞానం ఎప్పుడైనా దొరుకుతుందా లేదా అనే విషయమై పూర్తిగా అనుమానమే. వ్యధ, వేదనల అస్తిత్వం ఈ జగతిలో నిలిచి ఉన్నంతకాలం, ప్రాణాలు, క్లేశం మరియు కష్టముల కొలిమిలో కాలుతున్నంతకాలం, నాకు హోయిగా కూర్చునే కోరిక కలుగ రాదు. ప్రార్థన చేసే ప్రతిసారి భగవంతునికి ఇదే నివేదించాను. నాకు హోయి కాదు. పీడితుల వ్యధని నా వ్యధగా భావించే అనుభూతి రావాలి. నాకు సమ్మది కాక కంటినీరు తుడవగలిగే శక్తి కలిగి ఆ విషయంలో మా సార్థకతని నిరూపించుకోగలగాలి. ఇదే మేము భగవంతుని కోరిన అనుదానము, వరదానము కూడా! ద్రౌపది మానాన్ని రక్షించిన ఆ భగవంతుడు నాకు కరుణ అనే అనంత సంవేదనను ప్రసాదించాడు.

నా ఎన్నో రాత్రులు ఏడుస్తూ గడిచాయి, ఎన్నో సార్లు నేను చిన్న బాలుని వలె వెక్కి-వెక్కి ఏడ్చాను. ఇప్పన్నీ ఎవరికి తెలుసు? మనుషులు నన్ను సంత్ అని, విద్యాంసుడని, సిద్ధుడని, జ్ఞాని అని అనుకొంటూ ఉంటారు. కొంత మంది నన్ను రచయిత, వక్త, నాయకుడని అనుకొంటారు. కానీ ఎవరైనా నా అంతః కరణాన్ని తెరిచి చదివారా? అర్థం చేసుకొన్నారా? ఎవరైనా చూడగలిగిఉంటే మానవీయ వ్యధ, వేదన అనే అనుభూతులతో, కరుణ అనే బాధతో హోకారాలు చేస్తున్నా ఒక ఉద్ఘోగ్మైన ఆత్మ ఈ ఎముకల గూడు మధ్య ఏడుస్తూ కనిపించి ఉండేది. ఎక్కడి ఆత్మజ్ఞానంతో కూడుకొన్న నిశ్చింతత, ఎక్కడ నా కరుణతో కూడిన బాధతో నిండిన నా అంతరాత్మ? ఈ రెండింటి మధ్య ఎక్కడా సమన్వయం కుదరటం లేదు. అందుకనే ఎప్పుడు అలోచించినా నిశ్చింతత, ఏకాగ్రతకి సంబంధించిన, సమాధి సుఖాన్ని ఇప్పగలిగే ఆ జ్ఞానం ఇంకా చాలా దూరంలో ఉండనే అనుకొన్నాను. దాని మీద నాకు కోరిక కూడా లేదు...”

పైన పేర్కాన్న పంక్తులు 1975లో పూజ్య గురుదేవులు ఫిబ్రవరిలో “నా వారితో నా మాట” అనే శీరిక్కలో ఆయన

అంతర్వేదనగా ప్రస్నటితమైనది. ఒక సిద్ధ పురుషునిలో దాగి ఉన్న సంవేదనలతో నిండి ఎవరికైతే ఇతరుల బాధ తన బాధగా కనిపిస్తుందో ఆయన అలా కనిపిస్తారు. ఆయన వ్యాదయం నవసీతం వంటిది. తన ముక్కి, సమాధి, ఆత్మప్రగతి వంటి సర్వోత్మాప్షమైన స్థాయికి చేరుకోవడానికి ఏ విధమైన ఆత్మత లేకుండా, పరహితం కోసం జీవిస్తా ఇతరుల ముక్కిని ప్రప్రథమంగా కాంక్షించే వ్యక్తిగా గోచరిస్తారు. గతంలో ఒక మామూలు ఘకీరు, అవతార మహా పురుషుడు మనకి గుర్తుకు వస్తారు. ఆయన పేరే ‘కబీరు’. అతడు తన సరళమైన భాషలో ఈ విధంగా అంటాడు.

సుఖియా సబ్ సంసార హై, భాయె అరు సోయ్ ।
దుఖియా దాస్ కబీర హై, జాగే అరు రోయ్ ॥

ఇద్దరు జీవితాన్ని చూసే విధానములు ఒకటిగా కనిపిస్తాయి. ఇద్దరు సిద్ధికి సంబంధించి సర్వోత్మాప్షమైన స్థాయి వరకు చేరుకొనే దక్కత కలిగి ఉన్నారు. అయితే పసిపిల్లవాడి వంటి సరళత్వము, ఒక పరిపక్వత కలిగిన వృద్ధుని వలె గొప్పతనాన్ని, కరుణకి ప్రతిమూర్తి వలె గోచరిస్తున్నారు.

పూజ్య గురుదేవుల జీవిత సాధన యొక్క చాలా ముఖ్యమైన అంగము “ఆత్మవత్ సర్వభూతేషు”, “మాత్రవత్ పరదారేషు” మరియు “పరద్రవేషు లోప్పపత్తే” అనగా శారీరిక పరిధిని వారెప్పుడో దాటి వేశారు. కానీ తమని తాము చూసుకొన్నట్టే ఎదుటివారిని చూడగలగటం (ఇతరుల కష్టసుభాలు తమవిగా భావించడం) ఇతరుల అంతఃకరణతో తనని ఎంత లోతుగా కలిపి వేసుకోన్నారంటే లక్షల కొద్ది పరిజనులు వారిని తమ పరమప్రియ సుఖునిగా, తండ్రిగా, భావించడం ప్రారంభించారు, ఇదే సాధనలోని సర్వోపరి సిద్ధి.

ప్రపంచములోని వైభవమంతా, కొశలమంతా సామర్థ్యాన్నంతా త్రాసులోని ఒక వైపు ఉంచి, సరసమైన భావ సంవేదనలను త్రాసులోని రెండవవైపు ఉంచితే రెండవ వైపే ఆ త్రాసు ఎక్కువ మొగ్గు చూపుతుంది. అందులోనే శక్తి ఉంది. ఇతరుల వ్యాదయాన్ని గెలుచుకొని ఆ బలంతోనే వ్యక్తి ఆత్మసత్తాని

కటువైన మాట చేసిన గాయం ఎన్నటికీ మానదు.

త్రమంగా పైకి లేపుతూ ఉచ్చస్థాయి సోపానాలను అధిరోహిస్తూ ముందుకి సాగిపోతాడు. ఈ భావనలే అంతరంగంలో జాగ్రత్తమైతే సాధారణ మనిషి దేవ మానవనిగా, మహామానవనిగా మారిపోతాడు. ఆయన ‘అత్మవత్ సర్వభూతేషు’ అనే అత్మవిస్తారము సర్వత్త తానే అయి వ్యాపించినట్టు చూపుతుంది. అంటే ఈ విధానంలో కేవలం దృష్టిద్వారా ఆ విధంగా దర్శించడమే కాక ఇతరుల వ్యధ, వేదనలను కూడా తనవిగానే భావించారు, అంతేకాక ఎంత ఎక్కువగా బాధను మేల్కొల్పాయంటే వాటిపై ముందు పూయడం మినహ ఇంకేమి గోచరించలేదు. ఇక పుణ్యపరమార్థములు గురించి వేరుగా ఇక చింతించేదేమిటి? ఆయన బాధంతా పీడితులైన మానవ జాతి, నీరసించిన ప్రాణి సముదాయాన్ని కష్టముల నుండి వ్యధల నుండి, పతనము నుండి ఎలా ముక్తి కలిగించాలి?

ఈ సందర్భంగా ఆయన బాల్యానికి సంబంధించిన ఒక సంఘటన తెలుసుకోవాలి. ఈ సంఘటన 12 ఏళ్ళ వయస్సులో వారి గ్రామమైన ఆవల్ ఫేడాలో జరిగింది. వారు ఒక సమృద్ధిగా ఉండే ఒక బ్రాహ్మణ పరివారంలో జన్మించారు. తండ్రి కులపరోహితునిగా ఉండేవారు. చుట్టు ప్రక్కల ఉండే అన్ని జమీందారీలో చాలా గౌరవం ఉండేది. ఎప్పుడు భాగవత పొరాయణ జరిగినా ఆయన తండ్రి పండిత రూపకిశోర గారినే పిలిచేవారు. గ్రామం మధ్య ఒక కోటులాంచి భవనంలో ఆయన నివసించేవారు. కానీ ఆ బాలుడు తన స్నేహితులతో బాధల్లో ఉండేవారిని, వ్యాధులు ఉన్నవారిని వెతుకొంటూ వెళ్లిపోయేవాడు. ఆ గ్రామంలో ఎప్పుడైనా తిరునాళ్ళ జరిగితే ఆ స్వయం సేవకులు అందరికి మంచినీళ్ళు తాగించేవారు. అందరికి ప్రాథమిక సహాయం నుంచి పశు చికిత్స పేంపెట్టు పరకు పంచేవారు. అందరు ఎన్నో ఆశీర్వాదాలు ఇచ్చేవారు. ఇటువంచి సమయంలోనే ఒక రోజు ఒక హరిజన మహిళ రావటం మానేసినదన్న సంగతి తెలిసింది. ఆమెని ఈయన ప్రేమగా ‘అమ్మ’ అని సంబోధించేవారు. ఆ విషయం తెలిసి ఆ బాలుడు హరిజన వాడకి చేరుకొన్నాడు. ఆ గ్రామంలోని బ్రాహ్మణులు అడ్డువడి ఇంటికి వెళ్ళి చదువుకో, మాలవాళ్ళతో నీకేంపని నువు వారిని ముట్టుకొంటే ప్రాయశ్చిత్తం చేయాల్సి ఉంటుంది’ అన్నారు.

ఆతడు అగలేదు. మురికి కాలువల గుండా ప్రయాణిస్తూ

ఆ ‘అమ్మ’ ఇంటికి వెళ్ళి చూసి తెల్లబోయాడు. ఎందుకంటే ఆమె అరచేతిలో పెద్ద గాయం ఉంది. ఆమె మందులు లేక జ్వరంతో మంచంపై పడి ఉంది. ఎన్నో రకాలుగా నచ్చ చెప్పి ఇప్పుడే ప్రాథమిక చికిత్సకి కావలసిన సామాన్లు తీసుకొని వస్తానని చెప్పి వెళ్లాడు. కానీ ఆ వ్యధురాలు శ్రీరామ్ ని ఆపి తాను స్వయంగా ఐదు వైళ్ళ దూరంలో ఉన్న ఆస్పత్రికి వెళ్ళి వైద్యం చేయించుకొంటానని చెప్పింది. కానీ ఆ బాలుడు ఇంటికెళ్ళి కావలసిన సామాన్లు తెచ్చుకొని తిరిగి వచ్చాడు. ఎంతో దీక్కగా ఇన్ఫెక్షన్ ఎక్కువయి గాంగ్రెన్లాగా మారుతున్న ఆ గాయాన్ని కడిగాడు. ఎర్ర మందు రాసి బేండేజి కట్టాడు. తరువాత కషాయం చేసి ఇచ్చి జ్వరం తగ్గిపోతుందని చెప్పి వెళ్లాడు. ఆమె అశ్రుపూరిత నయిలాలతో ఎన్నో ఆశీర్వాదాలు ఇచ్చింది. కానీ ముందు మార్గం ఇంకా దుష్పరముగా ఉంది. ఇంటికి చేరేసరికి గంగా జలముతో నిండిన కుండతో ఇంటి వారంతా ఎదురుచూస్తున్నారు. స్నానం చేయించి పవిత్రం చేయాలని ఆ తరువాత దండించి ముందు - ముందు ఇలా చేయకుండా జాగ్రత్తపడాలని చూస్తున్నారు. శ్రీరామ్ వారికి ‘నీవు లక్ష్మసార్లు చెప్పినా నేను ఆ ఇంటికి ఆ ముసలమ్మ గాయం మానేవరకు వెళ్లునే ఉంటాను. కాబట్టి ఇంకా గంగాజలం తెప్పించుకోండి. ఎందుకంటే రోజు నన్ను మీరు పవిత్రం చేయాలి’ అని చెప్పాడు. ఎన్నో తిట్టు తిట్టి చివరికి భోజనం కూడా పెట్టలేదు. కానీ ఆ బాలుడు ఏ మాత్రం చలించలేదు. ఆతడు తిరిగి రెండవ రోజు మళ్ళీ అక్కడికి వెళ్లాడు. ఆ విధంగా ఆ వ్యధురాలి గాయం మానిపోయి, ఆమె నడవగలిగే స్థితికి వచ్చేవరకు ఐదు రోజుల పాటు రోజు ఆమె వద్దకు వెళ్లాడు. రోజు గంగాజలముతో స్నానం చేయాల్సి వచ్చింది, నడిచే మార్గాన్ని మార్గాన్ని వచ్చింది. ఇతరుల బాధని పోగొట్టాలనే సంకల్పమును పూర్తి చేసుకొన్నాడు. బహుశా మహికాలుడే ఆ వ్యధురాలైన హరిజన మహిళ నోటితో ఎన్నో ఆశీర్వాదాలు ఇచ్చించి, ముందు-ముందు చాలా పెద్ద మహాత్ముడుగా మారుతాడని చెప్పించాడేమో. ఇదే జరిగింది కూడా. 20వ శతాబ్దపు ఆ వ్యధురాలైన తల్లి ఆత్మ ఎక్కడున్న ఆ చిన్న బాలుడి రూపంలోని వామనావతారం వలె జరుగుతున్న ఈ లీలను చూస్తానే ఉంటుంది. అంతేకాక స్వయంగా నిష్పత్తంగా ప్రజ్ఞావతార ప్రతినిధి తన సేవ చేయడానికి వచ్చాడు తానెంత అదృష్టపుంతరాలో అనుకొంటూ ఉంటుంది.

ఈ సంఘటన చాలా చిన్నది కానీ ఒక బాలుడి

అసత్యం వల్ల డబ్బు రాపచ్చ కానీ ఆనందం మాత్రం రాదు.

సుసంస్కరానికి సంబంధించిన చిన్న ఉదాహరణ మాత్రమే. ఇది ‘ఆత్మవత్ సర్వభూతేషు’ అనే బీజాంకురం ఆ రోజులలోనే మొలకెత్తిందని తెలియజేష్టోంది. వారి గ్రామంలోనే ఒక పట్టారి ఉండేవాడు, ఆతడి పేరు లాలా హుబ్బులార్. ఆతడు ఎంత భయంకరమైన వాడంటే ఎదుటివాడిని పీల్చి పిప్పి చేస్తే కాని వదిలేవాడు కాడు. ఎన్నో చల్లని సంసారాలను మట్టి కరిపించాడు. బాలుడైన శ్రీరామ్ ఆ రోజులలోనే గ్రామంలోని చర్చిని దాటి ఆగ్రాకి వచ్చేశాడు. పూర్తి జనపదంలో తిరిగి చూసే ఒక సేవా సమితిని ఏర్పాటు చేసుకొన్నాడు. వీరు వికలాంగులకి, అత్రయంలేని వారికి రగ్గులు రజాయిలు (బొంతలు) పంచుతూ ఉండేవారు. తిరుగుతూ వారు తమ గ్రామానికి సంబంధించిన సూచిక కూడా తయారు చేశారు. చూస్తే అందరికంటే ముందు లాలా హుబ్బులార్ పేరు ఉంది. ఆతడు కొన్నెళ్ళు ముందు తన చుట్టు ప్రక్కల వారిలో మకుటంలేని రాజుగా వెలిగాడు. కాని నేడు చింపిరి బట్టలు చుట్టబెట్టుకొని, చుట్టూ ఈగలు ముసురుతూ, మురికిగా ఉన్న విరిగిన మంచం మీద పడి ఉన్నాడు. రోజంతా ఏడుస్తూ అందరికి చెప్పేవాడు. “మనుషుల్లారా చూడండి పొపం యొక్క పరిణామం చూడండి. భగవంతుడు నాకెలాంటి దండన నిచ్చాడో”.

గురుదేవులైన శ్రీరామ్గారు రగ్గులు అవి తీసుకొని ఆతని వద్దకి చేరుకొన్నారు, ఆతడిని కౌగిలించుకొని ఏడవసాగాడు. “లల్లు ఇదెలా జరిగింది? భగవంతుడు నన్ను ఎప్పటివరకు శిక్షిస్తాడు?” గురుదేవులు ఆతనికి దైర్ఘ్యం చెప్పారు. ఊరడించారు. తన సమితి సదస్యులందరితో కలిసి ఆతనికి ఎంతో సేవ చేశారు. ఆతని దరిద్రాపలకి రాని వారికి “పాపాన్ని ద్వేషించండి కాని పాపిని కాడు” అనే ప్రేరణనిచ్చారు. లాలాగారు పోయేవరకు ప్రతి ఒక్కరు పూజ్య గురుదేవులు ప్రేరణతో ఆయనికి సేవ చేస్తూనే ఉన్నారు.

ఇదే యుగద్ధప్ప, అవతార సత్తా యొక్క మమతతో కలిసిన మహాప్రాణ సత్తా స్వరూపం. ఇటువంటి మహామానవులకి శత్రువులు, మిత్రులు ఎవరు ఉండరు. అందరు వారికి తమ స్వంతవారే. ఆయన జీవన యూత్రలో లెక్కలేనంత మంది ఈర్యతో ఆయనకు విరుద్ధంగా ఎన్నో పనులు చేశారు. ఎన్నో మాటలు అన్నారు. ప్రత్యుత్తరంగా ఆయన ఏమి చెప్పేలేదు. అందరిటో స్నేహమే ఆయన నైజం. స్నేహమనేది ఈశ్వరుని యొక్క అంతరంగ

రూపం. దీనివల్ల ఆత్మిక ప్రగతి లభిస్తుంది. భూతిక సమృద్ధి లభిస్తుంది. ప్రేమను పంచి బాధలు - పతనముల నివారణలో మనిగి పోవాలనే ఏ మార్గదర్శనమైతే ఆయన ఇచ్చారో, అవి ఇతర ఉపదేశముల కంటే ఎంతో విలువైనవి, క్రేష్ణమైనవి కూడా.

- అఖండజ్యోతి, ఆగస్టు 1990

అనువాదం : శ్రీమతి లక్ష్మీ సుందరి

కదిలించే కళ్ళు

43 సీ॥ అందాల నందించు నందనవనములో

మరుసటి దినమంత మరులు గౌలిపె
విరులన్ని వరుసగా వికసించి మెరయుచు
పూలపొనువోలె పోగువడియె
వెలుగులో ప్రభలను వెలువరించుచు సామి
ఎదురుగా నిలుచుండి మదిని నిలిపె
టర్పుతోనే చూపునేర్చును గమనించి
సామర్థ్యమును చూసి సంతసించే

తే॥ దృఢతలోనుస్తట్టి బెదురు దించు కొరకు
తెలిపినట్టి యా విధులన్ని సలుపు విధము
మానవాళికి దెలుపుట మరువకనుచు
కవిని కదిలించే గురుదేవు కంటిచూపు

44 సీ॥ పెద్ద పెద్ద పనులు సిద్ధింపవలెనన్న

ఇరువది నాట్లేండ్లు నేక బిగిని
గాయత్రిదేవిని ఘనమైన నిష్ఠతో
జపియించవలయును చక్కగాను
స్వాధ్యాయ కార్యంబు సక్రియంబుగ చేసి
ఆర్ఘ్య సాహిత్యమున్ అనువదించి
అందరికందించి ఆనందమైందచు

తే॥ దేవసంస్కృతిగూర్చి తెలుపుమనుచు
అనతీయగనేనంత ఆసచేసి
కార్యరంగానదిగినట్టి కరణినంత
మానవాళికి దెలుపుట మరువకనుచు
కవిని కదిలించే గురుదేవు కంటిచూపు

రచన-మధుర కవయిత్రి
పొన్నారు ప్రామహతీ శాస్త్రి

ఆలోచన, ఆచరణలే అదృష్టాన్ని నిర్మిస్తాయి.

జనుశతాబ్ది ప్రత్యేకం

సత్యయుగ పునరాగమనము

అభివృద్ధి యొక్క చివరి మెట్టుకు చేరుకోవటానికి మనస్సు నిండా భావనంవేదనలను నింపుకొని కరుణను పెంపొందింపజేసుకోవాలి. దీనినే ఆంతరిక ఉన్నతి అని కూడా అంచారు. అనుభూతులు ఉన్నప్పుడే సేవాసాధన చేయడం సాధ్యమౌతుంది. ధర్మాచరణ కూడా ఇందులో తక్కువేమీ లేదు. ఏదోవిధంగా సంవేదనలు జాగ్రత్తమైనప్పుడు అవసరమైనవారికి అవసరమైన వాటిని ఇవ్వకుండా ఉండలేని దేవత్వమును సాధకునిలో సాక్షాత్కరింపజేయటమే తపశ్చర్య, యోగసాధనల యొక్క లక్ష్యము. ఇచ్చే స్వభావము ఎవరికి ఉంటుందో వారు ఈ భూమిమీద దేవతలుగా పిలవబడతారు.

ఇచ్చే ప్రవృత్తి గలవారందరూ ఒక చోట చేరి ఎక్కడైతే కలిసి నివసినర్నా ఉంటారో ఆ ప్రాంతం స్వర్గధామంగా సంబోధించబడుతుంది. ఇలాంటి లోకం, ప్రాంతం ఎక్కడ ఉన్నా లేకపోయినా సత్యం ఏమిటంటే సహ్యాదరయులు, సేవాభావములు కలవారు, ఉదారచేతనాపరులు స్వయంగా దేవమానవులే కాక స్వర్గం లాంటి లేదా సత్యయుగకాల సంస్కరణలు ఏదో ఒకటి చేయకుండా ఉండలేరు.

మహావినాశనము దగ్గరలోనే ఉన్నదా?

గొప్పతనాన్ని సాధించినంత మాత్రాన సరిపోదు. దానిని స్థిరంగా ఉంచుకోవడం, సద్గునియోగము చేసుకోవడం ద్వారా లాభాలను పొందటానికి తెలివి, మంచి తార్పిక స్వభావం మరియు ప్రతిభ అవసరము. భావసంవేదనలతో నిండిన వ్యక్తులే ఈ రీతిని, నీతిని అర్థం చేసుకోగలుగుతారు. ఈ ఆధారం పైనే సంపద సద్గునియోగం అవుతుంది. ఈనాటి ప్రజలు భావసంవేదనల మహాత్మాన్ని మర్చిపోయారు. వాటిని పతనం చేసర్నా, పోగొట్టుకుంటూ వస్తున్నారు.

అపరిమిత వైభవమును సంపాదించవచ్చు, అయితే దానిని ఒక్కడే జీర్ణం చేసుకోలేదు. కామం, కోరికలు మనిషిని ఎంతగా తినివేస్తాయంటే వాటిని తృప్తిపరచటానికి కుబేరుని సంపద, ఇందుని సామర్థ్యం కూడా తక్కువే అవుతాయి. కోరికలనే

ఎడారిలోని వేడిని చల్లార్ఘటానికి కొద్దిపాటి సాధనాసామాగ్రి అనే నీటితో సాధ్యం కాకపోగా ఎక్కడికక్కడ అసంతృప్తియే మిగిలిపోతుంది. కొద్దిపాటి భోగం అయితే ఆ దాహాన్ని ఇంకా పెంచి అగ్నికి ఆజ్ఞం పోసినట్లు ఆ కోరికను మరింత పెంచుతుంది.

చెలరేగే కోరికలు, అనియంత్రితమైన కోరికలు, ఉన్నాదం లాంటి దోషాలు తారాస్థాయికి చేరి మానవీయ గౌరవాన్ని కాలరాస్తున్నప్పుడు తప్పించుకోవటానికి ఏ మార్గమూ మిగలదు. ప్రస్తుతం తుఫానులా ఉప్పాంగుతున్న అనాచారాలను చూస్తుంటే నిజంగా మనం మహావినాశన ప్రశాంతముగా వైపు నేరుగా పరుగులు తీస్తున్నట్లు కనిపిస్తోంది. ప్రచండ ప్రహాహాన్ని ఆపగలిగే ఆనకట్టను కట్టి జలధారను కాలువల ద్వారా పొలాలకు అందించే పని కచ్చితంగా కషప్సాధ్యమైనది, బ్రహ్మతో కూడుకున్నది. అయితే ప్రాణములను పణంగా పెట్టి సదాశయంతో కలిపిచేసే వారి శ్రమసాధన చమత్కారమైన మార్పులను తీసుకొస్తుంది. కొండలు తొలిచి పొడవైన కాలువలు తప్పడంలో ఒంటరిగా చేసిన ప్రయత్నాలే విజయవంతమైనాయి. గంగను భూమిమీదకు తీసుకురావటానికి భగీరథుడు ఒంటరిగానే ప్రయత్నం చేశాడు. సర్వత్రా వ్యాపించిన చీకటిమీద చిన్నవాడుగా కనిపించే సూర్యుడే విజయమును పొందుతాడు. కాబట్టి ఈనాడు ప్రతి విషయంలోనూ భయమే ఆపహించివున్న మానవులలో ఉత్సమైన ఆలోచనలు ఉదయించినప్పుడు ఈ పరిస్థితులు తప్పక మారిపోతాయి.

కవి రమీంద్రనాథ్ టాగూర్ సత్ప్రయోజనముల దిశగా ఏదైనా చేయాలనుకుంటే - ఏకలూ చలో రే' (ఒంటరిగానే సాగిపో) అన్న నీతిని పాటించాలి అని చెప్పారు. గీతాకారుని సూచనల ప్రకారం ప్రపంచం అంతా మోహనిద్రలో సొమ్మునిల్లి జోగుతున్నప్పుడు కూడా యోగులు పరిస్థితులను ఎదుర్కొనేందుకు, సవ్యమైన దిశలోనికి మళ్ళీంచేందుకు, జనుల రక్షణకు దైర్యాన్ని కూడదీసుకోవాలి.

గాధాంధకారాన్ని రూపుమాపటానికి ఒక అగ్నిపుల్ల తనని తాను జ్యోలింపచేసుకునే సాహసాన్ని ఎప్పుడైతే ప్రకటిస్తుందో

గృహస్థ ధర్మం పవిత్రం, ఆవశ్యకం, ఉపయోగకరం.

అవ్యాదు, దీపము అగ్నిమల్ల ఆరిపోకముందే తాను జ్యోతిర్మయమౌతుంది. అంతేకాదు దీపావళి లాంటి విశేష పర్వదినాలలో ప్రజ్ఞలించే దీపాల సమూహం అంతటా వెలుగు విరజిమ్ముతూ కనిపిస్తుంది.

సమర్థత, నైపుణ్యం మరియు సంపన్నతల జయజయధ్వనాలు అంతటా వినిపిస్తాయి. అయితే ఈ మూడు రంగాలలో వ్యాపించిన అరాజకత్వమే ఆపదలను ముందుకు తెచ్చించని, వాటినుండి బయలుపడటానికి వ్యక్తులు, సమాజం విలవిలలాడుతున్నాయని గుర్తుంచుకోవాలి.

ఈ మూడింటినీ మించిన శక్తి మరొకటి ఉంది. అవే భావానుభూతులు. ఇవే దైవీవరాల రూపంలో మనిషి యొక్క స్వచ్ఛమైన అంతరాత్మలో ప్రవేశించినపుడు మనిషిని మృదువుగా తయారుచేస్తాయి. ఇవి అంతఃకరణతో కలసినపుడు అతడు దేవమాతస్తాయికి చేరుతాడు. ఈ ఒక్క ఆధారం మీదే సాధకునిలో పలు దైవితత్వాలు నిండుతూవుంటాయి.

ఒక్కమూటలో చెప్పాలంటే రాబోయోజులలో క్రూరమైన స్వాధాన్ని పోగాట్టుకుని, దాని స్వానంలో ఉదార భావసంవేదనలను అంతఃకరణ లోతుల్లో ప్రతిష్టింపజేసి, వృద్ధిచేయవలసిన అవసరం ఉన్నది. అదే యుగపరివర్తనకు ఆధారం.

అంతఃకరణలో శ్రద్ధ, సంవేదనల శీతలత్వం, సరసత్వం నిండి ఉంటేనే సదాశయ వాతావరణము తయారోతుంది అని అర్థం చేసుకోవాలి. మనస్సు ఒక దాసి, అంతఃశ్రద్ధ అనే రాణి చేసే ఆజ్ఞల కోసం అది ప్రతిక్షణం ఎదురుచూస్తావుంటుంది.

దేవమానవులలో ప్రతివోక్కరూ తమ అవసరాలు తగ్గించుకుని, కోరికలను తగ్గించుకొని తద్వారా మిగిలిన ఉదాత్త ఆశయాలను భగవంతుని చరణాల వద్ద సమర్పించవలసివచ్చింది అనేది స్పష్టం. లోకకళ్యాణము, ఆత్మికసంస్కరణ కోసము తమ శక్తిలోని అఱువఱువు సమర్పించవలసివచ్చింది. ఈ మూల్యాన్ని చెల్లించిన తరువాత ఎవరికైనారే దైవి అనుగ్రహం మరియు దానిద్వారా వికసించే అత్యన్నత వ్యక్తిత్వం లభిస్తుంది. ఈ శ్రేష్ఠత్వాన్ని చరితార్థము చేసుకునేవారినే దేవమానవులు, దేవమాతలు అంటారు. వారి ప్రబలమైన శ్రమవల్ల శాంతిమయ వాతావరణము తయారోతుంది. ప్రపంచమంతా సుందరంగా, సమన్వయంగా తయారోతుంది.

అంతఃకరణ శ్రద్ధ, దివ్యచేతన సంయోగాల ఘలితంగా లభించిన దానినే దివ్యసంవేదన అంటారు. అది సూతన ఉల్లాసముతో, సూతన రూపముతో ఉప్పాంగుతుంది. ఇదే దాని యథార్థతకు గుర్తింపు. చిత్రపటాలను చూసికూడా ఆత్మియులను స్వరించుకోవచ్చు. అయితే వారితో ప్రత్యేక కలయిక మనసుల్లో ఎంత ఉల్లాసాన్ని నింపుతుందంటే దాని అనుభూతి అమృతపు సెలయేరులాగా ప్రవహిస్తుంది. ఈ ఆవగాహన కలుగగానే మనిషి కాయకల్పం లాంటి దేవోపమ స్థితికి చేరుతాడు.

మానసికస్థితే పరిస్థితులకు జన్మదాత్రి అన్న విషయాన్ని వేలసార్లు తెలుసుకోవాలి. లక్షలసార్లు తెలియజేయాలి. అందువలన పరిస్థితులలోని ఆపదలను పూర్తిగా తొలగించాలంటే ప్రజల మానసికస్థితిలో దూరదృష్టితో కూడిన వివేకమును ఉదయింపజేయాలి. అయితే ఇక్కడ మానసిక్షేత్రము మరియు బుద్ధిసంస్థానము కూడా స్వతంత్రము కావనే విషయాన్ని గుర్తుంచుకోవాలి. భావనలు, ఆకాంక్షలు, సమ్మకాల ఆధారంగా వాటి దిశాధారను నిర్మించుకోవాలి. వాటి ఆదర్శవాద ఉత్సవమైన స్వరూపము అంతఃకరణలో భావ-అనుభూతులుగా ఉంటాయి. ఈ సూత్రాన్ని ఉపయోగించుకుంటే ఏ వ్యక్తి అయినా బుపిగా, దేవమానవుడుగా తయారుకాగలుగుతాడు.

21వ శతాబ్దం భావసంవేదనలు ఉదయించి, ఉదయింపజేసే సమయం. నిర్మల్యము చేయబడిన ఈ రంగాన్ని పచ్చదనంతో కళకళలాడేట్లుగా తయారుచేసే తోటమాలిగా తయారుకావాలి. ఈ విశ్వ ఉద్యానవనం ఈ ఆధారంగా పచ్చపచ్చగా పూలు పళ్ళతో కళకళలాడుతుంది. అది స్వర్ణలోక నందనవనంవలె కనిపించినా ఆశ్చర్యపడవలసిన పనిలేదు.

- అఖండజ్యోతి, ఫిబ్రవరి 2011
అనువాదం : శ్రీమతి లక్ష్మీరాజగోపాల్

**యోగోద్వేక్తామయైత్తి
మాస పత్రిక చదవండి !
చటువించండి !!**

ఉత్సవమైన పట్ల విశ్వాసాన్ని నిర్మించడమే ప్రజాసేవ.

గాయత్రి - 24 శక్తి ధారలు (22)

మహామాయ

భ్రాంతిని మాయ అంటారు. మాయ వదార్థానికి సంబంధించినది, మహామాయ జ్ఞానానికి సంబంధించినది. మానవీయ సత్త్వ పరిమితమైనది. అందువలన సమగ్రమైన దర్శనం చేయలేదు. ఎంత దాని పరిధిలోకి వస్తుందో, అదే సమస్తమని భావిస్తుంది. నూతిలోని కప్ప అదే సమస్త విశ్వంగా భావిస్తుంది. అది ఉన్న పరిస్థితిలో అంతే సాధ్యమవుతుంది. కాని దానిని బావిలో నుంచి బయటకు తీసుకువస్తే, ఆకాశంలో ఎగరగలిగితే, ఆకాశంలో తిరగగలిగితే పూర్వం బావియే సమస్త విశ్వం అనే భావన తప్పని తెలుస్తుంది. అప్పుడు అదే సత్యమని భావించి ఉండవచ్చును.

జీవుడు మాయ యొక్క బంధనములలో కట్టివేయబడి ఉన్నాడు. కోరికలు, ఆలోచనలు, కర్మల మాయాజాలంలో మనిగిపోవడంథల అవాంఛనీయస్థాయిలో ఉంటాడు. ఆ జంజాటంలో కన్స్టారి మృగం వలె మృగమరీచికలలో కొట్టుకుపోయి, జీవనంవదలను వ్యాధం చేసుకుంటాడు. మాయలోనుంచి జీజ్ఞాసువులైన ముముక్షువులు బయటవడాలని ప్రయత్నిస్తుంటారు. అత్యజ్ఞానం జీవనాన్ని సఫలం చేస్తుంది, కాని మహామాయ మాయలో పడినవాడు దుఃఖాన్ని పొందుతాడు. మహామాయ శరణలో వెళ్లినవాడు పరమశాంతి యొక్క రసాస్యాదన చేస్తారు. వాడికి శ్రేయస్సురమైన మార్గము ప్రత్యక్షంగా కనిపిస్తుంది. పొంగిపొరలే ఆత్మబలం వల్ల ఆ మార్గంలో పయనించడం కూడా సులభతరమవుతుంది.

ఆత్మ తన ఆస్తిత్వం శరీరం మాత్రమే అనుకోవడం మొదటి భ్రాంతి. దీని మాయలో మనిషి కోరికలు, తృప్తి, అహంకారంల బాలక్రీడలో చిక్కుకొని, పుపువలె జీవిస్తూ, మానవజన్మయొక్క సుయోగం వ్యాధం చేస్తుంటాడు. చివరికి ఉత్తచేతులతో వెళ్లిపోతాడు, పొపములను మూటగట్టుకుని నెత్తి మీద పెట్టుకుంటాడు. 84 లక్షల యోనులలో పరిఫ్రమించిన తరువాత లభించిన అవకాశాన్ని పోగొట్టుకుని ఏడుస్తూ, జీవనమంతా పాపముల వల్ల దుఃఖములను, కష్టాలను భరించవలసి వస్తుంది. ఇదంతా భ్రాంతులలో మనిగిజీవించడం వల్ల జరిగిన దుష్టాంశామాలు ఈ మహాసంకటం నుండి మహామాయే తప్పించగలదు.

గాయత్రిని మహామాయ అంటారు. సాధనవల్ల ఆమె అనుగ్రహం సాధకుని అంతరాళములో దిగి భ్రాంతిలేని స్థితికి వెళ్ళడానికి అవకాశం లభిస్తుంది. ఇదే దివ్యదృష్టి. జ్ఞాన చక్కని ఉన్నాలన అని దీనినే అంటారు. జీవన రహస్యాల ఉధాటన ఈ స్థితిలో జరుగుతుంది. పట్టుకుస్తు జంర్యాటములు పండుటాకుల వలె రాలిపోతాయి. ఆత్మజాగరణ వల్ల కొత్త కోణంతో చూడటం, ఆలోచించడానికి అవకాశం లభిస్తుంది.

ఉన్నాలన అని దీనినే అంటారు. జీవన రహస్యాల ఉధాటన ఈ స్థితిలో జరుగుతుంది. పట్టుకుస్తు జంర్యాటములు పండుటాకుల వలె రాలిపోతాయి. ఆత్మజాగరణ వల్ల కొత్త కోణంతో చూడటం, ఆలోచించడానికి అవకాశం లభిస్తుంది.

రాత్రి స్వాప్నముల తరువాత ప్రాతఃకాలములో పరిస్థితి ఎలా మారిపోతుందో అదేవిధంగా మహామాయ యొక్క అనుగ్రహంతో జాగ్రత్తి అనే ద్వారం తెరువబడుతుంది. కోరికలు, ఆలోచనలు, క్రియలు ఎలా అవుతాయంటే దేవోపమయ స్వర్దియ జీవనం యొక్క ఆనందం లభిస్తూనే ఉంటుంది. బంధముల విముక్తి యొక్క బ్రహ్మానుభూతి యొక్క రసాస్యాదన అనవతరం లభిస్తూనే ఉంటుంది. మహామాయ పరబ్రహ్మ సమీపం వరకు తీసుకువేళ్లే నిజమైన దేవమాతగా చెప్పబడింది. దేవత్వమే ఆమె అనుగ్రహం. గాయత్రి ఉపాసన ఒక స్థాయిలో మహామాయ రూపంలో సాధకుని ప్రతి దృష్టికోణంలో కృతకృత్యుడిని చేయడం జరుగుతుంది.

- అనువాదం : శ్రీమతి జ్ఞానప్రసూన

ఆత్మిక ప్రగతికి సహకారి మహిాశ

భిక్షుకురాలు ఉద్యానవనంలో సువాసన కలిగిన పూలను ఏరి కొసుకొచ్చింది. సగం మూసుకున్న కనులతోనే తన ఆరాధ్యాడిని వెతుకుతూ వెత్తున్నది. అడుగులు స్వప్తంగా పడుతున్నాయి. దారిలో దోసిలి నుంచి ఘాలు జారిపడినవుడు దివలన్నీ సుగంధితమవుతున్నాయి. ఎండిన ఆకులు నవ్వుతున్నాయి. ఆమె ఎవరిని వెతుకుతున్నదో అతడు లభించాడు. ఆమె ధ్యానమగ్నుడయిన భిక్షువు చరణాలపై పవ్వులను సమర్పించింది. శిరస్తు కూడా శ్రద్ధతో వంచింది.

భిక్షువు కనులు తెరచి సంకోచిస్తూ అన్నాడు. “ఎందుకు ఇలా చేశావు” ఆమె స్థిర స్వరంతో ఇలా అన్నది. “నా భగవానునికి ఏమి తెచ్చానో అది సమర్పించాను” భిక్షువు తీక్ష్ణ స్వరంతో అన్నాడు. “నీవు నా మార్గంలో అడ్డంకి అవుతావా?” ఆమె అన్నది “కాను, మీ దారిలో మీరు వెళ్లండి. నేను నా భగవంతుడిని మార్చుకున్నాను. ఇద్దరి దారి ఒకటి చేసుకున్నా. ప్రేమలో వైరుధ్యం ఉత్సవమే కాదు ప్రగతి మార్గంలో ప్రై అడ్డంకి అనుకోవడం పొరపాటు” సత్యమేమిటంటే ఆత్మిక ప్రగతి ఆమె సహకారంతో సరళతరమవుతుంది.

- ప్రజ్ఞాపురాణం నుండి

వ్యక్తి, వ్యక్తి మారితేనే సమాజం మారుతుంది.

ఆదిశక్తి యొక్క లీలాకథలు - 9

భావనలనే అర్ఘ్యాన్ని భవానీకి సమర్పించుదాం

ఆదిశక్తి యొక్క లీలాగాథలలో ప్రకృతి లేక సృష్టియొక్క సంఘటనాక్రమాలన్నీ ఇమిడివున్నాయి. ప్రకృతియెక్కు మూడుగుణాలు, వాటికి సంబంధించిన సృజన-లయం ఆయామముల (dimensions) యొక్క క్రమంతోనే విశ్వ బ్రహ్మందం యొక్క నిర్మాణం జరుగుతున్నది. వీటినుండే సృష్టి యొక్క ఆరోహ, అవరోహములన్నీ జనిస్తున్నవి. ఈ యావత్త సృష్టి యొక్క సమస్తమైన సంఘటనాక్రమాలనూ పర్యవేక్షించే శక్తి నిజంగా ప్రకృతికి మాత్రమే ఉంది. ఈ మూలశక్తిలో ఏర్పడే పలువిధాలైన మార్పుల వల్లనే ఈ సృష్టి నిర్మాణంలో ఎన్నో కోణాలు అభివృద్ధి చెందుతున్నవి. దేవతాశక్తి మొదలుకొని, పదార్థకణాలలో ఉండే శక్తి యొక్క వివిధరూపాల రహస్యమే మూల ప్రకృతియొక్క వైకృతిక రహస్యం. తమ భావనాజగత్తులో భవానియొక్క స్నేహస్పర్శము పొందగలిగినవారు 'తల్లియైన ఆదిశక్తియే మూలశక్తి' అన్న విషయం తెలుసుకొనగలరు. ఆమెయే ఈ సృష్టి నిర్మాణానికి మూలశక్తి. ఈ జగన్మాతయొక్క వివిధరూపాలే యావత్త సృష్టిలోని అన్ని సంఘటనలకూ ఆధారభూతమగుచున్నవి.

ఆదిశక్తి యొక్క ఈ రహస్యపూర్వమైన లీలాగాథలయొక్క అన్ని సూత్రాలనూ తనలో ఇముడ్చుకొనియున్న శ్రీదుర్గాసప్తశతి యొక్క చివరి మూడు భాగాలలో రెండవ భాగమైన వైకృతిక రహస్యంలో ఈ సత్యమే వెల్లడిచేయబడినది. లభ్యమైన వివరణలలో ఈ సత్యము పూర్తిగా గోచరిస్తూనే ఉంటుంది. ఎందుకంటే ఈ మూడు అంగాలలోనే విశాలమైన, వ్యాపకమైన ఈ సృష్టి యొక్క నిర్మాణం-స్నితి-లయములకు సంబంధించిన అన్ని రహస్యాలు ఇమిడియున్నవి. ఐనప్పటికే ఈ సత్యాన్ని సంపూర్ణరూపంలో చెప్పటి, ప్రాయటి, తెలియజేయటి అత్యంత కష్టమైనదేకాదు, దాదాపుగా అసంభవం. ఐతే ఈ సత్యాన్ని సంకేతాలద్వారా కొంతవరకు చెప్పగలం, వినగలం, మాట్లాడగలం, ప్రాయగలం. తెలివికలిగినవారు ఈ సంకేతాలను సహజంగా అర్థం చేసుకొనగలరనే నమ్మకం మాకు కలుగుతున్నది.

నిజానికి ఈ విశ్వబ్రహ్మందం యొక్క చేతనత్వంలోని అన్ని ఆయామాలలో జరుగుతూ ఉండే శక్తి యొక్క క్రీడను, శక్తి సాధకుడు తన చేతనత్వంలోనే అనుభూతి చెందగలడు. తనలో ఇమిడియున్న మూలశక్తిని స్వీయంగా సాక్షాత్కారింప జేసుకున్న

వ్యక్తి ఆ శక్తి యొక్క వివిధరూపాలనూ తనలోని వివిధ అంగాల రూపంలోనే అనుభూతి చెందుతాడు. తన శక్తి యొక్క వివిధ అంగాలే విస్తృతంగా వ్యాపించి, సృష్టియొక్క లోక లోకాంతరములుగా రూపుదాల్చినవి అన్న సత్యాన్ని కూడా అతడు అర్థం చేసుకొనగలడు. ప్రతి ఒక్క జీవాత్మ యొక్క మూలప్రకృతి పర్యులాకారపు మూడునుర చుట్టులలో చుట్టుకుని ఉన్న కుండలినీ శక్తియే. ఈ మూల ప్రకృతియే వ్యక్తిగతమైన ఊనికిలోనూ, సమిషిగతమైన వ్యాపకత్వంలోనూ, వివిధ దేవీదేవతాశక్తుల రూపంలోనూ ప్రకటించుతున్నది.

ఈ సత్యాన్నికి సాంకేతిక, మాంత్రిక, తాంత్రిక మరియు తాత్త్వికపరమైన వ్యాఖ్యానమును తెలియజేసేదే వైకృతిక రహస్యం. యోగసాధకులైనవారు ఈ సంకేతాన్ని అర్థం చేసుకొని భగవతి యొక్క లీలలను సాక్షాత్కారింపజేసుకుంటారు. మంత్రవిదులైనవారు దీనిలోని మాంత్రికశక్తులను జాగ్రత్తం చేసి, తద్వారా ఎన్నో అద్భుతాలను సాకారం చేసుకొనగలరు. ఇందులో దాగియున్న తాంత్రిక ప్రక్రియలు కూడా ఎంతో సమర్థవంతమైనవి. ఏ వ్యక్తియైనా వీనిని సరిట్యున రీతిలో ప్రయాగించగలిగితే కనుక అసంభవాలన్నీ సంభవం కాగలవు. దీనియొక్క తత్త్వచర్చ వేదాంతవరమైన అన్ని సిద్ధాంతాలకూ సారం.

ఈ తత్త్వాలనూ, సత్యములనూ, రహస్యాలన్నించీనీ తనలో ఇముడ్చుకున్నటువంటి ఈ వైకృతిక రహస్యంలో 39 మంత్ర ములున్నవి. బుఱిషివాకుంతో ఈ అధ్యాయం ప్రారంభమౌతుంది. బుఱిషి ఈవిధంగా చెప్పున్నాడు. 'ఓరాజా! దీనికి ముందు చెప్పబడిన ప్రాథమిక రహస్యంలో మూల ప్రకృతి రూపమైన మహాలక్ష్మీ యొక్క స్వరూపాన్ని గురించి వివరించడం జరిగింది. ఆమెయే మూడు గుణాలకు ఆధారం.' దీని తరువాత బుఱిషిసత్తముడు ఆమెయొక్క త్రిగుణధారల యొక్క మూడు రూపాలను గురించి వివరించారు. మహాకాళీ రూపంలో ఆమె తమోగుణమునకు అధిష్ట్యాత్మియై మధుకైటభులను సశింపజేసినది. మహాలక్ష్మీస్వరూపంలో ఆమె రజోగుణమునకు అధిష్ట్యానశక్తి. ఈ రూపంలో జగన్మాత మహిషాసురుని వధించినది. మహారస్సుతీ రూపంలో ఆమె సత్యాగుణమునకు అధిష్ట్యాత్మియై శుంభ నిపంభులను సంహరించినది. ఈ మూడు రూపాలను గురించి

ప్రసన్నంగా ఉండేవారికి ప్రసన్నంగా ఉండే పరిస్థితులు లభిస్తాయి.

ఎంతో సవ్యేహనంగా విపరించబడిన ఈ కావ్యంలో మనోహరత్వంతోపాటు స్వరూపచిత్రణ కూడా చెయ్యబడినది.

దీని తదుపరి మంత్రాలలో ఈమెను పూజించవల్సిన తాంత్రిక విధానం చెప్పబడినది. ఈ విధానం సాంకేతికపద్ధతిలో తెలియజెయ్యబడినది. ఏమయినా ఈ ప్రయోగం చాలా కలినమైనది, ఉన్నతస్థాయి సాధకులకు మాత్రమే సాధ్యమయ్యేది. జగన్మాతను సాత్మ్రికరూపంలో పూజించేవారికి దేవిసూక్తంలోని ‘నవోదై షైట్’ మొదలైన మంత్రాలద్వారా అమ్మను స్తుతించవల్సినదిగా బుపి ఉపదేశిస్తున్నాడు. ఈ అధ్యాయంలో శ్రీదుర్గాస్తుశతి యొక్క మంత్రాలలోని గొప్పతనం ఎంతో లోతుగా వెల్లడిచేయబడినది. భగవతిని సాత్మ్రికరూపంలో నిష్ఠామఖాపంతో సేవించే సాధకులు బలి ఇష్వడం, మాంసం నివేదించడం వంటి చేయరాదనికూడా సూచించబడినది.

ఈ అధ్యాయం తదుపరి శక్తి సాధకులందరికి ఉపయుక్తమైన వైకృతిక రఘస్యం యొక్క పారాయణ విధానం చర్చించబడినది. సంపూర్ణమైన భక్తితో, భావపూరితమైన హృదయంతో దేవియొక్క ప్రతిమ లేదా పటం ముందు కూర్చుని శ్రీదుర్గాస్తుశతియొక్క మూడు చరిత్రలను పారాయణ చెయ్యాలి అని ఇందులో చెప్పబడినది. పారాయణక్రమంలో గుర్తుంచుకొనవల్సిన ముఖ్య విషయం - ఏదైనా ఒక చరిత్రను మాత్రమే పారాయణ చెయ్యుదలచుకున్నవారు కేవలం మధ్యమ చరిత్రను మాత్రమే చదువవలెను, కానీ ప్రథమచరిత్ర, ఉత్తరచరిత్రలలో ఏదో ఒకదానిని మాత్రమే పారాయణ చేయట సుమచితం కాదు. ఏ చరిత్ర అయినా సగం పారాయణ చెయ్యటంకూడా ఉచితం కాదు. ఇలా చెయ్యటం వలన సాధకుని సాధన సఫలీకృతం కావటంలో కొంచెం సంశయం ఏర్పడుతుంది. పారాయణమునకు వలనే హోమమునకు కూడా ప్రాముఖ్యత ఉంది. ఈ విషయమై బుపి ఈ క్రిందివిధంగా చెప్పున్నాడు.

**ప్రతి శ్లోకంచ జాహుయాత్మాయసం తిల సర్పిషా ।
జాహుయాస్రోత్త మాణ్ణై చణ్ణికాయై శుభంహావిః ॥**

(34-35)

ఈ శ్లోకానికి అర్థం - శ్రీదుర్గాస్తుశతి యొక్క ప్రతివొక్క శ్లోకమూ మంత్రమే! ఆ మంత్రంతోపాటు నువ్వులు, నెయ్యి కలిపి చేసిన పాయసంతో ఆహాతి నివ్వండి. లేకపోతే సప్తశతిలో ఏదైనా స్తోత్రం వచ్చినప్పుడు ఆ స్తోత్రమంత్రంతోపాటు చండికకు పవిత్రమైన హవనసామగ్రితో హోమాన్ని చెయ్యండి. హోమం తరువాత భగవతిని భక్తిపూర్వకంగా ప్రార్థించండి. తదనంతరం

మనస్సునూ, ఇంద్రియాలనూ వశంలో ఉంచుకుంటూ చేతులు జోడించి విస్మృతభావంతో దేవికి నమస్కరించి, మీ అంతరంగంలో ఆమెను స్తాపించుకొని, ఆ స్వేశ్వరియైన చండికను ఎంతోసేపు ధ్యానించండి. అది ఎంతసేపంటే - ధ్యానిస్తూ ధ్యానిస్తూ ఆమెలో లీనమయ్యేంత తన్నయత్వం మీలో కలగాలి.

‘భగవతి భావమయి’ అనేదే శక్తిసాధకులందరి యొక్క అనుభవం. ఆమెకు తన భక్తులంటే ఎంతో ప్రీతి. సాధనలో విధివిధానాలకీ, కర్కూండకీ ఎంతో ప్రాముఖ్యత ఉన్నదనేది నిజం. సాధన ఏదైనా కోరైతో కూడుకున్నట్టయితే, ఈ ప్రాముఖ్యత ఇంకా అధికంగా ఉంటుంది. కానీ సాధకుని మనస్సు భక్తితో నిండి, ఆ భక్తిభావం హృదయం లోతులలోపలివరకూ వ్యాపించివున్నట్టయితే విధివిధానాలు, కర్కూండంలో ఎటువంటి లోటుపాట్లు ఉన్నా వాటంతట అవే సమసిపోతాయి. ఏ బిడ్డ అయినా ఆ జగన్మాతను ‘అమ్మా’! అని పిలిచి, దేవినైనా అడిగితే ఆ తల్లి తప్పకుండా ఇచ్చి తీరుతుంది. అందుచేత ఆదిశక్తి యొక్క ఉపాసకులందరికి తమ భావనలనుకూడా ఎల్లప్పుడూ అంతరంగపు లోతులలోపలి వరకూ స్వచ్ఛంగా, పవిత్రంగా ఉంచుకొనటం ముఖ్య కర్తవ్యం. భవానికి తమ భావనలతో అర్థాన్ని సమర్పించే సాధకులకు, వారి కోరైలన్నీ నెరవేరుతాయి.

- అభండజ్యోతి, సెప్టెంబర్ 2007

అనువాదం : శ్రీమతి కృష్ణకుమారి

నెపోలియన్

నెపోలియన్ బోనాపార్ట్ అప్పుడు ఒక విద్యార్థి. అతను ఉండడానికి ఒక మంగలి ఇంట్లో గది ఆడ్డెకు తీసుకున్నాడు. అతనికి ఒక అందమైన కూతురు వుండేది. ఆమె నెపోలియన్ ని తన ఆకర్షణలో పడవేసుకోవాలని అనేక ప్రయత్నాలు చేస్తువుండేది. నెపోలియన్ ఉపేక్షించి తన మానాన తను చదువుకునేవాడు. రోజులు గడిచాయి. నెపోలియన్ సేనలో చేరాడు. బాల్యంలో సంయమం జీవితం వలన శారీరక శక్తి, బుద్ధి, కౌశలాలకి కొదవలేదు. అందువల్ల 25 సంవత్సరముల అల్పప్రాయంలోనే సేనాపతి అయ్యాడు. ఒకసారి అతను తను చదువుకున్న విద్యాలయానికి వెళ్ళాడు. ఆ యువతిని కూడ కలసి - గుర్తున్నానా? అని అడిగాడు. ‘ఆ వర్తి పుస్తకాల పురుగువి’ అన్నది. అప్పుడు నెపోలియన్ అన్నాడు, ‘నీజమే నీ ఆకర్షణకు లోనైవుంటే ఈనాడు సేనాపతిగా నీ ముందు ఉండేవాడినికాదు.’

ఉత్సాహం + కృషీ = సాఫల్యం.

ధారావాహిక: హనుమత్ కథామృతం-33

వరప్రాప్తితో పులకించిన హనుమంతుడు

శివుని సహప్రార్ఘున చేసిన తర్వాత శ్రీరామునికి, హనుమంతునికి మనస్సు స్థిరితపడింది. వారి హృదయాలలో మారుప్రొగుతున్న భగవాన్ మహేశ్వరుని కంఠస్వరం స్ఫురింగా వినిపిస్తోంది. శ్రీరాముని ముఖంపై చిరునవ్వు మెరిసింది. ప్రసన్సుత ఆవరించింది. హనుమంతుడు పరమశివుని కంఠస్వరం విని పులకించిపోయాడు. భగవంతుని స్వరం వినడంతో అతని రోమరోమం స్పుందించిపోతున్నాయి. భగవంతునిలో భక్తునిలో వచ్చిన పరివర్తన చుట్టుప్రక్కల వారిని ఆశ్చర్యంలో ముంచివేసింది.

శ్రీరాముని ఎదురుగా ఆయన సోదరులు ముగ్గురు నిలబడి ఉన్నారు. సహస్రదళ పద్మంలాగా వికసించిన శ్రీరాముని ముఖాన్ని అందరు దర్శించారు. ఆయన ముఖంలో వేలవేల చంద్రులు ప్రకాశిస్తూ ఉన్నారు. శ్రీరాముని గంభీర స్వభావం అందరికీ పరిచయమే. ఆయన మిత్రభాషి, ఆయన నోచినుండి ఏమాట వచ్చినా ఆధ్యాత్మిక చర్చ జరుగుతుంది. అంతేకాక జీవితంలోని నిగూఢ విషయాలను అతిసులభంగా వివరిస్తాడు. కాని ఈనాటి మాట వేరుగా ఉంది. ఆయన హృదయంలోని ప్రసన్సుత పెదవుల మీద, ముఖం మీద స్ఫురింగా కనిపిస్తోంది. సంతోషం పట్టలేక శ్రీరాముడు సోదరులను హృదయానికి హత్తుకున్నాడు.

సోదరుల ఆనందానికి హద్దులు లేకుండా పోయాయి. వారికి ఇదంతా విచిత్రంగా కనిపిస్తోంది. వారి తండ్రి దశరథమహోరాజు రాణులను వెంటబెట్టుకుని వస్తూ ఉన్నాడు. వారితోపాటు కులగురువు వశిష్ఠ మహర్షి కూడా ఉన్నాడు. ఆయన వెనుక బుపిముని గణం ఉంది. దూరం నుండి చూస్తూ ఉంటే వీరంతా ఆధ్యాత్మిక చర్చలో నిమగ్నమై ఉన్నట్లుగా కనిపిస్తోంది. వారిని చూసిన లక్ష్మణుని మనస్సులో సహజమైన జిజ్ఞాస అంకురించింది. వేగంగా నడుచుకుంటూ తల్లిదండ్రులకు ప్రణామం చేశాడు. కౌసల్యాదేవి నవ్యతూ - “కుమారా! లక్ష్మణా! ఈరోజు నీవు చాలా ప్రత్యేకమైన ఆనందంలో కనిపిస్తూ ఉన్నావు ఏమటి సంగతి?” అని ప్రశ్నించింది.

లక్ష్మణుడు కూడా నవ్యతూ - “పెద్దమా! నేను ఒక్కడినే కాదు. భరత, శత్రువులు కూడా చాలా ఆనందంగా ఉన్నారు. గ్రహణకాలంలో అస్వగారు సాధన చేసి చాలా ఆనందంగా ఉన్నారు. వారి సాధనకు పరమశివుడు సంతోషించి విశేష వరములు ప్రసాదించాడు. అందువల్ల వేమంతా ఆనందశోభలో ఊగులాడుతున్నాం” అని సమాధానం చెప్పాడు. ఇంతలో శ్రీరాముడు కూడా మిగిలిన సోదరులతో కలసి వచ్చేశాడు. వారు కూడా అందరికీ నమస్కరించి ఆశీస్సులు అందుకున్నారు. వశిష్ఠుడు చిరునవ్వుతో “నాయనా! లక్ష్మణా! శ్రీరాముని ఆనందానికి కారణం కేవలం పరమశివుని పరదానం మాత్రమే కాదు. మరొక్కారణం కూడా ఉంది” అన్నాడు. “అదేంటో త్వరగా సెలవివ్వండి” అంటూ లక్ష్మణుడు తొందరచేశాడు. తెలుసుకోవాలి అన్న ఆతృత లక్ష్మణుని ముఖం మీద కొట్టొచ్చినట్లు కనపడుతోంది. ఆతని ఆతృత చూసి ఒక్క వశిష్ఠుడు తప్ప అందరూ ఒక్కస్థారిగా పక్కన నవ్యారు. వశిష్ఠుడు అందరినీ సున్నితంగా మందలిస్తూ - “మీరంతా మా లక్ష్మణుని చూచి నవ్యతున్నారెందుకు? అతడు తగిన విధంగానే అడిగాడు” అంటూ లక్ష్మణుని వైపు తిరిగాడు. ప్రేమతో లక్ష్మణుని ముఖాన్ని తిలకిస్తూ - “కుమారా! భగవంతుడు ఎప్పుడూ తన ప్రియమైన భక్తుడు ఆనందంగా ఉంటే తాను ఆనందంగా ఉంటాడు. తన భక్తుని ఆనందం చూచి రాముడు కూడా ఆనందంగా ఉన్నాడు” అంటూ వివరించాడు.

గురుదేవుల సమాధానం విని లక్ష్మణుడు మరికొంత ఆలోచనలో పడ్డాడు. మరల ప్రశ్నించాడు - “గురువర్యా! ఆ రామభక్తుడు ఎవరు? ఎవరి ఆనందం శ్రీరాముని ఇంత ముగ్గుణ్ణి చేస్తోంది? దయచేసి త్వరగా వివరించండి” అంటూ వేడుకున్నాడు. వశిష్ఠుడు శాంత స్వరంలో - “కంగారుపడకు నాయనా! దీనికి సమాధానం నీకు నెమ్ముదిగా తెలుస్తుంది. ఇప్పటికి ఈ మాత్రం చాలా” అని ముగించాడు. లక్ష్మణుడు ఇక మాట్లాడలేదు. భరత శత్రువులు చిరునవ్వు నవ్యి ఉంరుకున్నారు. దశరథమహోరాజుకు, మహోరాణులకు వశిష్ఠుని మాటలు సరిగా అర్థం కాలేదు. ఆయన తన కుమారులను

సదాలోచనల, సత్కర్మల ఆచరణే శీలం.

చూస్తూ - “నాయనలారా! మీరంతా ఇదేవిధంగా ఆనందంగా జీవించాలి. మీ ఆనందంలోనే వేమూ ఆనందంగా గడిపివేస్తాము” అన్నాడు. తరువాత మహామంత్రి సుమంతుని పైపు తిరిగి రాజమహాలుకు ప్రయాణం కమ్మని సైగు చేశాడు.

ఈ సంకేతంతో అందరి అలోచనలు మారిపోయాయి. అందరు తిరుగు ప్రయాణం సందడిలో ఉన్నారు. శ్రీరాముని మనస్సులో మాత్రం హనుమంతుడు కనిపిస్తూ ఉన్నాడు. హనుమంతుడు కూడా సదాశివుని వరదానం వల్ల పులకించి పోయాడు. శ్రీరాముని హృదయంలో స్వరిస్తూ జపిస్తున్నాడు. నా ఆరాధ్య దైవాన్ని నాకు తొందరగా చూపించు అని పరమశివుని వేడుకుంటున్నాడు. హనుమంతుని ముఖంలో హర్ష విపోదాలు రెండూ తాండవమాడుతున్నాయి. శ్రీరామదర్శనం కోసం తపించిపోతున్నాడు. ఈ స్థితిలో ఉన్న అంజనేయుని చూచి తల్లి అంజనాదేవి - “కుమారా! ఈరోజు ఇంత ఆందోళనగా ఉన్నావెందుకు? ఆనందంతో పాటు ఆందోళనకూడా స్పష్టంగా కనిపిస్తుంది. కారణం ఏమిటి?” అని ప్రశ్నించింది. హనుమంతుడు ఆ ప్రశ్నకు సమాధానం చెప్పుకుండా తిరిగి ప్రశ్నించాడు “అమ్మా! భగవంతుని వరదానం ఏవిధంగా ఫలిస్తుంది? అని, అంజనాదేవి హనుమంతుని శిరస్సుపై చేయివేసి నిమురుతూ - “పుత్రా! భగవంతుని మాట ఎన్నడూ కల్లుకాదు. దానిని ఫలింపచేసే బాధ్యత కూడా ఆయనదే. ఆయన వరదానం సఫలం కావడానికి క్రమేహి ప్రకృతి తగిన సంఘటనలను తానే స్పష్టించుకుంటుంది. దాని ప్రకారమే వరం ఫలించి తీరుతుంది. ప్రకృతి ఏదో ఒక రూపంలో సహకరిస్తుంది. అని నచ్చచెప్పింది.

అంజనాదేవి హనుమంతుని కళల్లోకి చూస్తూ - “కుమారా! ఇంతకీ నీకు లభించిన వరదానం ఏమిటి?” అని ప్రశ్నించింది. “అమ్మా! శివునికి సహస్రార్థం చేశాను. సదాశివుడు పరమానందపడి తొందరలోనే నీకు శ్రీరామదర్శనం లభిస్తుంది అని వరమిచ్చాడు” అని మెల్లగా మెల్లగా చెప్పాడు. అంజనీమాత ఆనందం పరించడానికి పీలులేదు.

ఆనందంగా “అదా సంగతి? అలాంటప్పుడు నువ్వు చాలా అనందంగా ఉండాలి కదా? ఈ విపోద ఛాయలు ఎందుకు? నీవు పరమశివుని మాటపైన నమ్మకం ఉంచుకోవాలి. శివుడు

తన మాటను తానే నిలబెట్టుకుంటాడు. పరమేశ్వరుడు సర్వ సమర్థుడు. ఆయన కనుసన్నలలోనే ఈ జగత్తు సర్వం నడుస్తూ ఉంటుంది. ఆయన భూత భవిష్య వర్తమానాలను తెలిసినవాడు. ఏది ఎప్పుడు ఎలా జరగాలో ఆయనకు బాగా తెలుసు” అంటూ ఓదార్పుగా మందలించింది. వెంటనే హనుమంతుడు ఆనందం పట్టలేక అమృతు ఆలింగనం చేసుకున్నాడు. తల్లి ప్రేమగా అనునయిన్నా కుమారుని భర్త దగ్గరకు తీసుకునిపోయింది.

- అఖండజ్యేతి, ఏప్రిల్ 2010

శ్రీ గాయత్రీ శతకం

45. అరయ సద్మధి యగును గాయత్రి యన్న
అగును సత్కర్మ పావన యజ్ఞమనగ
అవియే మాతాపితరులని ‘అంబ’ యనును
విశ్వ జనయితి గాయత్రి వేదమాత

తా:- నిశితంగా ఆలోచిస్తే ‘గాయత్రి’ అనగా ‘సద్మధి’ అని అర్థం. పవిత్రమైన ‘యజ్ఞము’ అనగా ‘సత్కర్మ’ అని అర్థం. ఈ రెండే వరుసగా సాధకుని తల్లిదండ్రులని వేదమాత గాయత్రి తెలియజేస్తుంది.

46. విశ్వమిత్రుడు, సువిశిష్ట విమలగుణుడు
(బ్రహ్మనిష్ఠుడో గురుబోధ ఫలమునిచ్చు)
పాపినేర్పిన మంత్రమే శాపమనును
విశ్వ జనయితి గాయత్రి వేదమాత

తా:- గాయత్రీ మంత్ర విషయమై ఒక శాపం ఉండంటారు కొందరు. అది ఏ సందర్భంలో శాపంగా మారుతుందో ఆ తల్లే పలికింది. విశ్వమంతటికీ మిత్రుని లాంటివాడు, సువిశిష్టమైన నిర్వలమైన గుణములు కలిగినవాడు, బ్రహ్మదేవుడంతటి నిష్ఠాగరిష్ఠుడు అయిన గురువును ఆశ్రయించి గాయత్రీ మంత్రమును సాధన చేస్తే ఫలితం ప్రయోజనకరమైన వరంలా అందుతుంది. అలా కాకుండ కపట గురువుని ఆశ్రయించి జపిస్తే ఆ మంత్రమే శాపమై సాధకునికి శోకాన్ని మిగిలిస్తుందని వేదమాత వాక్య.

రచన : సహజ కవి, సాహిత్య రత్న,
శతక చతురానన, పద్మ కవితాసుధానిధి
శ్రీ అయినాల మల్లేశ్వర రావు

నిజాయితీ వల్ల నిజమైన శాంతి లభిస్తుంది.

పూజ్య గురుదేవుల అమృతవాణి

యుగపరివర్తన కాలములో పంచశీలములను పాటించండి

(గతసంచిక తరువాయి...)

మీకు అప్పగించబడిన పనులు సామాన్యమైనవి కావు, అవి చాలా పెద్ద పెద్ద పనులు. ఇల్లు కట్టడం, భవంతులు నిర్మించటం వంటివి సామాన్యమైన పనులను కూలీలు చేయగలరు. బావులు తప్పటం, ఫ్యాక్టరీలు నడపటం కూడా చాలా సాధారణమైన పనే కానీ మనస్యుల మనస్యులను మార్చటం మాత్రం చాలా కష్టమైన పని. శరీరానికి వచ్చిన వ్యాధులను నయం చేయటం, పేదరికాన్ని తొలగించటం, అలవాట్లను చక్కదిద్దటం ఎంత కష్టమైన పనులో, మానవుని విశ్వాసాలను మార్చటం కూడా అంతకన్నా కష్టమైన పనే. పందమందిలో ఒకరిద్దరు కూడా మారరు. లక్ష్లల మంది మానవుల విశ్వాసంలో, దృష్టికోణంలో, ఆలోచనలలో మార్పును తీసుకువస్తామని మీరు ప్రతిజ్ఞ చేస్తున్నారు. మీరు చేపడుతున్న పని ఎంత కరినమైనదో అర్థం చేసుకోండి. మీ భుజస్యంధాలమై ఎత్తుకున్న ఈ బాధ్యత ఎంతో సాహసంతో కూడుకున్నది. ఈ దుస్సాహసాన్ని నిర్వించటానికి మీలోపల నుండి కొన్ని బలమైన శక్తులను వెలికితీయవలసియున్నది.

గొప్ప మనిషబల సంపన్ములు కండి

మిమ్ములను మీరు అధిక శక్తివంతులుగా తీర్చిదిద్దుకోండి. ఇతరుల కన్నా అధిక మనోబల సంపన్ములుగా, మంచి వ్యక్తిత్వం కలవారుగా తయారుకండి. అలా కాకపోతే మీరు అపజయం పాలై రోదించవలసి ఉంటుంది. ఏసుక్రీస్తు ఒంటరిగానే ఈ ప్రపంచంలోకి వచ్చాడు. పందలకోట్లకు పైగా ప్రజలు ఆయనను అనుసరించి క్రీస్తుమతాన్ని స్వీకరించారు. బుధ్భగవానుడు కూడా అంతే. యావత్తు ప్రపంచం యొక్క రూపునే మార్చివేసాడు. సప్తబుధులు సప్తద్విషాలను నియంత్రించగలిగారు. ఎవ్వరూ మీ మాట వినలేదని భావించవడ్డ. ఘలాన పని మంచిది, ఘలాన పని చెడ్డది అని అందరూ చెప్పగలరు. ప్రతి వ్యక్తి ప్రపంచంలోని విషయాలన్నీ చెప్పంటాడు. కానీ తన గురించి ఏమి చెప్పడు. మన దగ్గర మంచితనం ఉంటే అందరు మనం చెప్పిన మాట వింటారు.

సంస్కారములను నింపుకోండి

ఇతరుల కన్నా మిన్నగా మిమ్ములను మీరు తీర్చిదిద్దుకోవాలనుకుంటే కొన్ని పనులను చేసి తీరాలి. మీ చేత పంచకోశసాధన, ఉపాసన చేయించటానికి నిర్ణయించుకున్నాను. ఈ శిబిరంలో వానప్రస్తంలోని బాధ్యతలను, కర్తవ్యాలను చెప్పిన తరువాత పంచకోశముల ఉపాసన గురించి తెలియజేయ బడుతుంది. గాయత్రికి ఐదు ముఖములు ఉంటాయి. అలాగే మన లోపల అన్నమయ, ప్రాణమయ, మనోమయ, విజ్ఞానమయ, ఆనందమయ అనే ఐదు కోశములు ఉంటాయి. ఈ ఐదు కోశములు జాగ్రత్తం చేయటానికి కావలసిన ఉపాసన నేర్పించబడుతుంది. మా గురుదేవులు మాకు జ్ఞానాన్ని, శిక్షణము, సాధనను, తెలివినీ అన్నింటిని మించి అంతలేని ఆధ్యాత్మిక బలాన్ని, ఆత్మబలాన్ని అందించారు. అత్మబలాన్ని అభివృద్ధి చేసుకొనడానికి మనం మనలోపల ఉన్న పంచతత్వాలను, పంచ ప్రాణాలను సంస్కరించుకొనవలసి ఉంది.

పంచతత్వములు, పంచప్రాణముల బ్రహ్మవర్ధన్

మన శరీరం పంచతత్వములతో తయారు చేయబడినది. ఈ పంచతత్వములను ఉత్కృష్టము గావించుకొనుటకు పంచకోశముల ఉపాసన ఎంతో అవసరం. మన యొక్క చేతనత్వము పంచప్రాణములతో జోడించబడి ఉంటుంది. ప్రాణ, అపాస, సమాన, ఉదాన, వ్యానములని చెప్పబడే ఈ ఐదు ప్రాణములను కూడా ఉన్నతముగా శక్తివంతంగా తీర్చిదిద్దుకోవాలి. చేతనత్వముతో పాటు అంతరంగ బహిరంగములు కూడా శక్తివంతం కావటానికి ఉపాసన చేయాలి. ఇందుకోసమే “బ్రహ్మవర్ధన్” నిర్మాణము చేయబడింది. జప ధ్యానముల గురించి, సోహం సాధన గురించి, భేచరీ ముద్ర గురించి గతంలో చెప్పటం జరిగింది. మీరు వీటిని ఇంటి వద్ద అభ్యాసం చేస్తూ ఉంటే మంచిది, ఇది ఎంతో మంచి ఉపాసన. ఉపాసన ఏ సమయంలోనైనా ఎంత అవధిలోనైనా చేయవచ్చు. మా గురుదేవులు మా చేత చేయించిన విధంగానే మీరు కూడా ఉపాసన, సాధన చేయవలసి ఉంటుంది. ఇందుకు కనీసం రెండు

తనపై తాను విజయం సాధించినవాడే నిజమైన విజేత.

నెలల వ్యవధి అవసరమవుతుంది. ఎప్పుడో జరగబోయేది అయినా, అందుకు ఇప్పటి నుండే వ్యష్టభూమిని సిద్ధం చేయాలి.

పంచశీలములను తయారు చేసుకొనుట

ఆధ్యాత్మికులోని పంచశీలములను ముందునుండే తయారు చేసుకోవాలి. నేలను త్రవ్యి, నీరుపెట్టి, నాగలితో దున్ని, ఎరువును వేసిన తరువాతనే మంచి విత్తనములను నాటాలి. రాతి నేలలో విత్తనములు మొలకెత్తువు. అలాగే పంచకోశసాధన, కుండలినీ సాధన, జపము, ధ్యానము ఇప్పటి ముందుగానే నేర్చుకొనవలెనని అనుకోవద్దు. అలా చేస్తే, ఎమ్.ఎ. పాసయిన తర్వాత తిరిగి వెనుకకు వచ్చి బి.ఎ., ఇంటర్, హైస్కూలు చదువులు చదవాలని అనుకున్నట్టుగా ఉంటుంది. ఆధ్యాత్మికత లోనికి ప్రవేశించటానికి దగ్గర దారులు ఏమీ లేవు. నేపసల్ హైవే మీద నుండే మీద నడక ప్రారంభించండి.

పంచకోశ ఉపాసనకు ముందు ఏర్పాట్లు

పంచకోశ ఉపాసనకు ముందుగా మన మనస్సితిని, మనోభూమిని సంస్కరించుకోవాలి. భూమి సంస్కారపూరితమై ఉంటే ఔన్నత్యం దానంతటే అదే పస్తుంది. పూజలు, పునస్కారాల పట్ల కన్నా, మిమ్ములను మీరు సంస్కారపూరితంగా, యోగ్యతాయుక్తంగా, సమున్నతంగా, తీర్మిదిద్దుకొనటం పట్ల ఎక్కువ ప్రద్ధ వహించండి. అప్పుడు మీరు ఎంతో శక్తివంతులవుతారు. మీరాబాయి, రైదాసు, తులసీదాసు, కబీరు మొదలైన వారంతా చూడటానికి అందరివలె మామూలు మనమ్ములే! ఐతే వారికున్న జ్ఞానం, మనోబలం, పరిస్థితుల దృష్ట్యా ఏర్పడిన ఉన్నతమైన అంతరంగం వారిని నేల మీద నుండే ఆకాశాన్ని స్పృశించేటట్లు చేశాయి.

మీ కుటీరంలో మీరు ఒంటలిగా ఉండండి

పంచకోశ జాగరణకు మూలభూతమైన ఆధారంగా ఒకే ఒక్క మార్గం ఉంది. మీకు మీరు ఒక ప్రత్యేకమైన ప్రపంచాన్ని నిర్మించుకొని అందులో ఉంటూ ఉండాలి. యహ్వనవంతులుగా మారటానికి ప్రజలు ఒక ప్రత్యేకమైన కుటీరాన్ని నిర్మించుకుంటూ ఉంటారు. మధురా జిల్లాలో కోశి అనే ప్రదేశంలో ఉండే ఒక స్వామీజీ మహానుభావుడైన మాలవ్యాజీని యహ్వనవంతులుగా చేయడలచి ఆయనను తన వద్దనే 40 రోజులు పాటు ఒక ప్రత్యేకమైన కుటీరంలో ఉంచారు. ఆ కుటీరానికి 5,6 ప్రాకారాలు

ఉన్నాయి. అన్నింటికన్నా లోపలి ప్రాకారంలో ఉన్న కుటీరంలో మాలవ్యాగారు ఉండేవారు. స్నానపానాదులు, ఆహార విహోరములు అన్ని అక్కడే జరిగిపోతూ ఉండేవి. ఎంద తగలకూడదు కాబట్టి అంతా లోపలే ఏర్పాటు చేయబడేవి. అదేవిధంగా హిమాలయాలలోని గుహలలో కూడా మునులు తమ తమ గుహలలో ఒంటరిగా నివశిస్తూ ఉంటారు. సూర్యులో ఒక స్వామీజీ ఉండేవారు ఆయన తన వద్దకు వచ్చిన వారిని ఎన్ని రోజులు ఉంటారు అని ప్రత్యేకమైన గదిలో ఉంచి బయట తాళం వేసేవారు, ఆ రోజులలో ఇలాంటి సాధన చేయించబడుతుండేది. ఐతే ప్రస్తుతం ఇంత కలినమైన సాధనను వదిలివేసి, మనస్సును మాత్రం కుటీరంలో ఏకాకిగా ఉన్నట్లు బండి చేసేసుకోండి, ఏకాంతంగా ఉండటం వదిలివేసి, మనస్సును మాత్రం కుటీరంలో ఏకాకిగా ఉన్నట్లు బండి చేసేసుకోండి, ఏకాంతంగా ఉండటం నేర్చుకొని, మీదైన ఒక ఒంటరి ప్రపంచాన్ని నిర్మించుకోండి. ఆ ప్రపంచంలో ఉంటూ మరి ఎప్పరికి లభించనంత శక్తినీ, శైల్యాన్ని సంపోదించుకోగలరు. ఇది ఒంటరితనం మీకు ప్రసాదించే వరం. ఎంతో మహాత్మ పూర్ణమైన శక్తిని గలిగిన సూర్యుడు, చంద్రుడు, భూమి మొదలైన గ్రహములన్నీ కూడా ఒంటరిగానే పయనిస్తూ ఉంటాయి. ఇతరులపైన ఆధారపడటమనేది పూర్తిగా మానివేయండి.

మీ ఒంటరి ప్రపంచంలో, మీ ఏకాంతపు నివాసంలోకి ఇంకెవ్వరినీ రానీయవద్దు. కేవలం దేవతలను మాత్రమే అచ్చుట స్థాపించుకొనండి. కానీ మీ ప్రపంచంలోనే మీరు ఉండండి. శైల్దిలకు ఎవరి ‘సెల్’ వారికి ఉంటుంది. శైల్ది జైలులో ఉంటూ, తింటూ, పనిచేస్తూ ఉంటాడు. కానీ అతడు మనస్సు మాత్రం ఇంచిలో భార్య, బిడ్డలను గురించే ఆలోచిస్తూ వారి చుట్టూ పరిప్రమిస్తూ ఉంటుంది. మీరు మీ జైలులో ఉండండి. అందరితో కలిసే ఉండండి. కానీ వేరుగా ఉండండి. వారి మాటలు పట్టించుకోకండి. పట్టించుకుంటే మిమ్మల్ని చాలా తప్పుదారిలోకి తీసుకువెళతారు. మన మనస్సు హేయమైనది, ఆలోచనలు, సంస్కారములు చాలా అల్పమైనవి. అందుచేత ఇతరులు మనకు ఇచ్చే నీచమైన సలహాల వల్ల మన వినాశనం, పతనం తక్షణమే మొదలవుతాయి.

మానవత్వం అమూల్యం. దానిని రక్షించుకోవడం పరమ కర్తవ్యం.

లోకమైన స్నేహితులను ఆపేద్దాం

మన కుటుంబ సభ్యులు, వంశీకులు, ఇంకా కొంత మంది దగ్గరి వ్యక్తులను మనం “స్నేహితులు” అంటా ఉంటాము. వీళ్ళు మనకి పెచ్చి పేరంటాలలో సహాయం చేస్తారు. విందు వినోదాలను ఏర్పాట్లు చేస్తారు. అంతేకానీ మీ యెఱక్క ఆత్మోన్నతికి ఉపయోగపడే మార్గాన్ని ఎన్నుకోమని సలహా ఇవ్వరు. త్యాగం, వైరాగ్యం, సమాజసేవ... మొదలైన అంశములతో కూడిన మార్గంలోకి మనలను వెళ్ళమని చెప్పరు పైగా మనం వెళ్ళాలనుకున్నా అడ్డు పడుతుంటారు.

జీవితంలో మనలను అడ్డుకునే వాళ్ళ సంఖ్య ఎక్కువే! ఉప్పునత్యాగ్రహం మొదలైన రోజునే నేను కార్యకర్త (వాలంటీర్) వలె పని చేయాలని నిర్ణయించుకున్నాను. అయితే మా బంధువులు యావస్థాందీ, ఇంటిలోని వారూ నన్ను చేయజారి పోనీయరాదని నా చెప్పులు, బట్టలు, మొదలైనవన్నీ దాచేశారు. నా మీద వాచమెనీ కాపలాకు పెట్టారు. నేను బహిర్ఘామికి వెళ్ళాలని గట్టిగా పట్టబట్టి జంధ్యాన్ని చెవిమీదుగా వేసుకొని, ఒంటినున్న బట్టలతో ఒక నీటి చెంబుతో బయటకు వచ్చేశాను. ఏప్రిల్ నె సత్యాగ్రహం ప్రారంభం కాబోతున్నది ఆగ్రా పట్టణంలో. ఆగ్రా పట్టణం మా పట్లె నుండి దక్కింగా 12 మైళ్ళ దూరంలో ఉన్నది. ఏప్రిల్ రు తేదీ రాత్రి ఇంటి నుండి బయటకు వచ్చి ముందర ఉత్తరంగా, పడురగా రాత్రంతా 40 మైళ్ళు నడిచి నడిచి ఇంటిలోని వారికి చిక్కుండా చుట్టూ తిరిగి వెళ్ళాను.

బహిర్ఘామికి వెళ్ళాలనే వంకతో బయటపడి, కాంగ్రెస్ కేంపలోకి వచ్చి చేరాను. కాంగ్రెస్ వారు నాకు ఒక చోక్క ధోవతి, చెప్పులు ఇచ్చి, మరొక ప్రదేశంలో పని చేయటానికి పంపించారు.

ఇది యుగ పరివర్తనకు చెందిన విషమ సమయం. ప్రస్తుత కాలంలో విజ్ఞానపరమైన అభివృద్ధితోపాటు, నాగరికత కూడా అత్యంత వేగంగా మారిపోతున్నది. క్వాలిటీ పరంగా చూస్తే మనిషి సోమరి అవుతున్నాడు. ఒకరి పట్ల ఒకరికి అనుమానం, అవిశ్వాసం, ప్రేళ్ళానుకొని ఉన్న వాతావరణంలో అందరూ జీవిస్తున్నారు. సంతానోత్పత్తి పరమైన నియంత్రణ లేకపోవటం వల్ల జనసంఖ్య పెరిగిపోతూ ఉన్నది. రావణుడు ప్రజలను హింసించినప్పుడే దేవి దేవతలతో పాటు రాముడు ఈ భూమిపైన అవతరించారు. తరువాత శ్రీకృష్ణుడు, బుద్ధుడు, గాంధీ మొదలైన

మహానీయులందరో వితెంచారు. ఇప్పుడు కూడా అలాంటి ప్రత్యేక సమయం వచ్చింది. మనం నర పశువుల వలె జీవించకుండా, జీవితాన్ని ధన్యం చేసుకునే విషయమై ఆలోచించాలి. ఎంతో విలువైన పనులకు సమయాన్ని వెచ్చించాలి. నిజమైన ఆధ్యాత్మికతను జీవితంలోకి దింపుకొనవలెను. ఇందుకుగాను కొన్ని పంచశీలమును అచరించుట అవసరం.

(సశేషం)

- అభండజ్యేతి, ఆక్షోబ్ర 2009
అనువాదం : శ్రీమతి కృష్ణకుమారి

పరిపూర్ణ ప్రయత్నంతో యశస్వి

లోటుపాట్లు, కష్టాలు కలిగితే బాధపడతారు. కానీ అవే అనేక పర్యాయాలు మనిషిలో అణగారిన పొరుషాన్ని మేలుకొల్పడానికి సహాయపడతాయి.

నెపోలియన్ చాలా పొట్టివాడు. పేద కుటుంబంలో పుట్టినవాడు. ఈ రెండు కారణాల వల్ల అతని బాల్యం అవమానాలతో, తిరస్కారాలతో గడిచింది. ఈ పరిస్థితులపై ఆయన చేసిన తిరుగుబాటు ఎన్ని యుద్ధాలను గెలిపించిందో! ఒక రాజు కుమారెను వివాహమాడిన తరువాత పొట్టివాడిననే ఆత్మ స్వానుతా భావం పోయి మనస్సుకు శాంతి లభించింది.

ఒకప్పటి బ్రిటిష్ ప్రధానమంత్రి చర్చిల్ నత్తిగా మాట్లాడేవాడు. వాక్కు మీద అధికారాన్ని, ఉచ్చారణలో పొందికును సంపాదించుకోవాడానికి విపరీతంగా కృషి చేసి మహావక్తగా పేరుగాంచాడు. అమెరికా రాష్ట్రపతి రూజ్వెల్ట్ కు ఒక కన్సు సరిగా లేదు. దానివలన పొందిన అవమానాన్ని విజయంగా మార్చుకోవడానికి ఆయన తుపాకి పేల్చడంలో నైపుణ్యాన్ని సాధించాడు. ఆయన పెట్టిన గురి తప్పడానికి వీలులేదని పేరు ప్రభ్యాతులు సంపాదించుకున్నాడు. లార్డ్ వైరిన్ కుంటివాడు. తన మిత్రులు పర్యతారోహణం చేయడం చూచి ఆయన వ్యధ చెందాడు. ఏదో విధంగా కీర్తివంతుడుగా జీవించాలని సంకల్పించుకున్నాడు. వేదాంత శాస్త్రాన్ని కార్యక్రేత్రంగా ఎంచుకుని విశ్వ విభూతి చెందిన వేదాంతిగా పేరుగాంచాడు.

పేరు ప్రభ్యాతులు పొందటానికి అన్ని సదుపాయాలు, సౌకర్యాలు అవసరం లేదు. పరిపూర్ణ ప్రయత్నంతోనే యశస్వి లభిస్తుంది.

- ప్రజ్ఞ పురాణం నుండి

ఇతరులను మంచి చేసుకోవాలనుకుంటే అందరితో మంచిగా ఉండాలి.

మనం - మన ఆరోగ్యం

మొలకెత్తిన గింజలలో అద్భుత ఆహార విలువలు

జీవితానికి ఆహారం అత్యంత అవసరం. ఆహారంలో ప్రాణశక్తి లేకపోతే శరీరానికి బలం, చైతన్యం కలుగవు. కనుక - ఆహారం ప్రాణవంతంగా ఉండాలి. సంస్కారవంతంగా ఉండాలి. శరీరాన్ని క్షాశన చేయాలి. నవ నిర్మాణం జరపాలి. మొలకెత్తిన గింజలు ఈ అవసరాలను అద్భుతంగా తీర్చుతాయి.

ప్రకృతి సిద్ధమైన ఆహారం పోషణ ఇవ్వడంలో ఉత్తమమైనది. అది శౌషధుల పొత్తు కూడా నిర్వహిస్తుంది. మొలకెత్తిన గింజలు ఈ విషయంలో ఎంతో ప్రయోజనకరంగా ఉంటాయి. గింజలు మొలకెత్తినపుడు కొత్త గుణాలు ఏర్పడతాయి. విటమిన్లు, ఖనిజ లవణాలు, ప్రాటీన్లు, కార్బోఫ్రోడ్యెట్లు భారీయిత్తున ఉత్పత్తి అవుతాయి. వీటిని తీసుకోవడంవల్ల వనస్పతి జోషధాలు తీసుకోవడం వల్ల కలిగే విధంగా రక్తశుద్ధి, ధాతువులశుద్ధి జరుగుతుంది. మొలకెత్తడంతో కొత్త రసాయనాలు వచ్చి చేరతాయి. కనుక, మొలకెత్తిన గింజలను తినడం వల్ల జీవశక్తి పెరుగుతుంది. ఆయుష్మా పెరుగుతుంది. కాయకల్ప చికిత్సపల్ల కలిగే ఘలితాలు లభిస్తాయి. మొలకెత్తిన గింజలు ప్రకృతి సిద్ధమైనవి కనుక, వాటిలో ఉన్న ప్రాటీన్లను, విటమిన్లను, కార్బోఫ్రోడ్యెట్లను ప్రేగులు తేలికగా పీల్చుకుంటాయి. అవి రక్తంగా, శక్తిగా త్వరగా మారుతాయి.

దాదాపు అన్ని రకాల గింజలనూ మొలకెత్తించి ఆహారంగా వాడవచ్చు. గోధుమలు, శెనగలు, వేరుశెనగలు, పెసలు మొదలగు గింజలు మొలకెత్తిన తర్వాత మరింత రుచికరంగా ఉంటాయి. మరింతగా పోషణ ఇస్తాయి. మరింతగా అరుగుతాయి. ప్రేగులు బలహీనంగా ఉన్న వ్యక్తులు మొలకెత్తిన గింజలను కొంచెం ఉడికించుకొని, తీసుకోవచ్చు. మంచి జీర్ణశక్తి కలిగినవారికి, వ్యాయామం చేసేవారికి మొలకెత్తిన శెనగలు, వేరుశెనగలు ఎంతో ప్రయోజనకరంగా ఉంటాయి.

స్వచ్ఛమైన గింజలను నీళ్లలో నానబెట్టి సుమారు 12 గంటల తర్వాత నూలు బట్టలో కట్టి ఉంచితే, అవి మొలకెత్తి తినడానికి అనుపుగా ఉంటాయి.

మొలకెత్తిన గోధుమలు చాలా ఉపయోగకరంగా ఉంటాయని పరిశోధనలవల్ల స్పష్టమయింది. అవి సంపూర్ణ ఆహారమని ప్రభ్యాత ఆహార నిపుణుడు డా. థామస్ వేరోస్‌న్యారు. అన్ని వయసులవారికి అది మంచి టానిక్గా పనిచేస్తుందని ఆయన ప్రకటించారు. పెరిగిన మొలకలను నమలడంవల్ల రిబోఫ్లావిన్, ఫ్లైమిన్, నికోబినిక్

యాసిడ్, కాల్చియం మున్సుగు పోషకతత్వాలు బాగా లభ్యమవుతాయి. ఆకుకూరలలో, పెలలో ఆరోగ్యాన్ని పెంచే, రక్తాన్ని శుద్ధిచేసే గుణం ఉంది. తాజా మొలకలలో క్లోరోఫిల్ హెచ్చుగా ఉంటుంది. పండ్లలో కన్నా కూరగాయలలో కన్నా వీటిలో 21 రెట్లు పోషక శక్తి ఉంది. పెరిగిన గోధుమ మొలకలను తినడంవల్ల గుండె గట్టి పడుతుంది. దాని శక్తి పెరుగుతుంది. రక్త ప్రసరణ ప్రక్రియలో సమతూకం ఏర్పడుతుంది. రక్తప్రీసత, అల్పర్ పంటి రోగాలకు ఇది అద్భుతమైన మందు. గర్భాశయం, జీర్ణక్రియ, చర్యరోగాలు దీనివల్ల నయమవుతాయి. ప్రఖ్యాత పత్రిక 'ది అమెరికన్ జర్నల్ ఆఫ్ సర్జరీ' ప్రచురించిన పరిశోధనా వ్యాసంలో పై విషయాలు ఉన్నాయి.

మొలకెత్తిన గింజలు సంపూర్ణ ఆహారం. వాటిలో కడుపు నిండుతుంది, చికిత్స జరుగుతుంది. పొశ్చాత్య వైద్య శాస్త్రానికి మూలపురుషుడు హిప్పోక్రెటీస్ పై విషయం తెలిపారు. ప్రసిద్ధ అమెరికన్ వైద్య నిపుణులు డా॥ ఎవ్. నిగ్సోర్ ఈ విషయంపై విప్స్తుత పరిశోధనలు జరిపారు. వాటి ఘలితాలను 'పోవాటసఫర్', 'ది అస్పర్', 'ప్రైట్ గ్రాన్ మెన్స్' అనే గ్రంథాలలో ప్రచురించారు. చిన్న చిన్న గోధుమ మొక్కలతో అమె అనేక రోగాలకు చికిత్స చేశారు. ఆ మొక్కను 'గ్రెన్ భ్లడ్' (పచ్చ రక్తం) అని వర్ణించారు.

ప్రతి విత్తనంలో పోషకతత్వం కేంద్రిక్యతమై ఉంటుంది. నీరు, గాలి తగిన వేడి తీసుకుని విత్తనం మేలుకొంటుంది. అంతరకు అది నిద్రాంపై ఉంటుంది. నిద్రా స్థితిలో దానిలో ప్రాణతత్వం తక్కువగా ఉంది. మేలుకొనగానే దానిలోని ప్రాణతత్వం అత్యధికం అవుతుంది. కనుకనే, మొలకెత్తిన గింజలలో ప్రాణతత్వం హెచ్చుగా ఉంటుంది. గింజలను వేయస్తే, పిండిచేస్తే వాటిలోని పోషక తత్వాలు తగిపోతాయి. కనుక వాటిని హెచ్చు మోతాదులో తినవలసి వస్తుంది. మొలకెత్తిన గింజలు కొద్దిగా తిన్నపుటికీ పోషకతత్వాలు అధికంగా లభిస్తాయి. ఇందువల్ల ఆహారం పొదుపు అవుతుంది. కొద్ది ఆహారం హెచ్చుమందికి సరిపోతుంది.

చెట్లున పండిన పండ్ల మనిషికి ఉత్తమ ఆహారం. మొలకెత్తిన గింజలు వాటి తర్వాత ఉత్తమ ఆహారం. ఇవి వేదలూ, ధనికులూ అందరికీ అందుబాటులో ఉన్నవి. మనం ఈ గింజల ప్రయోజనాన్ని గుర్తించాలి. వీటి రుచిని అనుభవపూర్వకంగా తెలుసుకోవాలి.

★ ★ ★

ఉత్సాహం పొంగిపొరలేదే నిజమైన జీవితం.

సాధన విజ్ఞానం

ఉపాసనలో ఏకాగ్రతను సాధించడం ఎలా?

భగవానునితో బంధువం

ఉపాసన విధానంలో జపం, పూజ, అర్థన, స్తోత్రం, ధ్యానం మొదలైనవి చేస్తున్నప్పుడు మన ఇష్టదైవం మనకు ఆతిదగ్గర బంధువు, మిత్రుడు, మనకుటుంబంలోనివాడూ, అత్యంత అతీయుదు అన్న అనుభూతి కలగాలి. లోకంలో అనేక రకాల బంధుత్వాలున్నాయి. వాటిలో ఏదో ఒక బంధుత్వాన్ని ఏర్పరచుకోవాలి. తల్లి, తండ్రి, గురువు, బంధువు, మిత్రుడు, భర్త ఇటువంటి సంబంధాలు చాలా ఉపయోగకరంగా ఉంటాయి. అప్పుడప్పుడు పుత్రుడు, భార్య మొదలైన సంబంధాలను కూడ ఏర్పరచుకోవచ్చు. కౌసల్య, దేవకి, యశోద, సూర్యదాసు వీరందరు బాలగోవిందుని ఇష్టదైవమనుకున్నారు. పారశీభాషాలో సూఫీకపులు భక్తిధారలో భగవంతుని తమ ప్రేయసిగా చిత్రికరించారు. ఉపర్యఖ ఖయామ్ కవితలో మధుశాలలోని అర్థాన్ని ఆధ్యాత్మికంగా తీసుకున్నారు. భక్తిని మద్యంగానూ, ఈశ్వరుని మద్యాన్ని అందరికీ త్రాగించే 'సాకీగానూ చిత్రించడం జరిగింది. ఇటువంటి భావనలు చాలా కలినమైనవి. అన్నిటికంటే సులభమైంది భగవంతునితో మనకంటి పెద్దగా ఉన్న బంధుత్వాన్ని తీసుకోవడం. తల్లిగా భావించే సంబంధం అన్నిటిలోనూ నులభమైందీ, భావపూర్ణమైందీ.

తల్లిగా భావించడం తేలిక

గాయత్రి ఉపసానలో కూడా ఈశ్వరుని తల్లిగా భావించడమే జరిగింది. పిల్లవాడికి తల్లి యందుండే ప్రేమ చాలా సరళమైనదీ, సహజమైనదీ. మనుష్యులేకాక పశువులు, పట్టులూ, కీటకాలు కూడా తమ పిల్లల్ని ఎంతగానో ప్రేమిస్తాయి. వాటిల్లో శిశు సంరక్షణ బాధ్యత తల్లిదే. తల్లితప్ప మిగిలిన ఏ బంధుత్వాన్ని తీసుకున్నా వాటిలో గుణ దోషాలుంటాయి. కానీ తల్లిప్రేమ అన్నిటి కన్నా గొప్పది, నిస్యార్థమైనది. ఇది త్యాగ, బలిదానాలతో నిండి ఉంటుంది. "కుపుత్రో జాయేత్ క్షచితపి, కుమాతా న భవతి" చెడ్డపుత్రులు ఉండవచ్చు కానీ, చెడ్డతల్లి మాత్రం ఉండదు. ఈ మాట ఆధారంగా తల్లితో ఉన్న బంధుత్వం ప్రపంచంలో క్రేష్టమైన ప్రతీకగా చెప్పబడుతోంది. కనుక ఈశ్వరునిలో తల్లిని ప్రతిష్ఠించుకోవడమే శ్రేయస్తరం. తల్లిగా భావించినపుడు

ఈశ్వరుడు అనంతమైన ప్రేమ వాత్పల్యాల వర్షం తన పిల్లలపై కురిపిస్తే, ఆ ప్రేమ పరంపర అత్యంత ఆనందదాయకం అవుతుంది. భావనాత్మకంగా ఇచ్చిపుచ్చుకోవడానికి ఈ విధమైన ప్రతిష్ఠ ఆవశ్యకం.

దేవుడికి లంచం ఇవ్వడమా?

తర్వాత మన ఇష్టదైవం సర్వవ్యాపకుడని, న్యాయాధీశుడని, ప్రతిచిచోటూ అఱవణావునా నిండి ఉన్నాడని అనుభూతి కలగాలి. మన లోపలా బయటా, రోమరోమాల్లో ఆయన శక్తి ప్రవహిస్తున్నది. ఆయన లేని స్థలం ఆవగింజంత కూడా లేదు. జడ, చేతన పదార్థాలలో, ఈ ప్రకృతి అంతటా ఆ ప్రకాశం మిరుమిట్లు గొల్పుతోంది. అంతటా ఆయన అనుభూతి మనకు కలుగుతోంది. ఈశ్వరుడు తన సహార్థనేత్రాలతో మన అంతరంగాల్లో అతి సూక్ష్మమైనదాన్ని కూడా చూస్తున్నాడు. మనం చేసే ఏ పనిగాని, ఏ భావంగాని, ఏ ఆలోచనగాని ఆయనకు తెలియకుండా ఉండవు.

సర్వవ్యాపకమైన ఈ శక్తికి ఏ విధమైన పక్షపాతమూ లేదు. ఆయన పరిష్వార్థ న్యాయశీలుడు. నిష్పాక్షపాతియైన న్యాయాధికారి. చేసిన కర్మలే ఆయన దృష్టిలో మంచి చెడులను నిర్ణయించే గీటురాళ్లు, సత్కర్మలు, సద్భావనలు, సదాలోచనలు ఆయనకు ప్రియమైనవి. న్యాయాన్ని తూచే త్రాసులు ఇవే. ఈ కర్మలే కొందరిని ఇష్టులుగా, మరికొందరిని అయిష్టులుగా చేస్తాయి. నిర్ధారిత ధర్మమర్యాదలను పాటించనివారు ఈశ్వరునికి నిష్పత్తు. ధర్మ, కర్తవ్యపాలన చేసేవారు ప్రియాతి ప్రియమైన బిడ్డలు. నిజాయితీపరుడైన ఒక న్యాయాధికారి పాప పుణ్యాల నెరిగి శిక్ష విధిస్తాడు. అతనిలో రాగ ద్వేషాలుండవు. నిందలు, పొగడ్తలు అతనిని ప్రభావితం చేయలేవు. అలాగే ఈశ్వరుడు కూడా నైవేద్యం, పూలమాలలు, హరతి, తాంబూలం, సుగంధద్రవ్యాలలాంటివి సమర్పించారని అనుచితమైన కోర్కెలు తీర్చడు. పొగడ్తలూ, లంచాలతో పనులు నెరవేర్చుకోవాలని రకరకాల ఆశల్ని పెట్టుకోవడం ఆ మహత్తరశక్తిని కించపరచే అసహ్యకరమైన చేష్ట.

సదాచారమే భక్తి

ఈశ్వరుని ఉనికిని, అతని ఇష్టాన్ని, కార్యపద్ధతిని, ప్రేమను

ఎవరితోనూ వాదించవద్దు.

బాగా తెలిసికొన్నట్టుతే మన ఉపాసన ఎంతో ప్రేరణాత్మకంగా, ప్రకాశవంతంగా ఉంటుంది. మన సమీపంలో, లోపలా, బయటా అంతటా ఈశ్వరుని అనుభవిస్తూ ఆలోచనలనూ, కార్యపద్ధతిని బాగుపరచుకోవడం తప్పనిసరి - అని తెలుసుకుంటాము. అప్పుడు ఈశ్వరునికి అప్రియమైన పనులు, ఆయనకు నచ్చాని పనులు చేయము. పోలీసు సమక్షంలో ఒక దొంగ, ఆఫీసరు సమక్షంలో ఒక అవినీతివరుడూ తావెక్కడ వట్టబడతావేసిని భయపడతారు. అలాంటప్పుడు సర్వతా వ్యాపించిన నిష్పక్షపాతి ఐన ఒక న్యాయాధికారి మనల్ని గమనిస్తున్నాడంటే అతను దండిస్తాడనీ, కోపగిస్తాడనీ నిరంతరం భయం కలుగుతుంది. వ్యక్తులు ఎటువంటి దుర్భావనలూ, దుష్టర్థులూ చేయలేరు.

నిజమైన ఆస్తికత వ్యక్తిని నిర్మలునిగా, పాపరహితునిగా చేస్తుంది. పాప పంకిలంలో చిక్కుకున్న వ్యక్తి ఎన్ని భజనలు చేస్తూ ఎంత ఆడంబరంగా కన్నించినా - అతడు నాస్తికుడే. ఆస్తికత, దుష్టత్వం ఒకేచోట ఉండడం అనంభవం. ఈశ్వరునికి, పాపకర్మలకూ భయపడేవారు ఇంకెవరికి భయపడరు. ఉపాసనా క్రియలు సరిగా తెలియనప్పటికీ, ఎవరైతే సదాచార ప్రియులో, సదాశయులో, సన్మార్గంలో నడుస్తారో వారే భగవంతనికి నిజమైన భక్తులు.

ఆత్మపరీక్ష అనివార్యం

సర్వవ్యాపించున భగవంతుడు మనం చేసే ప్రతి వనిని వేయి కళ్ళతో గమనిస్తున్నాడనీ, మంచి కర్మలకు చెడు కర్మలకు ఉచితమైన పురస్కారాన్నిగాని, శిక్షనగాని నిర్ధారిస్తున్నాడన్న భావం ఉపాసకుని మనస్సులో దృఢంగా ఉండాలి. ఈ వాస్తవాన్ని హృదయంగమం చేసుకున్నప్పుడు మన స్వభావాన్ని చరితునూ శోధించుకోవలసి అవసరవేర్పుడుతుంది. పొరపాట్లను సరిదిద్దుకోవాలి. ఈ సాహసాన్ని చేస్తూ పోతే మన అంతఃకరణ నిర్మలమై, మన వ్యవహారాలు పాపరహితములొతాయి. భగవంతునితో నిజమైన స్నేహమేర్పదే మార్గం సుగమమౌతుంది. దొంగ తన అవరాధ మనవుత్సాన్ని కలిగి ఉన్నంతకాలం పోలీసులకూ, జైలుకూ, కోర్టుకూ భయపడుతూ ఉంటాడు. తన ఆవరణ నరిచేసుకున్నాక నిర్భయుడోతాడు. అతనికి శత్రువులంటూ ఉండరు. అధికారులు కూడా అతడిని గౌరవిస్తారు. ఈశ్వరుని స్నేహాన్ని పొందాలంటే మొట్టమొదటటిది నిర్మలంగా, పాపరహితంగా ఉండడం, ఇంతకంటే తక్కువ ప్రయత్నానికి భగవంతుడు మనకు లభ్యం కాదు.

ఉపాసకునిగా అర్థత పొందాలంటే ఉపాసకుడు తన జీవితాన్ని పరిశోధించుకోవడం వెంటనే ప్రారంభించాలి. మాలిన్యాన్ని పోగొట్టుకొని ఉన్నతమైన వాటిని జీవితంలో అలవరచుకోవాలి. ఈ స్థితి ఎంత దృఢమైతే ఈశ్వరుడు అంత నన్నిహిత మిత్రుడోతాడు. భయం, సంకోచం, ఈసండించుకోవడం, నీచత్వం ఉన్న వ్యక్తి మనస్సు విప్పి ప్రేమించే సాహసం చేయలేదు. మనస్సు పవిత్రంగా ఉంటేనే అది సాధ్యమవుతుంది.

నిర్మలత్వం ద్వారా నిర్మయత్వం

నిర్మలమైన మనస్సుతో, శుద్ధ ఆచరణతో ప్రారంభింపబడిన ఆధ్యాత్మిక ప్రగతి పరిణామం పరిపూర్ణంగానూ, నిర్మయత్వంతో కూడినదిగా ఉంటుంది. భగవంతుడైప్పుడూ మనకు తోడుగా ఉన్నట్లు అనుభవం కలుగుతుంది. ఒక అంగరక్షకుడుగా, ఒక సహచరుడుగా అతడు మన వెంటవెంటనే సదుస్తున్న భావన కలుగుతుంది. వెంట ఈశ్వరుడుండగా భయమెందుకు?

భగవంతునిపై అచంచల విశ్వాసమున్నవారికి కొద్ది సాధనములతోనే పెద్ద పెద్ద ప్రణాళికలు వేసికొని కార్యాన్వీతం చేయడం సాధ్యమవుతుంది. సత్కర్మలకు భగవంతుని సహాయం ఎప్పుడూ ఉంటుంది. కర్తవ్య పథంలో నడవడానికి పరమార్థ పరాయణత్వానికి ప్రతిఫలం లభిస్తుంది. ఈ విషయంలో చరిత్రపుటల్లో ఎన్నో ఉదాహరణలు, లెక్కలేనన్ని ప్రమాణాలు మనకు కన్పిస్తాయి. నిరుపేద కుటుంబంలో పుట్టి, సదుపాయాలు కానీ, సహచరుల సహకారంగానీ లేకపోయినప్పటికీ పరమార్థ పథంలో పయనించినవారు ఎన్నో గొప్ప కార్యాలు చేయగలిగారు. సదుద్దేశ్యంతో చేసే సత్క్రముత్తాలకు భగవంతుని సహాయం ఎప్పుడూ ఉంటుంది. తాను వ్యక్తిత్వాన్ని ఈశ్వర ప్రేమకు యోగ్యంగా చేసి కొని ప్రయత్నిస్తే ఇది నత్యమని అవగతమౌతుంది.

ఎకాగ్రతకు దారి ఇదే

ఈ విశిష్టతలు కలిగిన ఉపాసకుడు భగవంతుని సమీపంలోని ఆనందాన్ని పొందగలడు కేవలం ప్రేమభావం నింపుకోవడమే తరువాయి. భగవంతుని తల్లి, తండ్రి, గురువు, స్నేహితుడు అనే రూపంలో చూడగలిగితే ఆ భావన సుఖాన్ని ఇస్తుంది. ఆ ప్రేమ అనంతం. ఇక మనస్సుక్కడికీ పరిగెత్తడు. అతడు ధ్యానంలో ఎక్కువకాలం గడవగలడు. మనస్సుని వశపరచుకుని చిత్తాన్ని ఏకాగ్రం చేయడానికి వేరే దారిలేదు.

- అనువాదం : కె. అరవిందమ్మ

కష్టాలు భగవంతుడు మనిషికి ఇచ్చే పరీక్షలు.

జీవించే కథ

నవ్వు నాలుగు విధాల మేలు

హస్తచికిత్స: ప్రముఖ వైద్య నిపుణుడు దా॥ శామున్ వద్దకు ఒక రోగిని తీసుకువచ్చారు. అతడి పరిస్థితి చాలా ప్రమాదకరంగా ఉంది. కుటుంబ సభ్యులు అతడిపై ఆశలు వదులుకున్నారు. వైద్యం చేసేమందు ఆ డాక్టరు రోగితో సంభాషణ మొదలుపెట్టాడు. ఎంతో ఆత్మియతతో, చిరునవ్వులు చిందిస్తూ ఆయన మాట్లాడుతూ ఉండడంతో, రోగి ముఖంలో కూడా చిరునవ్వు తోంగిచూచింది. “మీరు గాబరాపడవలసిన అవసరం లేదు. రోగికి జబ్బు నయమవుతుంది. ఎందుకంటే ఇతనికి నవ్వే సామర్థ్యం ఇంకా మిగిలి ఉంది” - అని డాక్టరు రోగితో వచ్చిన వారికి దైర్యం చెప్పాడు. కొద్ది కాలం చికిత్స తర్వాత ఆ రోగి జబ్బు నయమయింది. రోగికి మందు మాకులు ఇవ్వడం, చికిత్స చేయడంకన్నా అతడికి ఉల్లాసం కలిగించడం, అతడు నవ్వుతూ త్రుభ్రుతూ ఉండడం, చిరునవ్వుతో కబుర్లు చెప్పడం మరింత ముఖ్యమైనవి దా॥ శామున్ నమ్మకం. నవ్వు మందులకన్నా మిన్నగా పనిచేసిందని బుజువయింది.

నవ్వులో యవ్వణం: తత్వవేత్త బైరన్ ఇలా ప్రాశాడు - నవ్వు యోవనంలోని ఆనందరేఖ, యోవన సొందర్యం. యోవన శ్రంగారం. ఈ సొందర్యాన్ని, శ్రంగారాన్ని అనుభవించని వ్యక్తి యోవనం నిలచి ఉండదు.

స్వర్న ఇలా ప్రాశాడు - వ్యక్తి నవ్వినప్పుడల్లా, దానితోపాటు తన ఆయుష్మను పెంచుకుంటున్నాడని నా నమ్మకం. విరగడబడి నవ్వడంవల్ల, ఎప్పుడూ ఉల్లాసంగా సంతోషంగా ఉండడంవల్ల మనిషి శరీరంలోని జిర్ర్లక్రియ మెరుగుపడుతుందనీ, రక్త కణాలు వృద్ధిపొందుతాయనీ, నాడీ వ్యవస్థలో తాజాదనం వస్తుందనీ, ఆరోగ్యం పెరుగుతుందనీ దా॥ విలియం తన ప్రయోగాలు ఆధారంగా బుజువు చేశాడు.

నవ్వు జీవన సౌరభం: గలగలా నవ్వడం, హస్త వినోదాలు, చిరునవ్వులు చిందించడం - ఇవి మనిషి ఆరోగ్యాన్ని చక్కబరచే అధ్యుత జీవధాలు. నవ్వు జీవన సౌరభం. జాజి మొగ్గ సహజంగా విచ్చుకున్నప్పుడు దాని అందం చూడమన్నటగా, మనోహరంగా వెలిగిపోతుంది. దర్శకుని మనస్సు దానిపట్ల ఆకర్షితం అవుతుంది.

జీవితంలోని ఉపగ్రహాలలో, పెనుతుఫానులలో చిక్కుకున్న మనిషికి ఆ దృశ్యం కొద్ది క్షణాల పాటు కొత్త జీవాన్ని, జవాన్ని ఇస్తుంది. పసిపాపలా చిరునవ్వు నవ్వడము, హస్త వినోదాలు చూచినప్పుడు నిరాశతో నీరసించిన వ్యక్తులలో కూడా కొత్త ఆశలు చిగురిస్తాయి. సహచరుల హస్తాలనోదాల గలగలల మధ్య మనిషి తన దుఃఖాన్ని, విషాదాన్ని మరచిపోతాడు.

సంత్ ఎమర్సన్ భావన: ప్రముఖ తత్వవేత్త ఎమర్సన్ ఇలా అన్నారు. వాస్తవానికి హస్తాలతో నవ్వించే వ్యక్తి, మానవ పథంలోని ముళ్ళను, కలుపును ఏరివేసి, సద్గుణాలతో గుబాళించే మొక్కను నాటి, మన జీవన యాత్రను ఒక పర్యంగా, ఒక ఉత్సవంగా మార్చే రైతు. భయం, చింత మనుస్సగు మనోవికారాల వల్ల మనిషి శరీరంలో ఉత్సవమయ్యే విషాద్ముక్కాలను చేసేందుకు హస్తం ఒక అద్భుత జోషధం అని మనస్తత్తు శాస్త్ర నిపుణులు, శరీర శాస్త్ర నిపుణులు తమ ప్రయోగాలు, పరిశోధనలు, అనుభవాల ద్వారా రుజువు చేశారు.

నవ్వు నాలుగు విధాల మేలు: గలగలా నవ్వడం వల్ల మనిషి యొక్క శారీరక, మానసిక వ్యవస్థలలో ఉన్న ఒత్తిడి ఇట్టే మాయమోతుంది. నవ్వడం వల్ల నరాలూ, కండరాలు ప్రత్యేకంగా ప్రభావితం అవుతాయి, క్రియాశీలకం అవుతాయి. జీర్ణ రసాన్ని సమృద్ధిగా విడుదల చేస్తాయి. ఊపిరితిత్తులలో రక్తప్రసరణ వేగంగా పెరుగుతుంది. ఉచ్ఛవిస నిశ్చాసాల వేగం కూడా పెరుగుతుంది. అందువల్ల శరీరం ప్రాణవాయువును మరింతగా స్పీకరిస్తుంది. రక్తపుద్ది కూడా వేగంగా జరుగుతుంది. శరీరంలోని జీవనతత్త్వం క్రియాశీలం అవుతుంది. అందువల్ల ఆరోగ్యం మెరుగుతుంది. జీవితంలో ఎదురయ్యే కష్టప్పేలు, దిగుబ్బ, సమస్యలు విషాదాలు, మానసిక అసంతులనం మున్నగు అనేక చిక్కుముడులు హస్త వినోదాల స్వర్ప తగలగానే మటుమాయం అయిపోతాయి. హస్త ప్రధానుడైన వ్యక్తి జీవితంలోని పెద్ద పెద్ద ఇక్కణ్ణను, విషమ సమస్యలను చక్కగా ఎదుర్కొనగలుగుతాడు. జీవన సంగ్రామంలో నవ్వుతూ విజయం సాధించగలుగుతాడు.

★ ★ ★

కష్టాలను అధిగమించితే భగవంతుని పరీక్ష పాసు అయినట్టే.

నావారితో నామాట

ఇంటింటా దీపాలను వెలిగించాము-జప్పుడు మానవ నిర్మాణము జరగాలి

పతిహసిక వసంతము

వసంతపర్వంతో పాటుగా శతాబ్దీ సంవత్సర శుభారంభము జరిగింది. ఈ శతాబ్దము నేటికి 100 సంవత్సరములకు పూర్వము ప్రజ్ఞేత్తంలోని ఒక చిన్న గ్రామంలో వికసించి, పట్లవించిన ఆ వసంతకాలానిదే. 1911 సంవత్సరంలో ఆశ్వయుజ కృష్ణ త్రయోదశి పుణ్యవేళలో మన గురుదేవులు మానవ శరీరాన్ని ధరించారు. ‘జన్మకర్మ చ మే దివ్యమ్’ అనే కథనం ప్రతి దైవి అవతారమునకు పర్తిస్తుంది. మహాకాలుని ప్రణాళిక అయితే గత కొంతకాలంనుండి పరివర్తనకు గతినివ్వటానికి వాతావరణమును సిద్ధపరుస్తున్నది. అదే మన గురుదేవుల జన్మదినంగా రూపుదిద్దుకున్నది. దీనికారకు ఆయన 15 సంవత్సరముల వయస్సు వచ్చేవరకు ప్రతీక్షించవలసివచ్చింది. ఆయనకు గాయత్రీ మంత్రము బ్రాహ్మణత్వ చమత్కారముగా పరిణతిచెంది 1926 యొక్క వసంతకాలం ఆయనకు ఆయన సూక్ష్మశరీరధారి గురుసత్తాతో కలుసుకునే సుయోగాన్నిచ్చింది. ఆ వసంతపర్వమే పతిహసికంగా నిలిచింది.

నవయుగ మత్స్యవతారము

పరమపూజ్య గురుదేవులు మహాకాలుని ఏ ప్రణాళికను తమతో తీసుకొనివచ్చారో దాన్నే మహాప్రయాణము వరకు నిర్వహించారు. పొరపాటునైనా ఒక్క క్షణము కూడా మరియేనికి వెచ్చించలేదు. ప్రతిక్షణమునూ తమ గురుదేవుల నిర్దేశాలను పాటించే నిమిత్తమే నియోగించారు. వారు తమ గురువు ఆదేశాలమేరకు ఏ కార్యమునైతే ఆరంభించినారో అది ప్రత్యక్షంగా చూడటానికి చాలా చిన్నదిగా కనిపించినప్పటికి, అది మెల్లగా పెరుగుతూ పోయింది. గురుదేవులు తరువాతి కాలంలో ‘నవయుగ మత్స్యవతారము’ అనే పుస్తకమును రచించారు. బ్రాహ్మాదేవుని ప్రాతఃకాల సంధ్యంలో ఒక చిన్న చేప ఆయన కమండలములోనికి ప్రవేశించి, తరువాత మెల్లమెల్లగా మత్స్యవతార రూపు ధరిస్తూ వచ్చింది’ అన్న మత్స్యవతార కథను గురుదేవులు అందులో ప్రాశారు. యావత్పుంచములోని భూమ్యకాశములనంతటిని అది ఆక్రమించినది. ఆ చేప వాస్తవానికి వేదజ్ఞానమును రాజీంచుటకు వచ్చిన మహామత్స్యవతారము. పరమపూజ్య గురుదేవులు అందులో ఇలా ప్రాశారు. ‘అణువునుండి మహత్తువరకు, సూక్ష్మము నుండి విశాలమగుటలో ఆశ్వర్యం

కలిగించే సంఘటన జరిగినది తెలుస్తుంది కానీ ఆ ప్రయోజనము వెనుక దైవిసత్తా ఇచ్చా మరియు ప్రణాళిక వనిచేస్తున్నది, కనుక అది వేగంగా విస్తరిస్తుంది అనుదానిలో ఎటువంటి అనుమానము ఉండబోదు. ఈ మత్స్యవతార కథ యుగనిర్మాణసంస్థ కథ. దీని శుభారంభము చిన్నగానే జరిగింది. అయితే అది విస్తృతమై ముందుకు సాగుతున్నది. పరిజనులు పంచ సహస్రకుండీ యజ్ఞములు, 1971లో మధుర వీడోల్యు సమావేశము, దేశ ఐక్యతా సమ్మేళనము, దేవకన్యల ప్రాంతీయ కార్యక్రమాలు, శ్రద్ధాంజలి సమారోహము, దేవసంస్కృతి దిగ్విజయ 35 వ అశ్వమేధ యజ్ఞపురుషార్థము మరియు రెండు రెండు మహాపూర్ణమాతులలో ఆ మత్స్యవతార దర్శనమయ్యింది.

కాలం సందేశాన్ని తీసుకొచ్చించి

గురుదేవుల మహాప్రయాణం తరువాత ఆ సంస్థ మరింత విస్తృతరూపు ధరించినది. దేవసంస్కృతి విశ్వవిద్యాలయము మరియు దానితో జోడించబడిన ‘దియా ఉద్యమము’, సప్త క్రాంతులు మరియు ప్రాంతీయ కార్యక్రమాల విస్తరణ దానికి నిజంగా విరాట స్వరూపించాయి. ఈ శతాబ్దీ సంవత్సర సమయం మనందరకు కొన్ని మహత్వపూర్ణమైన సందేశాలను తీసుకుని వచ్చింది. పరిజనులందరికి కొన్ని గొప్ప కర్తవ్యాలను అందించింది. ఈ సంవత్సరమంతా చాలా పెద్ద విత్తున కార్యక్రమాల జరుగుతాయి. దేశమంతట మరియు విశ్వమంతా గురుదేవుల జన్మశతాబ్దీ పర్వమును జరుపుకుంటున్నది. అయితే మనమందరము గురుదేవుల నిజస్వరూపమును సరియైన రీతిలో హృదయంగమము చేసుకుని, ఆయన ఆలోచనలను ఆచరించ గలుగుతున్నామా? అన్న విషయమును గూర్చి ఆలోచించాలి. ఒకరోజున గాయత్రీ తీర్థము, శాంతికుంబ్, హరిద్వార్ అని ప్రాశారు. లెటర్ ప్యాచ్ ముద్రితమై వచ్చింది అన్న విషయము మాకు గుర్తుంది. దానిమీద గురుదేవులు పైన ‘21వ శతాబ్దము - ఉజ్జ్వల భవిష్యత్తు’ అని, క్రిందిన కేంద్రము శాంతికుంబ్, హరిద్వార్ అని ప్రాశారు. లెటర్ ప్యాచ్ లో ఎందుకు మార్పుచేశారు అని ప్రశ్నించాము. గురుదేవులు ఇలా అన్నారు “యుగం మారుతున్నది. 21వ శతాబ్దము ఉజ్జ్వల భవిష్యత్తును తీసుకొస్తున్నది అన్న విషయమును మా గురుదేవులు నాతో అన్నారు. నేను దాన్ని గొంతు చించుకుని చెప్పున్నాను. మీరు కూడా నాతోపాటు యుగప్రభాతమును

కష్టాలలోనే కటిక నిజాలు తెలుస్తాయి.

ఎలుగెత్తిచాటండి” నిజంగానే కాలము మారుతున్నది. మీకది దర్శనమిస్తుంది. అ విషయమును చెప్పటానికే ఈ లెటర్ ప్యాండ్ ఈవిధంగా ముద్రించబడినది. విషయము అర్థమైనదా? గురుదేవులు ఇంకా ఇలా అన్నారు. ‘మేము ఏమి చెయ్యివలెనో అది, స్థాలశరీరంతో జరుగవల్సినది మేము నిర్వహించినాము. కానీ భవిష్యత్తు కార్యక్రమము మీరు త్రమించి చేయవల్సి ఉంటుంది. సూక్ష్మజగత్తు నుండి మేము శక్తిని ప్రసాదిస్తాము. అది స్థాలశరీరముతో సంభవము కాదు. తరువాతి భూమిక మరింత విలక్షణమౌతున్నది. నవయుగాన్ని మీ అందరూ తీసుకొనిరావాలి.

జప్తుదీవరకు అభయానము ప్రచారాత్మకంగా సాగించి

తపస్సు మరియు విద్య మనకు వారసత్వంగా మన గురుదేవులు నుండి సంస్కారరూపంలో లభించినది అని మనం గుర్తుంచుకోవాలి. అవి మనకు విశిష్ట కార్యక్రమములను నిర్దేశించాయి. ఇప్పుడిక ఆ పనులను చేయటలో పూర్తి శక్తిని వినియోగించాలి. ఇప్పటివరకు మనం ప్రచారాత్మక కార్యక్రమాలలో నిమగ్నమైనాము. మనం గాయత్రీ సాధన చేయించాము, యజ్ఞాలు నిర్వహించాము. జనులకు మనం అవిధంగానే పరిచితులమే. విచారక్రాంతి (ఆలోచనలో క్రాంతి) - సప్త విషప కార్యక్రమాలను చేయువారు ఇచ్చాపూర్వకంగా, సంతోషంతో ఆ పనిని నిర్వహించుటకు ముందడుగు వేయుటాడు. గొప్ప మహాయజ్ఞాలు జరిగినాయి. గ్రామ-గ్రామము, ఇంటింటిలో అందరూ యజ్ఞసంస్కారమును చేయించగలరు. యుగసంగీతం పాడగలరు, నేరుగలరు. ప్రజ్ఞాపురాణ కథా ప్రవచనమును ఇప్పగలరు, ఇప్పటివరకు పచ్చి నిలిచిపోరాదు. యాత్ర ఇంకా పురోగమించాల్సిపుంది. లక్ష్మీమును రాబోయే 10 సంవత్సరాలలో పూర్తిచెయ్యవల్సితున్నది. దేశ నిర్మాణము కావిస్తున్న వర్గమును జాగ్రత్తము చేయటనే లక్ష్మీము నెరవేరింది. వారు జాగ్రత్తమైనారు కనుక ఇప్పటిక అవిధమైన ప్రచార ఆవశ్యకత లేదు. ప్రస్తుతం నిజమైన అర్థంలో గురుసత్తా చెప్పినవిధంగా జీవించేవారి సంఖ్యను వృద్ధిపరచవల్సిన అవసరమున్నది.

ఒక విలక్షణ ప్రయోగము

2011 మసంతపర్వము రోజున మనం ఇంటింటా దీపాలను వెలిగించాము. ఒక విలక్షణమైన ప్రయోగము సంపూర్ణమైనది. ఫిబ్రవరి 6, 7, 8 తేదీలలో ప్రతి వ్యక్తి మరో పదిమంది నూతన పరిజనులతో కలుపుకుని విజయవంతంగా ఐదు ఐదు దీపాలను

ప్రజ్యలింపజేసినారు. సామూహిక చేతనా జాగరణ-సూక్ష్మమును తపింపజేయుట అనే ఒక విలక్షణ కార్యక్రమం ఉంది, అది మసంతపర్వ సమయంలో జరగాలి. అదర్పవాదులు, క్రాంతికారీ ఆలోచనలు కలిగినవారు, జీవితంలో బ్రాహ్మణత్వమును అనుసరించే వ్యక్తులుకూడా అనేకమంది జన్మించాలి అనే సంకల్పము తీసుకోవాలి. ఈనాటి ఈ యాత్రలో మిగతావాటితో పోల్సేస్టే సాధనముల లోటు పెద్దగా లేదు. భ్రష్టాచారం, లేమి, విషమ పరిస్థితులతో దైవిచేతన తలపడుతున్నది. అదికూడా సమతాస్థితికి వస్తుంది. కానీ అన్నింటికి మించిన పెద్ద ఆపద అదర్పంగా జీవించే మనుష్యులు ఎక్కుడా లేరు. వీటన్నిటిని తలదన్నతూ ఆదర్పముల క్లౌమము అవరించినది. చక్కని పొరులే ఆదర్పములను జీవంతంగా ఉంచే శ్రద్ధాసంపద కలిగివుంటారు. ఈ శ్రద్ధాసంపద అంకురించాలి. అలాంటివారి హృదయం లోపల ఉన్న దీవం ప్రజ్యలింపబడాలి. వరివర్తన ఇప్పుడు జరుగబోవుతున్నది కనుక మనం ఆమూలాగ్రము మారాలి అనే షైత్న్య జాగ్రత్తి వారి అంతరంగంలో ఉదయించాలి. అటువంటి దీపాలు లక్ష్ము-కోట్లలో వెలిగినట్లయితే పరివర్తన నిజంగా జరుగుతున్నది. అంతేకాక అది వేగం అందుకున్నది అని తెలుస్తుంది.

మనుష్యుల లోట్ పెద్ద ఆపద

రాజకీయనాయకుల పొర్టీల ప్రకటనాపత్రాలను తీసుకుని చదవండి. చాలా చక్కగా ప్రాయబడివుంటాయి. అందరిలోనూ ఆదర్ప సమాజ పరికల్పన ఉంది. కానీ వారు వాటిని అమలు పరచుట లేదు. సద్భావనలు గల అటువంటి మానవులు పలురకాల ప్రలోభాలు (పెద్ద పెద్ద పోకేజీలు, జ్యో స్థాయి రక్షణ వ్యవస్థ, లోకేసభ సభ్యత్వము, మంత్రి పదవి, పలురకాల సౌకర్యాలు) ఎదురైనప్పటికి విచలితులుకాకుండా స్థిరంగా ఉంటారు. బ్రాహ్మణత్వమును జీవింపజేయండి. మీ ఆచరణతో శిక్షణ నిచ్చట ఆరంభించండి. అటువంటి మానవుల ఉత్సాదన ఇప్పుడు 2011 తరువాత వేగంగా వృద్ధిచెందుతుంది. మనం వీరందరి ఆలనాపాలనా చూసే అర్థత్తము పొందటానికి ముందుగా స్వ-నిర్మాణము చేసుకోవాలివుంది. ఈ దిశలో మనం కొంచెమైనా ప్రగతి సాధించామా? అన్న విషయమును ప్రతి ప్రజ్ఞాపరిజనుడు ఆలోచించాలి. ఈ విశ్లేషణకు గల సమయం ఒక సంవత్సర కాలము. మనం చింతన చేయాలి, స్వయంగా సమర్పించాలి. గురుసత్తా మన వెన్నుంటి ఉంటుంది.

మిత్రులను సంపాదించుకోవాలి.

మనం కూడా వాలివలనే తయారవ్యాలి

గురుదేవుల పట్ల జనుల దృఢవిశ్వాసమే యుగనిర్మణ సంస్కరిత్యుక్త సఫలతా రహస్యము. గురుదేవుల బ్రాహ్మణత్వమును ప్రత్యుత్సంగా దర్శించారు. గురుదేవులు ఒక లోకసేవకునిలా ఆదర్శజీవితమును జీవించారు. వ్యక్తిత్వము ఎలా ఉండాలి? అన్నదానికి లోకులకు ఆయన ఒక నమునాగా నిలిచారు. మనం సంపూర్ణంగా కాకపోయినా కొంతమేరకైనా ఆయన వలె తయారగుటకు ప్రయత్నించాలి. వారికి పరిజనులు హృదయ పూర్వకంగా సమర్పించుకున్నారు. యుగనిర్మణ మిషన్ ప్రతి కార్యక్రమము ఇటువంటి పరిజనులచేతనే నడుపబడుతున్నది. మనిషి మనిషి గురుదేవులను తమపారిగా భావించారు. ఇప్పుడు 2011 తరువాత మనం నూతన తరమును ఎలా నిర్మించాలి అన్నది చూడాలి. మనం ఏ భావనలను గురించి చెప్పున్నామో దానికి తగినట్లుగా మనల్ని మనము మలచుకుంటున్నామా? లేదా? అన్నది గమనించుకోవాలి. మనం చెప్పున్నది మనం ఆచరిస్తున్నామా? ఈ గిటురాయిమీద పరీక్షించుకుని మనం వికసించబడాలి. 2011 తరువాత వచ్చే గాయత్రి పరిజనుల ఆచరణ కూడా ఈవిధంగానే ఉండాలి.

హనుమాన్ ప్రసాద్ పోద్దారుగారితో ఒక చర్చలో ఒకరు ఈవిధంగా ప్రశ్నించారు. కలియుగంలో ఈనాడు ఇవనీ జరుగుతూ ఉన్నాయి. వినేవారు వేలు-లక్ష్మలు, వినిపించేవారు మహాపండితులు. కానీ, ఆ ప్రభావము ఎందుకు కనిపించడము లేదు? పరీక్షిత్తు ఏడు రోజులలో ముక్కుడెనాడు. భాగవతాన్ని వివరిస్తున్నది డుషి జీవనమును జీవించే శుకుమహర్షి శ్రవణం చేసేవారు పరీక్షిత్తు. మరణము రాబోతున్నది అనే విషయము తెలిసినప్పటి సుండి పరీక్షిత్తు మిగిలి ఉన్న కాలమును సద్గునియోగం చేసుకోవాలనే తపనతో కథాశ్రవణము చేశాడు. ఈనాడు అటువంటి వ్యక్తులూ లేరు, శ్రోతులూ లేరు. కథాశ్రవణము పేరున కేవలము మనోరంజనమే సాగుతున్నది. అప్పుడిక అటువంటి ప్రభావమెలా ఉంటుంది? ఆచరించినది చెప్పినప్పుడే ప్రభావం కనిపిస్తుంది. విషయం అర్థతకి సంబంధించినది. మనం అటువంటి ప్రభావమును కనబరిచే లోకసేవికులైన బ్రాహ్మణులకు శిక్షణ నివ్వాలి.

ఆదర్శముల హిమాలయములను అధిరోహించండి

పరమపూజ్యగురుదేవులు భావనలలో సూత్రాలనీ ఇమిడి ఉన్నాయి. గురుదేవులు ప్రాసినది అమలుపరచటానికి 1000

సంవత్సరములైనా సరిపోవేమాననిపిస్తుంది. గురుదేవులు అన్ని సూత్రాలను అందించారు. ఆయన భావనలనీ ఈనాడు కూడా అంతే తాజాగా ఉన్నాయి. ‘ఆత్మబోధ-తత్త్వబోధ’ అన్న ఒక్క సూత్రమునే జీవితపు లోతుల్లోకి దింపుకుని ఆచరిస్తే జీవితం యొక్క అలోచనాలైలి మారిపోతుంది. ఇటువంటి లెక్కలేనన్ని సూత్రాలు ఆయన భావనలలో తొంగిచూస్తాయి. గురుదేవులిలా ప్రాశారు. ‘మేము ప్రాశాము, ప్రచారము చేశాము, సంస్కరు నిలబెట్టాము. అయితే మేము ఆదర్శముల హిమాలయ పర్వతమును అధిరోహించాము. ఇదే మా పనులన్నింటిలోకి గొప్పది. మా పరిజనులందరు ఇటువంటి ప్రయత్నమునే చేయుటకు మేము ఆహారము పలుకుతున్నాము.’

గురువర్యుల పునర్జ్ఞ జరగాలి

1957 సుండి సంస్కరు మొదలైనది. ఇప్పుడు 2011 లో 53 సంవత్సరముల తరువాత తిరిగి గురుదేవులకు నూతన జన్మనివ్వాలి. 21 వ శతాబ్ది ప్రఖ్యాత గురుసత్తు పునర్జ్ఞ జరగాలి. ప్రచార కార్యక్రమము పూర్తయ్యాంది. ప్రస్తుతము పూజ్య గురుదేవుల ప్రాణప్రతిష్ఠ క్రియాత్మక కార్యక్రలాపాల ద్వారా జరగాలి. క్రాంతులనీ నలుడిశలా సక్రియమౌతూ కనిపించాలి. పీడ-పతనములను నివారించే రచనాత్మక అభియానము దశదిశలా వేగం అందుకోవాలి. అవి సుడిగాలి వలె వేగంగా ముందుకు సాగాలి. ప్రపంచములో ప్రథమంగా తనకు తాను పరివారం అనే పేరును పెట్టుకున్న సంస్కరును నిర్మించాలి. అఖండజ్యేష్ఠ పరివార్ అన్న పదాలను పూజ్య గురుదేవులు 1940 లోనే ఇచ్చారు. మన పరివారం ఇప్పుడు సమస్త విశ్వమును నవీనంగా నిర్మించాలి. ఈ అద్భుత కార్యంలో మన భావనాత్మక పరిణితి గురుసత్తు వ్యక్తిత్వమునకు అనుగుణంగా వుండా? లేదా? అన్నదే మనం ఆలోచించాలి.

గురుదేవులు వేలాది సంవత్సరములు జీవించాలి

మన గురుదేవులు వేల సంవత్సరాలు జీవించాలని మనం భగవంతుడిని ప్రార్థిస్తున్నామా? ఈ యుగవసంతకాలంలో మహాకాలునికి ఇదే మన ప్రార్థన అయినట్లయితే మనం కూడా గురుదేవులు చెప్పింది చేయాలి, సద్గుణముల ఉపాసన చేయాలి. అంతేకాక ఆయన భావనలను అమలుపరిచి పుణ్యమును నముపొర్చించాలి. మహాకాలుడు మనమీద ఆశీస్తున్నలను కురిపిస్తాడు.

- అఖండజ్యేష్ఠ, మార్చి 2011

అనువాదం : శ్రీమతి లక్ష్మీరాజగోపాల్

వైష్ణవీలను అధిగమించి లక్ష్మివైష్ణవీ పురోగించడమే సాహసం.

ఆరోగ్యమే మహాభాగ్యం - 4

హోమియో వైద్య సేవ

ఈ మధ్య తరచుగా చాలా మంది నడుము నొప్పితో బాధ పడుతున్నారు. ఇది ఎందుకు వస్తుంది. నివారణ మార్గాలు, చికిత్స గురించి సూచించగలరు?

- సాంబశివరావు, సైదరాబాద్

నడుమునొప్పి (low backache) అనేది చాలా తరచుగా వచ్చే నొప్పి. 90% మందికి జీవితంలో ఒక్కస్థారైనా నడుమునొప్పి వస్తుంది. జలబు తర్వాత ఎక్కువగా దాక్షరు దగ్గరకు వెళ్ళేది నడుము నొప్పి కోసమే! చాలా మంది నడుము నొప్పి కోసం దాక్షరు దగ్గరకు వెళ్ళరు. విశ్రాంతి తీసుకొని లేదా పెయిన్‌కిలర్ వేసుకొని వదిలేస్తారు. చాలా వరకు అది దానంతట అదే తగ్గిపోతుంది. ఈ నొప్పి తీవ్రత కొంతమందికి తక్కువగా కొండరికి చాలా తీవ్రంగా తిమ్మిద్దతో పాటుగా ఉండవచ్చు. ఒకరోజు లేదా రెండు రోజులు ఉంటుంది. మెల్లగా దానికదే సద్గుకొంటుంది. చాలా మందిలో ఈ నొప్పి తరచుగా వస్తూ ఉంటుంది.

గణంకాలు చూస్తే ఎక్కువగా అఫీసులకు సెలవులు పెట్టేది నడుమునొప్పి వలనే. ఒత్తిడి, శ్రేష్ఠ నడుములోని కండరాలను అతిగా వాడడము లేదా సరైన పద్ధతిలో వాడక పోవడము అనేది ప్రధాన కారణాలుగా ఉన్నాయి.

నడుమునొప్పి ఎందుకు తరచుగా వస్తుంది? మన వెన్నెముక వంపులో రెండు చోట్ల చాలా బలహీనంగా ఉంటుంది. మెడదగ్గర, నడుము దగ్గర. నడుము మీద మన బరువులో సగం పడుతుంది. అందువలన నడుము నొప్పి రావడానికి అవకాశాలు ఎక్కువగా ఉంటాయి. మన శరీరంలో ప్రతి జాయింట్ కొంతవరకు పనిచేయగలుగుతోంది. దానికి మించిన ఒత్తిడి పడినపుడు ఈ నొప్పులు వస్తాయి. ప్రతిరోజు అలాంటి ఒత్తిడి తరచుగా కలుగుతూ ఉంటే కండరాలు మరింత ఒత్తిడికి గుర్తాయి. నడుమునొప్పికి సాధారణమైన కారణము సరైన శారీరక భంగిమ లేకపోవడం. (bad posture) దీనివలన నడుము కండరాలు బలహీనపడతాయి. ఎప్పుడైనా అకస్మాత్తుగా బరువులు ఎత్తినపుడు, మెలి తిరిగినపుడు, కింద పడినపుడు, గుర్తు స్టోర్ చేసినపుడు, ఇరుకుగా చాలా సేపు కూర్చోవడం, త్రాక్షరుపై ప్రయాణం, ఎగుడు దిగుడు రోడ్స్‌పై ప్రయాణం వంటివి చేసినపుడు ఈ నడుమునొప్పి రావచ్చు. ఒక్కసారి ఏదో ఒక కారణంగా కాకుండా చాలా కాలంగా అపస్యమైన భంగిమలో నడవడం, కూర్చోవడం చేసినపుడు నడుము నొప్పి మొదలవచ్చు.

బలహీనమైన నడుముకు క్రింది కారణాలు నొప్పిని కలిగిస్తాయి.

దెబ్బలు, క్రిందపడటం, బరువులు ఎత్తటం, మానసిక కారణాలు - మనోవ్యాకులత (Depression), ఏదైనా తరుణ వ్యాధులు, అలసట, గర్జధారణ, నెలసరి, ఊబకాయం, తరచుగా జబ్బచేయడం, వెన్నెముక ఇస్కెషన్లు, అరికాలు ఆకృతిలో తేడాలు.

నడుము నొప్పి వచ్చినపుడు నొప్పి ఉన్న ప్రాంతంలో ఒత్తిడి తగ్గటానికి వేరే భంగిమలో నడవడం, బరువులు ఎత్తడం చేసినపుడు ఆ ఒత్తిడి వేరే కండరాల మీద పడుతుంది. ఆ కండరాలు ఆ పని కోసం ఏర్పడ్డవి కావు కాబట్టి మళ్ళీ ఆ కండరాలు కూడా బలహీనపడి నడుము నొప్పి మరింత పెరుగుతుంది.

పైన చెప్పినది సాధారణ కారణాలు (Triggers) మిగతా ఎన్నో జబ్బుల వలన నడుము నొప్పి రావచ్చు. ఉదా॥ ఆస్ట్రియో ఆర్ట్రోటిసిస్ (osteo arthritis), డిస్కు ప్రాలాప్స్ (disc prolapse), వెన్నెముక ప్రాక్షర్ (Fracture of vertebrae) మొంచి.

వెన్నెముకలోని సమస్యలే కాకుండా ఉదరంలోని, గర్జకోశ సమస్యలు, మూత్రపీండాలలో రాళ్ళు, ప్రాస్టేట్ మొగు సమస్యల వలన కూడా నడుము నొప్పి రావచ్చు.

మామూలుగా దాక్షర్ల వద్దకు వెళ్ళే 70% మందికి 3 వారాలలో 90% మందికి 6 వారాలలో నడుము నొప్పి తగ్గిపోతుంది.

ఎప్పుడు డాక్షర్ వద్దకు వెళ్ళాలి?

సాధారణ నడుమునొప్పి కాకుండా క్రింద పేర్కొన్న సమస్యలు ఉంటే తప్పనిసరిగా వైద్యాణ్ణి సంప్రదించాలి.

- * నొప్పితో పాటుగా తగ్గకుండా జ్వరం
- * మూత్రం, మలంపైన పట్టులేకుంటే
- * కాళ్ళలో తిమ్మిద్దు, వికారం, వాంతులు
- * యాక్సిడెంటులో నడుముకు బాగా దెబ్బతగిలినవో
- * చర్చం ఎర్రబారితే
- * కొద్దిపాటి ఒత్తిడి కూడా భరించలేకుంటే
- * నొప్పితో పాటుగా కండరాలు బలహీనపడితే
- * నొప్పి నడుము నుండి తొడలు, కాళ్ళకు పాకితే
- * కొంచెం కదలిక కూడా భరించలేకపోవడం

పాప పుణ్యకర్మల ఫలితాలు మాత్రమే జీవిని అనుసరిస్తాయి.

- * వేరే సమస్యకోసం ప్రిరాయిడ్ మందులు వాడుతున్నచో
 - * ఏదైనా క్యాన్సర్ గడ్డలు ఇంతకు ముందే ఉన్నపుడు
 - * హాచ్.బి. పాజిటివ్
 - * బరువు తగ్గినపుడు
 - * 50 సం||ల వయసు పైబడినవారు
 - * 20 సం||లలోపు వయసులో విపరీతమైన నడుమునొప్పి
 - * తక్కువనొప్పి కాని 2 వారాలు దాటితే
 - * విశ్రాంతి 2 రోజులు తీసుకున్నా కాని నొప్పి తగ్గకపోతే వెంటనే వైద్యాణ్ణి సంప్రదించాలి.
- నడుము నొప్పి రాకుండా ఎలా చూసుకోవాలి?**
- * బరువులు ఎత్తేటపుడు వంగకుండా మోకాళ్ళమీద కూర్చుని బరువు ఎత్తాలి.
 - * ఎక్కువసేపు నిరంతరాయంగా నిల్చుని ఉండకూడదు. నిల్చున్నపుడు చెపులు, భుజములు, నడుము మరియు మోకాళ్ళు ఒకే నిలువెత్తు, గీతలో ఉండేలా చూసుకోవాలి.
 - * ఎక్కువ గంటలు కూర్చుని ప్రయాణం చేసేటప్పుడు గంటకొకసారి లేచి కాసేపు అటు ఇటు నడవాలి.
 - * కూర్చునే కుర్చీ మరీ ఎత్తుగా, మరీకిందకు ఉండకూడదు. కూర్చునపుడు అరికాళ్ళు నేలకు అనాలి.
 - * వంగి కూర్చేకూడదు.
 - * నిద్రపోయేటపుడు పరువు నడుముకు ఆధారంగా ఉండాలి కావాలంటే నడుము వంపులో దిండును పెట్టుకోవాలి.
 - * వ్యాయామం చేయాలి.
 - * నడక / ఏరోబిక్ వ్యాయామం + సైకిలు తొక్కడం వంటివి కనీసం రోజుకు అరగంట నుండి గంట చేయాలి.
 - * వార్ముఅప్ (warm-up exercises) వ్యాయామాలు ఖచ్చితంగా చేయాలి.
 - * బరువుని నియంత్రణలో ఉంచుకోవాలి.
 - * కాల్వియం, విటమిన్-డి, ఫాస్పరన్, ప్రొటీన్ ఎక్కువగా ఉన్న ఆహారాన్ని తీసుకోవాలి. ఉదాః పాలు గుడ్లు, సోయాబీన్స్, రాగులు, దంపుడు బియ్యం మొసాలి.
 - * ఎత్తు మడముల చెప్పులు వేసుకోరాదు.
 - * పొగతాగటం మానివేయాలి. పొగతాగేవారికి ఎముకలు బలహీనపడతాయి. (osteoporosis)
 - * యోగ, ధ్యానం, మర్దనాల వంటి అలవాట్లు చేసుకోవాలి.

నడుమునొప్పి ఒక లక్షణం జబ్బు కాదు. చాలా జబ్బులలో కనబడే ఒక లక్షణం కాబట్టి దానికి కారణమైన జబ్బు ఏమిటి అని వైద్యుడు కనుక్కొంటారు. దానికి సాధరణంగా రోగిని పరిశీలించి కొన్ని పెస్టులు కూడా చేయాలి. ఉదాః C.B.P., E.S.R., X-Ray, C.T.Scan, MRI, Bone Scanning Etc., నడుమునొప్పి చికిత్సలు :

పెయిన్ కిల్స్, ఫిజియోథెరపి హోమీమోపతి చికిత్స :

పైన పేరొన్న సలహాలు పాటిస్తూ హోమీమో మందులు వైద్యుని సంప్రదించి వాడినచో చాలావరకు ఉపశమనం ఉంటుంది. అంతేకాక సాధారణ పెయిన్ కిల్స్ వలె ఎటువంటి దుష్పరిణామాలు కూడా ఉండవు. సాధారణంగా నడుమునొప్పికి వాడేమందులు. రసీటాక్స్, బ్రియానియా, ప్రౌపరికం, కాలికార్బ్, కాల్సైరియా ఫ్లోర్ మొసాలని.

సలహాల కొరకు సంప్రదించవలిన చిరునామా

డా. బి. సీలవేషి, బి. హాచ్. ఎమ్. ఎన్.

ఆర్. ఎన్. జి. అద్వాన్స్ డి హోమీమో క్లినిక్

**జ.నెం. 3-211, యశోద గార్డెన్స్ దగ్గర,
శాంతినగర్, కూకటపల్లి, హైదరాబాద్ - 500 072.**

ఇ-మెయిల్: drneelaveni@gmail.com

ఈ శీర్షిక హోమీమో వైద్య విధానం మీద అవగాహన పెంచుకోవడానికి దయచేసి స్వంత వైద్యం ప్రయత్నించవద్దని మనవి.

గాయత్రీ మంత్ర లేఖనం

గాయత్రీ మంత్ర లేఖనం పూర్తి చేసినపాటు మంత్ర లేఖన పుస్తకాలను, రూ. 108/-లు అంశదానముతో సహి, 30 మార్చి 2011లోగా గాయత్రీ చేతనా కేంద్రమునకు వంపవలనిసినదిగా కోరదవైనది. వీనిని తదువరి శాంతికుంబ్స్ పంపించేదము.

సంజీవని సాధనా శిఖిరము

11 మే, 2011 నుండి 19 మే, 2011 వరకు 9 రోజుల సంజీవని సాధనా శిఖిరము శాంతికుంబ్స్, హరిద్వార్లో తెలుగుబాషలో నిర్వహించబడుచున్నది. ఆసక్తి కలవారు ముందుగానే తమ పేర్లను గాయత్రీ చేతనా కేంద్రములో నమాదు చేసుకొనపలసినదిగా కోరదమైనది.

ఫోన్ నెం. 9949111175

సంశయాలను వదిలిపెట్టు.

వేమన వేదం-జీవన నాదం - 4

లోకాన్ని దర్శించగలవాడే యదార్థవాది. అనాడు లోకాన్ని దర్శించడమే కాకుండా అన్నికాలాలకు, ప్రాంతాలకు అనుగుణంగా మానవజీవితంలో ఎదురయ్యే సన్నిఖేశాలను, సంఘటనలను ముందుగానే ఊహించి, మనస్సుతో దర్శించి, ఇతిహసాలను సృష్టించారు కాబట్టే వాల్మీకి, వేదవ్యాసులవారిని ప్రఫుల్గగా, ప్రఫుల్గగా పేర్కొంటారు. అలాగే నేచి యుగంలో మానవ జీవితాన్ని అధ్యయనం చేయడమే కాకుండా, ఆ అనుభవసారాన్ని కాబి, వడబోసి మనకందించిన “వేమన” క్రాంతిదర్శియేకాడు, వేదాంతవేత్త కూడా. ఆయన పద్మాలలోని ప్రతి భావము, అందరికీ వర్తించడమేకాకుండా, ప్రతిభక్షరూ ఆచరించదగినవి. అందుకే వేమనను “నవయుగవైతాళికుడు” అనడంలో అతిశయోక్తి లేదు.

ఇన్ని జాతులయందు నే జాతి ముఖ్యమన్
ఎఱుకగల్గువారే పొచ్చువారు
ఎఱుకలేనివారలేజాతినున్నను
హీనజాతులంచునెఱుగ వేమ !

లోకంలో ఎన్నో జాతులు ఉన్నాయి. వాటిలో ఏ జాతి గొప్పది అన్న చర్చనీయాంశము వస్తే, అన్ని జాతులను రెండుగా చెప్పవచ్చును. అవి (1) తెలివిగలవారు (2) తెలివిలేనివారు అని విభజించాడు వేమన. ఇది వర్ణవ్యవస్థకు కులవ్యవస్థకు కూడా వర్తిస్తుంది. తెలివిగలవారు ఏ జాతిలో ఉన్న అది ఉత్తమజాతే. తెలివిలేనివారు ఏ జాతిలో ఉన్న అది సామాన్య (నీచ) జాతిగా తెల్పుకోవాలి. బుద్ధిహీనులే తప్ప వేరొక తెగ ఈ లోకంలో లేదు అన్న సత్యాన్ని వివరించారు.

ఇదే భావం మనకు గురజాడవారి కవితలో కన్నిస్తుంది.
లోకమందున ఎంచిచూడగ
మంచి, చెడ్డలు రెండు కులములు
మంచియస్తుది మాలమైతే
మాలనేనోతా

అంటూ, కులవ్యాకులాన్ని విడవండి, మంచిని చెడును గ్రహించే స్థితికి ఎదగండి అన్న వేమన ప్రభావం, తర్వాత తరం కపులపై తీవ్రంగా చూపించింది.

మరొక పద్యంలో మనకు చివరికి మిగిలేది కీర్తి ఒక్కటే.

“మిగిలినవి మరణం తర్వాత మన వెంటరావు” అన్న సత్యాన్ని తెల్పుకొని మసలుకోవాలి. వీలైనంతపరకు కీర్తిని పొందే ప్రయత్నం చెయ్యాలే తప్ప అపక్కిని పొందరాదు. అంటే అపకారం చేయడం, మోసం చేయడం మొమ్మాన హోనికరమైన పనులు చేయరాదు.

ఏమికొంచు వచ్చేనేమి దాంగానిపోవుచ

**బుట్టవేళనరుడు గిట్టవేళ
ధనము లెచటి కేగుఁ దానేగునెచటికి?**

విశ్వదాఖీరామ వినురవేమ

పుట్టేటపుడు మానవుడు తనతో ఏమి తెచ్చాడు? చనిపోయేటపు కూడా ఏమి తీసుకోడు. జనన, మరణాల మధ్య జరిగే జగన్నాటకంలో భాగమే. ఈ ధన సంపాదన, విలాసాలు, విందులు, వంటివాటి కొరకు అక్రమ మార్గాలలో పయనించడం వాటి అవలక్షణాలతో వెంపర్లాడుతూ, పాపాలను పొందడం జరుగుతోంది. మనతోరానిది, మనదికానిదానికోసం మనం ఎందుకు తాపత్రయపడాలి? అన్న ఆలోచనాత్మకమైన వేదాంత సత్యాన్ని వేమన బోధించారు పై పద్యంలో.

అయిదు వర్షములనె యఖిలంబు తెలిసిన

**నయిదునందు ముక్తి యమరియుందు
నయిదులోన నున్న యతడు పోయాఖిలము
విశ్వదాఖీరామ వినురవేమ**

పంచ భూతాలసారమే “ప్రపంచం”. “భూమి, అగ్ని, నీరు, వాయువు, ఆకాశం” సాక్షిగా లోకగమనం సాగుతోంది. పరులనుండి ఏమి ఆశించక తమ పరిధిలో ఇతరులకు ఉపయోగపడడమే (ఉపకారం చేయడమే) జీవిత సత్యము, దానికి నిదర్శనమే ఈ పంచభూతాలు. అందుకే అవి దైవసమానమై నిత్యపూజలందుకుంటున్నాయి. “అయిదు” కు పరమార్థమే అది. “నమఃశ్శివాయ” అన్న పంచాక్షరి కూడా లోకకల్యాణం కొరకు విషాంగి (గరజాన్ని) గళంలో (కంరంలో) దాచుకొని శివుడు, ముల్లోకాలను పావనం చేస్తున్న గంగను శిరస్సుపై ధరించడం, అన్యాయాన్ని, అధర్మాన్ని నాశనం చేస్తున్న లయకారుడు శివుడు “అయిదు” సంబ్యులోని పరమార్థానికి చిహ్నాంగా భాసిస్తున్నాడు. అదే సత్యాన్ని వేమన పంచేంద్రియాలు (అయిదు ఇంద్రియాలు) పంచ జ్ఞానేంద్రియాలు / పంచ కర్మేంద్రియాలు కూడా అధినంలో ఉన్నపుడే ముక్తి లభిస్తుందన్న ముక్తి తత్పాన్ని పై పద్యంలో

విశ్వాసాన్ని పెంపాందించుకోఁ.

“ప్రపంచ” నేత్రాన్ని మనమందుంచారు.

ఒరుని చెరిచెదమని ఉల్లమందెంతురు
తమ దుబ్బేచెరుగని భరణి పరులు
తమ్యు ఉజ్జేయుచువాడు దైవంబులేండొకా
విశ్వదాభిరామ వినురవేమ

ఇతరులకు చెడు చెయ్యాలని అలోచించే మానవునకు, తప్పకుండా భగవంతుడు ఏదో ఒకరీతిలో, ఏదో ఒకరోజు గుణపారం చెప్పుకుండా ఉండడు. ఈ విషయం తెలియని మూర్ఖులు ప్రకృతానిని పెడత్రోవ పెట్టించే ప్రయత్నం చేసి, తరువాత వాళ్ళు కూడా బురదలోనే ప్రుగ్గిపోతారు. ‘చెరవకురా! చెదేపు’ అన్న సూక్తి ఈ అర్థాన్నే చెబుతుంది. ‘పరోపకార! పుణ్యాయ, పాపాయ పరపీడనం’ అన్న సంస్కృత సూక్తి కూడా ఇతరులకు సహాయం చేస్తే పుణ్యం కలుగుతుంది. ఇతరులను పీడిస్తే తప్పక పాపం కలుగుతుంది. అరచేతిలోని ఒకవేలు ఎదుట వారి లోపాలను చూపిస్తూ ఉంటే, మిగిలిన మూడువేళ్ళు (ముడిచినవి) మనవైపు చూస్తుంటాయి. అంటే మన తప్పులను చూపిస్తాయి అంటారు. కాబట్టి “తప్పులెన్నువారు తమ తప్పులెరుగరు” అని వేమన మరో పద్యంలో చెప్పిన భావం కూడా ఇదే. కాబట్టి ఇతరులకు ‘చెడుచెయ్యాలన్న ఆలోచన కూడదు’ అని హితవు చెప్పిన వేమన, అటువంటి తప్పులు చేసేవారికి శిక్ష తప్పదు అని పోచ్చిరిస్తున్నాడు.

పరిపూర్ణత్వాన్ని, సార్థకతలను గురించి వివరిస్తూ వేమన ఇలా అన్నాడు.

ఓర్పులేని భార్యయన్న ఘలంబేమి?
బుద్ధిలేని బిడ్డ పుట్టియేమి?
సద్గుణంబు లేని చదువది యేలరా?
విశ్వదాభిరామ వినురవేమ

భార్య సహనశీలిగా, స్నేహశీలిగా, భర్త, పిల్లల మనోభావాలను అర్థం చేసుకుంటా, కుటుంబ పురోగతికి తోడ్పడే సహనవతిగా ఉండాలి. “కార్యేషుదాసీ”... శ్లోకంలో చెప్పినట్టుగా ప్రతిగృహిణి, కార్యదక్షత, అలోచనా (వివేచన) శక్తి, అందరికి అన్నం పెట్టాలన్న అమ్ముదనం, భర్త కుటుంబ సమస్యలతో సతమతమవుతున్నపుడు చక్కటి సలహాదారుగా ఉన్నపడే ఆమె పరిపూర్ణ లక్ష్మణాలు కలిన భార్య. అలాగే విచక్షణా జ్ఞానం, పెద్దల పట్ల గౌరవప్రపత్తులు, కుటుంబంపట్ల బాధ్యతాయుతమైన ప్రవర్తన కల్గిన సంతానమే సత్సంతానము. అటువంటి లక్ష్మణాలు లేని సంతానం ఉండి మాత్రం ఏ ప్రయోజనం? విధ్యకూడా వినయంతో కూడిన

విజ్ఞానాన్ని అందించాలి. విధ్వంసం, విద్రోహం వంటి విపత్తుర అలోచనలను రేకెత్తించే విద్య విలయానికి దారితీస్తుంది. కాబట్టి భార్య, పిల్లల, విద్య అనేవి ఎలా ఉండాలో వేమన చాలా చక్కగా వివరించారు.

అంతరంగమందునపరాధములు సేసి

మంచివానివలెను మనుజాందు

నితరుతెరుగకున్న నీశ్వరుండెఱుగడా?

విశ్వదాభిరామ వినురవేమ

ప్రతి ఒక్కరికి అంతరాత్మ ఉంటుంది. అత్మసాక్షిగా ప్రవర్తించినపుడు చిత్తపుద్ధితో మంచిపనులు చేసే అవకాశం ఉంటుంది. కపటబుద్ధితో ఇతరులకు అపకారం చెయ్యాలన్న తలంపు ఉంటే అది తప్పకుండా సర్వాంతర్యామి అయిన పరమేశ్వరునకు తెలుస్తుంది. గాంధీగారు కూడా చిన్నతనం నుండి తాను చేసిన తప్పులను అంతరంగ సాక్షిగా తెలుసుకొని, మళ్ళీ పునరావృతం కాకుండా తనశేలాన్ని తీర్చిదిద్దుకున్న కారణంగానే ఆయన మహాత్ముడుయ్యారు. జాతి మొత్తం ఆయన అడుగు జాడలలోనే నడిచింది.

కాబట్టి అపరాధం, అపకారం, అవినీతి వంటి అలోచనలను సర్వేశ్వరుడు గమనిస్తున్నాడు. ఆయన విధించే శిక్షలు కరింగా ఉంటాయన్న భావనతో ప్రవర్తిస్తే మనుషులలో మానవత్వం, ఉపకారధీరణి, సేవానిరతి నెలకొంటాయన్న సత్యం ఈ పద్యంలో వ్యక్తమాతోంది.

ఇటువంటి లోకోత్తర విషయాలను జీవన రహస్యాలను, నిర్మయంగా వెలువరించిన “వేమన” యదార్థవాది.

- సాధన సరసింహోచార్య

ఆహ్వానం

హిందీ నుండి తెలుగు అనువాదకులకు

యుగబుషి పూజ్య గురుదేవులు వండిత శ్రీరామశర్మ ఆచార్యవర్యుల జన్మశతాబ్దిని పురస్కరించుకొని వారిచే విరచితమైన ఎంపిక చేసిన పుస్తకాలను, హిందీ నుండి తెలుగు భాషలోనికి అనువదించుటకు నిర్దియించడమైనది. కావున ఆధ్యాత్మిక గ్రంథములను, సులభ శైలిలో తెలుగులో అనువాదం చేయగల సామృద్ధమున్న వారికి గాయత్రీ చేతనా కేంద్రము ఆహ్వానము పలుకుచున్నది.

సంప్రదించవలసిన ఫోన్ నెం. 9949111175

విశ్వాసం పర్వతాన్ని అయినా కదిలిస్తుంది.

వసంత పంచమి వేళ గాయత్రీ మంత్రము-గాయత్రీ మహా యజ్ఞముల ప్రాశన్స్వము - యుగబుషి, పండిత శ్రీరామశర్మ ఆచార్య గురుదేవుల గాయత్రీ మహాభారత సందేశము

వ్యాసమహాముని విరచితమైన మహాభారత గ్రంథాన్ని పంచమ వేదంగా కీర్తించారు మన ప్రాచీనులు. దీనిలో శ్రీకృష్ణుడు అవతారమూర్తిగా మనకు కన్పిస్తూ కౌరవ సంహంతో దుష్ట శిక్షణ పూర్తిగావించి, పాండవ విజయంతో శిష్టరక్షణ అనగా ధర్మానికి విజయాన్ని అందించాడు. దీనిలో భీష్ముని పాత్ర మనకొక అద్భుత సందేశాన్ని అందించింది. పూజ్య గురుదేవుల పండిత శ్రీరామశర్మ ఆచార్య మనకందించిన దాని ప్రకారము సంపదలను పొందుటకై మనమనుసరించిన మార్గము, విధి విధానములు తప్పక మన జీవన విధానాన్ని, తదుపరి మన జీవితాన్ని ప్రభావితం చేస్తాయి. ఎప్పటికైనా దాని ఘలితాలను మనము అనుభవించి తీర్చలసినదే.

దీనికి ఉదాహరణ..... కౌరవాగ్రజుడైన దుర్యోధనుడు అతని పరివారము ధర్మ మార్గమును విడచి అధర్మ మార్గాన (జూదము వగైరా) రాజ్య సంపదల పొందుట ప్రకృతినియమానికి విశ్వదము. తదుపరి అధికార గర్వముతో, అష్టబల గర్వముతో పాండవులకు సూదిమొనమోపినంత స్ఫూర్ణాన్ని కూడా ఇవ్వనని దుర్యోధనుడు పలుకుట, అధర్మ ప్రవృత్తికి నిలువెత్తు ఉదాహరణ. దీనికితోడు ఒక రాచరిక ప్రీని నిండు సభలో తూలనాడి వివస్తన గావించుటకై ప్రయత్నించుట రాజ్మన్ ప్రవృత్తికి, అధర్మ ప్రవర్తనకు పరాకాష్ట. ఇట్టి స్థితిలో కూడా పవిత్రగంగాదేవి పుత్రుడు, ధర్మాధర్మ విచక్షణా గరిష్టుడు, ఇచ్చా మరణాన్ని వరంగా పొందినవాడు, విలువిద్యలో తనకు తానే సాటి మరియు కేవలం కనుస్నెగతో దుర్యోధనుని నిలువరించగల సామర్థ్యమున్న భీష్ముడు, దుర్యోధనుడందించిన సంపదలనుభవించుచున్నాననెడి నెపముతో మిన్నకుండిపోయి అధర్మానికి తలవంచుట శిక్షణమైన నేరముగా మారినది. దీనితో భీష్ముని నరనరాలలో ప్రవహించుచున్న రక్తము పాప పంకిలమైపోయి అతనిలోని ప్రాణశక్తి కూడా మలినమైపోయింది.

నిరతము తననే ధ్యానిస్తూ తన నామమునే జపిస్తూ తన పట్ల అత్యంత భక్తి శ్రద్ధలతోనుండి తన భక్తుడైన భీష్ముని పాపరహితుని గావించుటకై ధర్మరక్షణార్థమై అవతరించిన శ్రీకృష్ణుడు, భీష్ముని శరీరాన్ని తీక్షణమైన ములుకులు గల అంపశయ్యాపై పరుండబట్టి, ఆ మలిన రక్తము పూర్తిగా కారిపోయేంతవరకు ప్రేమతో శిక్షించాడు. తద్వారా ఈ జన్మలోనే భీష్మునికి ప్రాయశ్చిత్తము గావించి పాపవిముక్తుని చేసి ఆ పిమ్ముట

యుధిష్ఠిరునకు ధర్మ ప్రబోధము చేసెడి అర్థతను ప్రసాదించాడు. ఆ తరువాత అతని ఆత్మను తన అక్కున చేర్చుకొని భీష్ముని సంస్కరించాడు. యుగ పురుషుడైన శ్రీకృష్ణుడు - ఈ రీతిగా అధర్మవర్తనులు, అధర్మానికి వత్తాను పలికెడివారినేకాక, తమశక్త్యానుసారం అధర్మమునెదిరించని భీష్మ, ద్రోణాచార్యులను కూడా శిక్షించినాడు.

అట్లే భారతంలోని పంచపాండవుల పాత్రులు మనలోని పంచ ప్రాణాలకు ప్రతీకలు. పంచపాండవులలోని మధుముడు, గీతాచార్యునికి ప్రీతిపాత్రుడు, ప్రియశిష్ముడు అర్జునుడు - మనదేహంలో మనస్సు అర్జునునికి ప్రతీక. అర్జునుని అన్న భీష్ముడు వాయుపుత్రుడు - అనగా మనలోని శ్వాసకు ప్రతీక. అదే ప్రాణ శక్తి వాయువు. వీరిద్దరి అన్న యుధిష్ఠిరుడు - ధర్మరాజు ఈయన తండ్రి యుమధర్మరాజు, జీవులకు న్యాయాధికారి - అనగా ధర్మ పథాన నడువమని పౌచ్ఛరించెడివాడు. ఇదే మనలోని బుద్ధికి అనగా మనమనుసరించెడి మార్గానికి ప్రతీక. నాల్గవాడు సకులుడు అనగా స+కులుడు అనగా కులములేనివాడు. ఇక మిగిలిన ఐదవవాడు సహదేవుడు = సహ+దేవుడు = దేవనితో సమానము. అనగా సత్యవర్తనుడు, బుజువర్తనుడు.

పైదాని ప్రకారం మన మనస్సు తద్వారా ఆలోచనల గతి సన్మార్గము వైపు సాగాలి. తదుపరి మనము పీల్చేది గాలి అదే ప్రాణవాయువు మలిన రహితముగా ఉండాలి. మూడవది మన మార్గము సమాజహితకారి మరియు ధర్మబద్ధమైనదిగా ఉండాలి. పై మూడింటి ద్వారా మనలోని కుబిలత నశించి, ప్రాణశక్తి బలముపుంజుకొని, దైవిగుణములతో అలరారగలదు. అనగా మంచి మనస్సు, మంచి వాయువు, బుజువర్తనలతో సశీలుడై దైవిగుణములతో పరిపూర్ణుడైన వాని ఐదుగుణములు, ఐదు ప్రాణాలతో సమానము. ఇదే మనలోని పంచ ప్రాణాలు - ఈ పంచ ప్రాణములలో మలిన శాతము పెరిగినకొలది, ప్రాణశక్తి తగ్గుతూ ఆ జీవి మరణానికి దగ్గరపుతుంది. అట్లే ప్రాణశక్తుల స్వచ్ఛత పెరిగిన కొలది జీవుడు దీర్ఘయుష్మను పొందును.

ఇందులకై యుగబుషి, పండిత శ్రీరామశర్మ ఆచార్య గురుదేవుల వాయుమండల పుద్ధికి నిత్య యజ్ఞ ప్రక్రియను మనకందించారు. ఈ యజ్ఞములో 33 మనమూలికలు వాయు

జీవించేకళ కార్యశారుడినే వరిస్తుంది.

రూపంలో పరిసర ప్రాంతవాయి మండలాన్ని పరిశుభ్రపరచి ప్రాణశక్తితో నింపి జీవకోటికి నిత్యనూతన జవనత్యాగిలను అందిస్తుంది. ఈ యజ్ఞానికి, గాయత్రీ మంత్రములోని మంత్రశబ్ద శక్తితో వాక్యప్రదూషణలను, మనోమాలిన్యాలను తొలిగిస్తుంది. తద్వారా వాతావరణమంతా స్వచ్ఛమైన ప్రాణశక్తితో నింపి, బలాపేతమై జీవకోటి జవనత్యములను పెంపాందించుకొని, రోగరహిత, వృద్ధాప్యరహిత, నిత్య యౌవ్యనముతో కూడిన మరణరహిత మానవసమాజము ఏర్పడగలదు. ఈ రహస్యాన్ని, సత్యాన్ని తన తపోశక్తితో దర్శించిన యుగముఁి - ప్రజ్ఞావతారమైన పరమహూజ్య పండిత శ్రీరామశర్య ఆచార్య గురుదేవులు యావత్ విశ్వమానవాళికి గాయత్రీ మంత్రముతోపాటు, గాయత్రీ యజ్ఞ ప్రక్రియలను అత్యంత సులభమైలో అందించిరి. దీనిని ప్రతివారు ఇంటింటా ప్రతిరీఁజూ జరుపుకొనుట శ్రేయోదాయకము. అట్లే ఆశ్రమాలలో, దేవాలయాలలో సామూహికముగా పై రెండింటిని నిర్వహించిన అవి జనజాగరణ కేంద్రాలుగా రూపుదాచ్చి జీవకోటి జీవ పరిణమాన్ని పెంపాందించగలవు. భూమిపై అమరత్వం ఏర్పడి స్వర్ణవతరణతో దైవిగుణాలు పెంపాందుతాయి.

- మూలం: డా॥ మారెళ్ళ శ్రీరామకృష్ణ మాషారి
2011 వసంత పంచమి దివ్య సందేశము నుండి సేకరణ

మహాశీయుడు

ఈ ఇంగ్లొండు దేశపు బాలకుడికి బాల్యంలో ఒక కాలు విరిగిపోయింది. అందరు అతని భవిష్యత్తు, అంధకార బంధురమనా నిర్ధారించి సానుభూతిని ఒలకపోస్తూ అతడి దోర్ఘాగ్యాన్ని నిందించేవారు. అతడు ఎవరి మాటలను లెక్కచేయలేదు. సానుభూతి అనే మురికి కూపం నుంచి వీరు బయటపడాలా అని ఆలోచించాడు. అతనిలోని తపన, ప్రగతి పథంలో పరుగులు తీయాలనే జిజ్ఞాస అతనిని ఒక సాహితివేత్తగా తయారు చేశాయి. హాచ్.జి.వెల్స్ అనే పేరుగల ఈ మహాశీయుని కలం ద్వారా వెలువడిన సాహిత్యం విశ్వవిభ్యాతి చెందింది. బాల్యంలోనే కాలుపోగొట్టుకున్న, ప్రతికూల పరిస్థితుల మధ్య నలుగుతున్న అంగవిహోనుడైన వ్యక్తి ఇంత అద్భుత సాహిత్యాన్ని సృష్టిస్తాడోని ఎవరైనా ఊహించగలరా? నిజం చెప్పాలంటే సౌభాగ్యం, దోర్ఘాగ్యం అనేవి పురుషార్థపు ప్రతిఫలాలే. వర్తమానం ఎంత గొప్పగా కనిపిస్తున్నప్పటికి పురుషార్థం పట్ల విరక్తి కలిగి, మనోబలం జీచిస్తే భవ్యమైన భవిష్యత్తు అంధకారమయమవతుంది.

- ప్రజ్ఞా పురాణం నుండి

శ్వాస

శ్వాస అనే దారముతో జీవితమనే మాల తయారపుతుంది. జీవితంలోని ప్రతి పువ్వు దీనితో ముడిపడి ఉన్నది. శ్వాసకు గల లయ జీవితానికి చిరునవ్వును ఇస్తుంది. అడ్డంకులు, బాధలు, విరోధములు శ్వాస గతిని ప్రభావితం చేసినపుడు జీవితం అంతా వాడిపోయి చనిపోవడము జరుగుతుంది. శరీరము, మనస్సు రెండూ కూడా శ్వాస యొక్క గతితోనే లయబద్ధమవతాయి. అంతెందుకు సర్వవ్యాపియగు ఆత్మప్రకాశము కూడా శ్వాస అనే దారముతోనే జీవితములోకి ప్రవేశిస్తుంది.

శ్వాస లయ మారగానే జీవితపు రంగు-రూపు సహజముగానే మారిపోతాయి. శ్వాసల యొక్క విభిన్న అవస్థలే క్రమక్రమంగా కోపము, ద్వేషము, షైరము, కరుణ, అసురాగము, రోషము, ఈర్షాగా మారుతాయి. ఈ విషయము చేప్పేది, వినేది కాదు, అనుభవించతగినది. ఒకవేళ ఒక నెల అంతా అన్నిరకాలైన భావదశలను మరియు పరిస్థితులను ఒక చిట్టగా తయారుచేస్తే శ్వాస యొక్క ఎటువంటి లయ మనకు శాంతి, విక్రాంతుల సందిస్తుంది అనే విషయము తప్పక బోధపడుతుంది. ఏ లయలో మనము మౌనముగా, శాంతముగా, సువ్యాహస్తితముగా ఉండగలమో కూడా అనుభవమౌతుంది. ఏ లయ వలన అనాయాసముగా జీవితములో ఆనందము వెల్లివిరుస్తుంది అనే విషయము కూడా తెలుస్తుంది. లయల యొక్క పరివర్తనతోనే ధ్యాన-సమాధులు ఏర్పడతాయి.

శ్వాస గతిని జాగరూకతతో పరివర్తన చేసే కళయే ప్రాణాయామము. ఇది ఇప్పటివరకు మానవుడు చేసిన పరిశోధనలన్నింటిలోనూ గొప్పది. మానవుడు చంద్రునిమీదకు, అంగారక గ్రహం మీదకు చేరినదానికంటే కూడా మహాత్వపూర్వమైనది. శరీరముతో మానవుడు ఎక్కడికైనా వెళ్ళగలడు. దేన్ని కావాలన్నా పొందగలడు. కానీ శ్వాస లయ యొక్క మార్పుతో అతని జీవితమే మారిపోతుంది. శ్వాస యొక్క లయ మారాలి. అయితే కేవలము అంతరంగాన ఎరుకలో ఉండి చేసే ప్రాణాయామము ధ్యానాన్ని తులచుకోవాలి. ఈవిధంగా చేసినప్పుడే శ్వాస యొక్క లయతోపాటు జీవితము యొక్క లయ కూడా పరివర్తన చెందుతుంది.

ఆదర్శ మార్గం పయనించేవారికి భగవంతుని పరీక్షలు అడుగడుగునా ఉంటాయి.

వార్తలు

రాష్ట్రంలో జరిగిన వివిధ కార్యక్రమాలు

వసంత పంచమి వార్తలు

**గాయత్రీ శక్తి పీరము - నారాకోడూరు,
గుంటూరు జిల్లా**

యుగబుషి, పండిత శ్రీరామశర్య ఆచార్య గురుదేవుల శతజయంత్యత్వమవేదుకల ప్రారంభ సూచకముగా మరియు 8 ఫిబ్రవరి 2011 వసంత పంచమి వేదుకలను పురస్కరించుకొని, గాయత్రీ శక్తి పీరము, నారాకోడూరులో అత్యంత భక్తి శ్రద్ధలతో పూజ్యలు దా॥ మారెళ్ళ శ్రీరామకృష్ణ మాష్టారి సారథ్యంలో హరిద్వార్లోని యుగతీర్థ, శాంతికుంజ్ను తలపించెడి వాతావరణములో అత్యంత వైభవముగా ఆద్యంతము ఉత్సాహ భరిత వాతావరణములో కార్యక్రమాలు నిర్వహించబడ్డాయి.

శక్తిపీర ప్రాంగణములో శాంతికుంజ్ను తలపించెడి రీతిలో సప్తబుషుల చాయాచిత్రములను పాలరాయితో నిర్మించిన పీరములపై ఆవిష్కరించుట, పాలరాతితో నిర్మించిన వేదిక మధ్యన నిర్మించిన ప్రభర ప్రజ్ఞ - సజల శ్రద్ధల భావప్రదర్శిత చాయాచిత్రాల స్థాపన, రెండు నిలువుల హిమాలయ దిగ్బర్ఘన చాయాచిత్రం, గాయత్రీమాత మందిర ప్రాంగణమందు దారితప్పిన దేవతలకు (భట్కా హువా దేవత) హితబోధగా తెలుగు భాషలో వివరిస్తూ స్థాపించిన ఐదు నిలువుటద్దములు మున్సుగునవి, శక్తి పీరానికి నూతన సాగుసులందించినవి. భక్తుల రాకత్కగపోయి వడలి వసివాడిన శక్తిపీర వృక్షరాజునికి నీటిని, ఎరువును అందించి, నూతన చివురులు తొడిగేలా చేయుట జరిగినది. ఇక ఈ వృక్షరాజునికి తమ తమ అంశదానాలను, సమయదానాలనందించి, వట వృక్షముగా తయారుచేసి, పామరులకు-పండితులకు, డుష్టులకు-శిష్టులకు, గృహస్థులకు-తదితరులకు, పేదలకు-ధనికులకు, రాక్షసులకు-దేవతలకు, ఆబాలగోపాలానికి, యావత్తిప్రాణికోటికి సన్మానిస్తే శనము చేసేడిరీతిగా తీర్చిదిద్దువలసిన బాధ్యత గాయత్రీ పరివార్ద. ముఖ్యముగా కృష్ణ, గుంటూరు, ప్రకాశం జిల్లాలవారిపై బాధ్యత ఎక్కువగానున్నది.

6, ఫిబ్రవరి 2011న కలశయాత్రతో శక్తిపీరము చుట్టూ ప్రక్కలనున్న 4 గ్రామాలలోని ప్రజలను శైతయ్యపరచుట జరిగినది. 7, ఫిబ్రవరి 2011న 250 మంది పరివారముతో అభండ జవము జరిగినది. సాయంత్రం దీవయజ్ఞం అత్యంత

శోభాయమానంగా 1108 దీపాలతో జరిపిరి. 8, ఫిబ్రవరి 2011న 9 కుండముల గాయత్రీ మహాయజ్ఞము 500 మందితో జరిపిరి. దీనికిముందు “అష్టసిద్ధి నవనిధికే దాతా - సబ్ సమర్థ గాయత్రీమాత” అనెడి దానిని మరియు “గాయత్రీ మహావిజ్ఞాన్ బోధించెడి కాలేజి” అనెడి వానిని ఆవిష్కరించుట జరిగిది.

శక్తిపీర అభివృద్ధి కమిటీని 24గురుతో లీ అశ్విని సుబ్బారావుగారి నేత్తుప్పంలో పనిచేయుటకై ఎంపిక జరిగినది.

**గాయత్రీ పరివార్, పొన్నారు శాఖ,
గుంటూరు జిల్లా**

గాయత్రీ పరివార్ పొన్నారు శాఖ, గుంటూరు జిల్లాలో యుగబుషి పండిత శ్రీరామశర్య ఆచార్య గురుదేవుల జన్మశతాబ్ది వేదుకల వేళ, 2011 వసంత పంచమి వేదుకలతో కలపి, పొన్నారు గాయత్రీ పరివార్ శాఖ దశమ వార్షికోత్సవాన్ని అత్యంత వైభవపేతంగా నిర్వహించారు. 29, జనవరి 2011 శనివారము ఉదయం 8 గం॥లకు, రెండువేల మంది ఆబాలగోపాలముతో పొన్నారు వట్టం వీధులలో కలశయాత్ర నిర్వహించిరి. సాయంత్రము 6 గం॥లకు 2400 దీపములతో గాయత్రీ దీపమహాయజ్ఞాన్ని 1500 మందితో నిర్వహించిరి. 30, జనవరి 2011 ఆదివారము ఉదయం 7 గం॥ సర్వపొనివారణియైన గోప్యజతో ప్రారంభించి, 24 కుండముల గాయత్రీ మహాయజ్ఞాన్ని ఆరువేల మందితో అత్యంత వైభవంగా భక్తి శ్రద్ధలతో నిర్వహించిరి. మూడువేల రూపాయల భారీదుగల గురుదేవుల సాహిత్య వికయంతో జ్ఞానయజ్ఞాన్ని నిర్వహించిరి. సామూహిక గురుదీష్టులు మరియు సంస్కారములు చేపట్టి భారతీయ సంస్కృతికి తిరిగి జవసత్యములనందించిన పొన్నారు గాయత్రీ పరివార్ శాఖను చేతనా కేంద్రము అభినందించుచున్నది. అట్లే శాఖ పరివారాన్ని అనునిత్యము ఉత్సాహపరుస్తూ కావలసిన స్వార్థిని గత దశాబ్దికాలము నుండి అందించుతూ, పరివార్ అభివృద్ధికి, సమాజ కళాయానికి అత్యంత శ్రద్ధాసక్తులతో సేవలందించుచున్న శ్రీ శ్రీనివాసరావుగారిని, వెంకటేశ్వరు గారిని మరియు వారి వెంట నడిచెడి అనేకమంది పరివారమును గాయత్రీ చేతనా కేంద్రము అభినందించుచూ, పూజ్యగురుదేవుల మరియు మాతాజీల ఆశీస్సులు వారిపై సర్వవేళల సర్వాపస్థలయందు కురుస్తుండాలని ప్రార్థిస్తున్నది.

ఏశ్వాసంతో చేసే ఏ పని అయినా సఫలం అవుతుంది.

గాయత్రీ చేతనా కేంద్రము, హైదరాబాద్

యుగబుషి పరమహుజ్య పండిత శ్రీరామశర్వ ఆచార్య గురుదేవుల జన్మశతాబ్ది వేడుకల ప్రారంభము మరియు వసంత పంచమి సందర్భముగా గాయత్రీ చేతనా కేంద్రము, హైదరాబాద్ ఈ క్రింది కార్యక్రమాలను చేపట్టిరి.

4వ తేది ఫిబ్రవరి 2011న గాయత్రీ పరివార్ నగర ప్రముఖులతో సమావేశము జరిపి, కళాశాలల విద్యార్థులను కూడా భాగస్వాములను చేసి 6 ఫిబ్రవరి 2011న ప్రభాతభేరి కార్యక్రమము ద్వారా నగర ప్రజలను చైతన్యపర్చేది కార్యక్రమాన్ని రూపొందించుట జరిగినది.

6 ఫిబ్రవరి 2011 ఉదయము 8 గంటలకు ప్రభాత భేరి యాత్ర పి.ఎన్.ఎమ్. హైస్కూలు బాలబాలికలు, తదితర సంస్థల విద్యార్థులతో కలసి శోభాయమానముగా అలంకరించిన ప్రచార రథము తోడురాగా నగర వీధులలో హృజ్యగురుదేవుల జన్మశతాబ్దిని తెలియజేసే బ్యాసర్లతో జయ జయ ధ్వనాలతో అత్యంత ఉత్సవ భరితంగా సాగినది. పుర ప్రముఖులైన శ్రీ బి. హనుమంతరావు మాజీ మున్సిపల్ ఛైర్మన్ కూకట్టపల్లి, ప్రముఖ ప్రసంగికులాల శీమతి సత్యవాణి మున్సిపాలిటీ పాల్గొనిరి. ఈ ప్రభాతభేరి యాత్రకు దక్కించి భారత గాయత్రీ పరివార్ ప్రధాన సంచాలకులు శ్రీ అశ్విని సుబ్బారావు దంపతులు యాత్రలో ఆసాంతము పాల్గొన్నారు, యాత్రకు సాయంత్రం వహించారు. ఈ యాత్రలో 200 మంది పాల్గొన్నారు. సాయంత్రం 6 గంగాలకు దీపయజ్ఞము నిర్వహించారు.

7, ఫిబ్రవరి 2011న ఉ. గంగ. 5.30 నిలిల నుండి సా. గంగ. 5.30 నిలిల వరకు అఖండ గాయత్రీ జపం జరిగినది. 50 మంది పాల్గొన్నారు. సాయంత్రం ప్రజ్ఞపురాణ కార్యక్రమాన్ని విక్రమ చక్రవర్తి నిర్వహించి శ్రోతులను ఉత్సేజిపరచారు.

8, ఫిబ్రవరి 2011న 9 కుండములతో గాయత్రీ మహా యజ్ఞము అత్యంత వైభవముగా జరిగినది.

జగిత్యాలలో

08.02.2011 జగిత్యాలలోని శ్రీ భక్త మార్గుండేయ దేవాలయంలో వసంత పంచమి సందర్భంగా పంచకుండీ గాయత్రీ మహాయజ్ఞం నిర్వహించబడింది. శ్రీ ఆడిపు గంగారాం యజ్ఞ కార్యక్రమం నిర్వహించగా శ్రీ వేముల రాంరెడ్డి, సుగుణాకర్, గడ్డం బుచ్చిరెడ్డి, అశోక గుప్తగార్లు సహకరించారు.

కష్టంలోనే మనిషి శక్తియుక్తులు బయటకు వస్తాయి.

ఒల్లీ బోయిసపల్లిలో

గాయత్రీ ప్రజ్ఞా పీరము, స్వర్ణధామనగర్ కాలనీవారి ఆధ్వర్యములో 24 కుండముల గాయత్రీ మహాయజ్ఞము స్వర్ణధామనగర్, ఒల్లీ బోయిసపల్లి, సికింద్రాబాద్లో 6 ఫిబ్రవరి 2011న అత్యంత భక్తి శ్రద్ధలతో నిర్వహించబడింది. యజ్ఞ కార్యక్రమంలో 600 మంది పాల్గొన్నారు. 150 గృహాల్లో దేవస్థాపన జరిగినది. మహిళా మండలి స్థాపన కూడా జరిగినది. విక్రమ యజ్ఞాన్ని నిర్వహించగా, గాయత్రీ పరివార్ దక్కిం భారత ప్రధాన సంచాలకులు శ్రీ అశ్విని సుబ్బారావుగారు ప్రపచనము చెప్పిరి. దాదాపు 8000 రూపాయల సాహిత్యము విక్రయించబడింది, 400 యుగశక్తి గాయత్రీ మాసపత్రికల విక్రయం జరిగింది.

కామారెడ్డిలో

2011 నూతన సంవత్సరంలో కామారెడ్డి గాయత్రీ ప్రజ్ఞాపీరం వారు ప్రచార నిమిత్తం 12,000 గాయత్రీ పరివార్ క్యాలెండర్ మరియు 1,200 యగశక్తి గాయత్రీ పత్రికలు కామారెడ్డి వాసులకు ఉచితంగా పంచారు.

గుత్తిలో గాయత్రీ పరివార్ కార్యాలయం

అనంతపురం జిల్లా గుత్తి ఆర్.ఎస్. మెయిన్బిజార్లో శ్రీ కన్యకాపరమేశ్వరి కాంప్లెక్స్కు ఎదురుగా డో.నెం.5-29లో మొదటి అంతస్తునందు 19.01.2011 తేదీన గాయత్రీ పరివార్ కార్యాలయం శ్రీ మధుసూదన్ స్థానిక యం.ఎల్.ఎ., శ్రీ వెంకటేశులు రాయలసీమ కో-ఆర్డినేటర్ జ్యోతి ప్రజ్యలన గావించడంతో ప్రారంభమయ్యాడి. సాహిత్య విక్రయశాలకు శ్రీ రాజీవ్ మాధురి దంపతులు 30,000 రూపాయల సాహిత్యాన్నికి ఆర్థిక సహాయాన్ని అందించారు. ఈ ప్రారంభాన్ని కార్యక్రమానికి 300 మంది పరిజనులు పాల్గొన్నారు.

గుత్తిలో

అనంతపురం జిల్లా గుత్తిలో హృజ్యగురుదేవుల జన్మశతాబ్దిని పురస్కరించుకుని 24 కుండముల గాయత్రీ మహాయజ్ఞం నిర్వహించబడింది.

18.01.2011న 108 కలశాలతో శోభాయాత్ర అత్యంత వైభవంగా నిర్వహించబడింది.

19.01.2011న వాసవి కన్యకా పరమేశ్వరి దేవాలయ ప్రాంగణంలో 24 కుండముల గాయత్రీ మహాయజ్ఞం శ్రీ మధుసూదన్ యం.ఎల్.ఎ. గారిచే జ్యోతి ప్రజ్యలనతో ప్రారంభం అయ్యాడి. శ్రీ వెంకటేశులు యజ్ఞ కార్యక్రమాన్ని నిర్వహించారు.

ఈ కార్యక్రమమునకు శ్రీమతి కోట్లకే నాగరత్నమ్మ గారు, శ్రీ కాసుల సుబ్బయ్యగారు (ఆర్యవేశ్య సంఘం ప్రెసిడెంటు), శ్రీ మెంటా శ్రీనివాసులు, శ్రీమతి మెంటా అరుణకుమారి, శ్రీ మంగళ్లార్ రాజ్యపురోహిత్ శ్రీ గార్మోహన్, శ్రీ షుల్సింగ్, చంద్రశేఖర్ సహకరించారు. సుమారు 800 మంది పరిజనులు ఈ యజ్ఞ కార్యక్రమములో పాల్గొన్నారు. 2000 రూపాయల సాహిత్య వికయం జరిగింది.

అమలాపురంలో

శాంతికుంజ్ ప్రతినిధి శ్రీ పరమానంద ద్వివేది బైదురాబాద్ గాయత్రీ చేతనా కేంద్ర ప్రతినిధి శ్రీ హీర్సింగ్ రాజపురోహిత్ గార్ల ఆధ్యాత్మయ్యార్ లో 24 కుండముల గాయత్రీ మహాయజ్ఞములు జరిగాయి. ఈ మహాయజ్ఞములకు శ్రీ రామనందస్వామి ఏర్పాట్లు చేశారు.

07.12.2010న అమలాపురంలో

08.12.2010న రంగాపురంలో

09.12.2010న అనపర్తిలో

10.12.2010న తఱకులో

14.12.2010న రాజమండ్లిలో

17.12.2010 అమలాపురం మండలం ఓడలరేవు గ్రామంలోని శ్రీ వీరబ్రహ్మంగారి మరమందు ముక్కోబీ ఏకాదశి శుభ సందర్భమున నవకుండీ గాయత్రీ మహాయజ్ఞం నాగమణి, ఎన్.కుమారిగార్లు నిర్వహించారు. సుమారు 60 మంది ఈ యజ్ఞ కార్యక్రమములో పాల్గొన్నారు. గాయత్రీ మంత్రదీక్ష తీసుకున్నారు.

22.12.2010 కోటేని మండలంలోని కుండలేశ్వరం గ్రామంలోని ఉమాసమేత కుండలేశ్వర స్వామి ఆలయమందు పంచ కుండీ గాయత్రీ మహాయజ్ఞమును కె. నాగమణి, దుర్గ, కుమారి గార్లు నిర్వహించారు. గ్రామంలోని సూర్యుల పిల్లలందరు ఈ యజ్ఞ కార్యక్రమములో పాల్గొన్నారు. గాయత్రీ మంత్రమును నేర్చుకున్నారు. రోజు చేస్తామని పేర్లు ఇచ్చారు.

భీమిలిలో

పూజ్య గురుదేవుల జన్మతాభ్యాసి ప్రారంభోత్సవ సందర్భముగా వసంత పంచమి కార్యక్రమం భీమిలి దుర్గ గాయత్రీ శక్తి వీరంలో ఫిబ్రవరి 6,7,8 తారీఖులలో నిర్వహించబడ్డాయి. 6వ తారీఖు పంచకుండీ గాయత్రీ మహాయజ్ఞం కార్యక్రమములో 25 మంది పాల్గొన్నారు. 7వ తారీఖు సాయంత్రం 24 దీపాలతో దీప యజ్ఞం, 8వ తారీఖు గాయత్రీ యజ్ఞం నిర్వహించబడినాయి. ఈ కార్యక్రమాలు శ్రీమతి భారతి, డా॥ చంద్రశేఖర్ నిర్వహించగా శ్రీమతి సరళ, చిన్నా సహకరించారు.

చీరాలలో

చీరాలలో జన్మతాభ్యాసి ప్రారంభ కార్యక్రమ వివరములు.

06.02.2011 స్లకార్పుతో, బ్యాసర్లు, జండాలతో శోభాయాత్ర శోభాయమానంగా జరిగింది.

07.02.2011 ఉదయం గం॥ 6.45 ని॥ల నుంచి

08.02.2011 ఉదయం గం॥ 6.45 ని॥ల వరకు జరిగిన అఖండ

గాయత్రీ మంత్ర జపంలో సుమారు 200 మంది పాల్గొన్నారు.

3 లక్షల జపం జరిగింది.

08.02.2011 చీరాల పాపరాజుగారి తోటలోని గోశాలలో నవకుండీ గాయత్రీ మహాయజ్ఞం నిర్వహించబడింది. సుమారు 600 మంది పాల్గొన్న ఈ కార్యక్రమాన్ని శ్రీయతులు డి.వి.ఆర్. మూర్తి, సి.పెచ్. చలపతిరావు, లక్ష్మణరావు, జనార్థనరావు, బాపయ్య, సవాయిసింగ్ రాజపురోహిత్, ఆంజనేయులు, ఆండళమ్మ, ప్రసాద్, శ్రీమన్నారాయణమూర్తి, రమాదేవి, కుమారి తదితరులు సహాయ సహకారాన్ని అందించారు.

ఈ సందర్భంలో చీరాల శాఖ వారు ప్రచురించిన జన్మతాభ్యాసి మంత్రలేఖన అనుష్ఠాన పుస్తకాన్ని కారంచేడుకు చెందిన శ్రీశ్రీశ్రీ ప్రథమానంద స్వామి వారిచే ఆవిష్కరించబడింది. మార్చి 2 నుంచి ఏప్రిల్ 12 వరకు జరిగే మంత్ర లేఖన అనుష్ఠానమునకు 6000 మంది చేత ఈ అనుష్ఠానం చేయించాలని సంకల్పంతో మంత్ర లేఖన పుస్తకములు ఉచితంగా అందజేయబడుతున్నాయి.

బంగోలులో

08.02.2011న వనంత పంచమి శుభసందర్భమున ఒంగోలులోని బాపూజీ గోశాలలో శ్రీ నాగేశ్వరరావు-ప్రెసిడెంట్, శ్రీ సుబ్బారావు-సెక్రెటరీ ఆధ్యాత్మయ్యార్ శ్రీ మలసాని వెంకటేశ్వర రావు పంచకుండీ గాయత్రీ మహాయజ్ఞం నిర్వహించారు. సుమారు 90 మంది పాల్గొన్న ఈ కార్యక్రమానికి శ్రీమతి కోటుక్కీ సహకరించారు.

రామేశ్వర తీర్థము - పరిశుభ్రపరచుట

19 నుండి 23 జనవరి 2011 వరకు దక్కిణ కాశీగా పేరొందిన రామేశ్వర తీర్థధామమును పరిశుభ్రపరచెడి కార్యక్రమాన్ని గాయత్రీ పరివార్ శాంతికుంజ్, హరిద్వార్ సారథ్యములో గాయత్రీ పరివార్ సభ్యులు దిగ్విజయముగా పూర్తిగావించిన దానిపై ఒక సమగ్ర నివేదికను ఈ క్రింద పొందుపరుచున్నాము.

జ్ఞానకర్మల సమన్వయం సంగ్రమతకు సోపానం.

యుగశక్తి గాయత్రీ - మార్చి 2011

యుగబుషి, వేదమూర్తి పరమహృజ్య గురుదేవులు పండిత శ్రీరామశర్మ ఆచార్యవర్యులు గతంలో రామేశ్వర తీర్థాన్ని దర్శించి 5 కుండముల గాయత్రీ మహో యజ్ఞమును నిర్వహించిరి. ఈ సందర్భాన్ని పురస్కరించుకొని, హృజ్య గురుదేవుల పాద ధూళిసోకి తిరిగి పునితమైన ఆ తీర్థాన్ని గురుదేవుల జన్మతాబ్ది వేళ తిరిగి ఆ పవిత్రతను నెలకొల్పినచి, గాయత్రీ పరివార్ శాంతికుంజ ఒక చక్కని కార్యాచరణ ప్రణాళికను మొదటి దశలో అమలు చేయట జరిగినది. రామాయణ కాలములో, రావణునిచే అపహరింపబడి లంకలో (నేటి శ్రీలంక) బంధింపబడిన సీతామాతను రావణ చెరనుండి విడిపించుటకై శ్రీరాముడు రామేశ్వర ద్విషములో లక్ష్మణ సమేతముగా పాదము మోపిరి. తూర్పున బంగాళాభాతము పడమర అరేబియా సముద్రముల చేత చుట్టుబడియున్న ద్విషము - వానర సేన సాయముతో సముద్రముపై సేతువును నిర్మించతలపెట్టిన శ్రీరాముడు 7 దినములు సముద్రుని ప్రార్థించుచూ దర్శాసనముపై శయనించిరి. రాముని ప్రార్థనను ఆలకించని సముద్రునిపై కోపగించుకొని శ్రీరాముడు త్రీవావేశముతో ధనుష్ఠంకారాన్ని చేయగా, సముద్రుడు భీతిచెంది శ్రీరాముని ఎదుట మోకరిల్ల, రామేశ్వరం వద్ద తన సహజ అలల ఉధృతిని తగ్గించుకొని శాంతముగా నుండి, సేతు నిర్మాణమునకు రామునితో సహకరించెదనని మాట ఇచ్చినారు. తదనుగుణముగా రామేశ్వరం ద్విషములో సముద్రుని సహజఫోష విన్మించదు. శాంతముగా ఉంటుంది. రామేశ్వర ద్విషములోనే ధనుష్ఠటి అనెడి ప్రదేశము వద్ద సేతు నిర్మాణము జరిగినది. అచ్చటి నుండి లంకద్విషము 20 కి.మీ. దూరములోనున్నది. బ్రిటీష్ వారి పాలనలోనే ధనుష్ఠటి వరకు రైలు మార్గము నిర్మించిరి. 1966 ప్రాంతములో సంఖ్యించిన తుఫానులో ధనుష్ఠటి రైలుస్టేషన్ పోస్ట్‌ఫీసు, చర్చి తదితర కట్టడములు ధ్వంసము కాగా శిథిలములు నేటికి మిగిలి ఉన్నాయి. అచ్చటనే నీటిలో తేలియాడే రాయిని ఒక మత్స్యకారుని గుడిసెలో నీటితొట్టులో ప్రదర్శించియుండుట నేటికిని చూడవచ్చును. ఊలబెండులా నీటిలో తేలియాడుతూ ఉంటుంది. ఇటువంటి రాళ్ళనే ఉపయోగించి శ్రీరాముడు సేతువును నిర్మించిననాడని తెలియుచున్నది. నలుడు, నీలుడు అనెడి వానరసేనలోని వాస్తు నిపుణుల పర్యవేక్షణలో సేతు నిర్మాణం జరిగినదట.

రావణ సంహర అనంతరం, శ్రీరాముడు సీతాసమేతంగా రామేశ్వరానికి వేంచేశాడు. బ్రాహ్మణ జాతికి చెందిన రావణుని సంహరించుటచే బ్రాహ్మణ హత్యాదోషము నుండి విముక్తడగుటకై

శ్రీరాముడు శివుని ఆర్పింపనెంచి, ముహూర్త నిశ్చయముగావించి, హనుమంతుని శివలింగమును తెమ్మని ఆజ్ఞాపించినాడు. అంజనేయుడు కాశీకి వెళ్ళి సరియైన శివలింగమునుగానసక, శివుని స్తుతించగా శివుడు ప్రసన్నుడై ఆత్మలింగాన్ని అందించాడు. కాశీలోని లింగముతోపాటు శివుని ఆత్మలింగాన్ని కూడా తెచ్చెడి ప్రయత్నములో కాలయాపన జరిగి ముహూర్తవేళ దాటినది. ముహూర్తానికి తప్పనిసరిగా శివుని ఆర్పింపదలచి, సీతాదేవి చౌరవతో ఇసుకలింగాన్ని ఏర్పాటు చేసినాడు శ్రీరాముడు. ఈ రీతిలో రామేశ్వర పుణ్య ధామములో 3 లింగాలు భక్తులకు దర్శనమిస్తా ఉంటాయి. విభీషణునికి పట్టాభిషేకం జరిగిన ప్రదేశంలో విభీషణ ఆలయాన్ని నిర్మించుట జరిగినది.

కేరళలోని అయ్యప్ప స్వామిని దర్శించివచ్చెడి భక్తులు తదితర యాత్రికులు తిరంగు ప్రయాణంలో రామేశ్వరంలోని రామనాథస్వామిని దర్శించుట ఆనవాయితీ. సముద్రంలో తీర్థస్నానమాచరించడివేళ ధరించిన బట్టలను సముద్రతీరంలో విషచి వెళ్ళటచే ఆ విడచిన బట్టలు గుట్టలు గుట్టలుగా సముద్ర తీరమంతటా ఒకటిస్నర కి.మీ. పొడవున పేరుకొన్నవి. అట్టే రామనాథ స్క్యూట్రములోపలి తీర్థముల చుట్టూరా గడ్డి గాదం పెరిగి మురికి చేరినది.

గాయత్రీ పరివార్, రామేశ్వరంలోని రోటరీక్లబ్ వారితో చేతులు కలిపి దాదాపు 100 నుండి 125 ట్రాక్టరు ట్రెక్కులలో ఈ దుర్గాంధాన్నంతా తరలించుట జరిగినది. ఈ సేవా కార్యక్రమంలో 500 మంది వరకు పరివార్ సభ్యులు భారతదేశమంతటి నుండి పాల్గొనివారు - మన రాష్ట్రము నుండి 40 మంది వరకు పాల్గొనివారు. వీరిలో 26 మంది శ్రీ పేరిశాస్త్రిగారి నాయకత్వంలో పాల్గొనిరి.

చత్తీస్గంగోలోని బిలాస్పూర్ సుండి 130 మంది పాల్గొనివారు. మధ్యప్రదేశ్ రాజస్థాన్, బీహార్, జార్ఖాండ్, ఒరిస్సా, అరుణాచల్, ఉత్తరాఖండ్, కర్ణాటక మున్సిపాలిటీల నుండి కార్యకర్తలు వచ్చారు. గుజరాత్ సుండి వైద్యబ్యందము విచ్చేసి ఉచిత వైద్య కేంద్రాన్ని నిర్వహించిరి.

శాంతికుంజ సుండి డా॥ బ్రిటిష్మాహన్గౌర్జీ, శ్రీ పరమానంద ద్వివేది మరియు శ్రీ ఉత్తమ్ గార్లు పాల్గొన్నారు. 22వ తేది సాయంత్రం దీపయజ్ఞము, 23వ తేది 24 కుండముల గాయత్రీ మహోయజ్ఞ పూర్వాహుతితో శివిరము ముగిసినది.

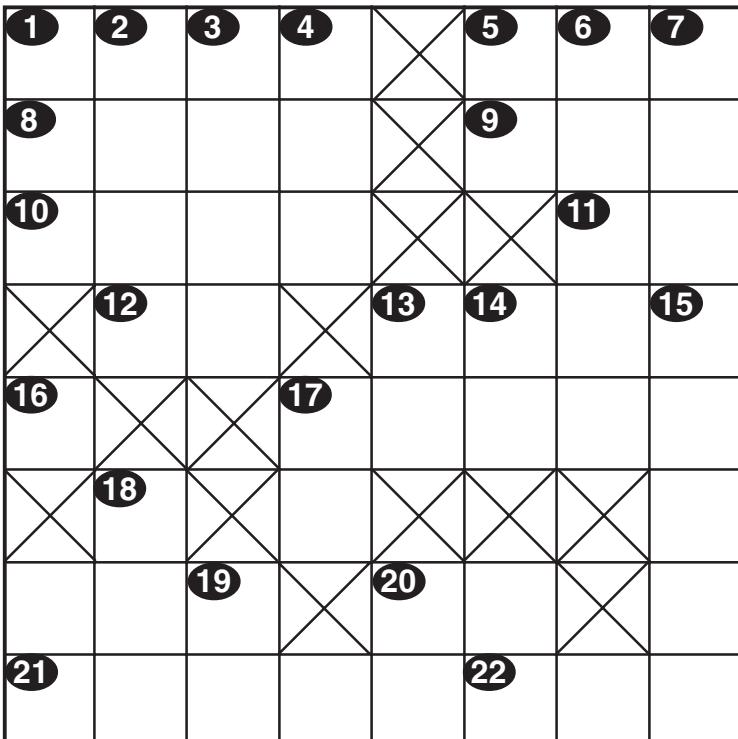
★ ★ ★

సజ్జనుల సంపద సద్గ్యనియోగం ఆవుతుంది.

అక్షరాల ఆట

పదగాయత్రి-5

నిర్వహణ : సాధన నరసింహచార్య

ఆధారాలు

అడ్డం

1. కవిసార్వభౌముడు (4)
5. వేదమంత్రాన్ని ఇలా కూడా అంటారు ఇవ్వక కాయ (అటుసుండి) (3)
8. పొదగబడినది (4)
9. శ్రీకృష్ణ దేవరాయలవారి బిరుదు మూరు గండ (3)
10. తడబడిన నగరం (4)
11. గారాబమే ఆర్యంతాలు (2)
12. అటుసుండి ‘ఉద్యానం’ ఆర్యంతాలు (2)
15. మొదటి అక్షరం మెలికలు తిరిగిన సారంగము (4)
16. చివర లోపించిన ఇష్టం (4)
17. పవిత్ర జలం (అటుసుండి) (5)
19. వికల్పాన్నికి వ్యతిరేకం (అటుసుండి) (4)
20. అక్షరంలోపించిన ఆజ్ఞ (2)
21. నిరంతరం పనిధాను కళ్లినపడు (8)

విలువు

1. రాబోయే ఉగాది (3)
2. మోసం చేస్తూ అమాయకత్వం నటించే స్త్రీ తారుమారయ్యంది (4)
3. ‘శ్రీత్రం’ పదానికి పర్యాయపదం రేవు, లోపించి చెల్లుచెయ్యంది (4)
4. చెల్లుచెదురెన మధ్యపదేశం (3)
5. శ్రుంగారకేళిలోని మొదటి రెండక్షరాలు క్రిందనుండి (2)
6. విలాసంగా (5)
7. శ్రీనాథుని ప్రసిద్ధ పద్మపాదం ము పొర్పుతిచాలునె (8)
13. అక్షరం లోపించిన నాశనం (క్రిందనుండి)
14. నెమ్ముదిగా నడిచే స్త్రీని “.... యాను” అని అంటారు |గాందికంలో (2)

ఎంతోలు పంపవలసిన చిరునామా

పదగాయత్రి C/O. యెంబీఎస్క్రిగాయెత్రి, అశ్విని హాస్ ప్రక్కన, గాయత్రి చేతనా కేంద్రం, మూసాపేట, ప్రాదుర్బాద్ -18.

పదగాయత్రి-4 సమాధానాలు

1. బా	2. స	3. ర	4. వి	5. చె	6. జె
7. ద	మ	ము		ద	సై
ర		క	తి	ప	న
బం		సూ		స	తం
11. ది	జ్ఞ			13. నాం	14. ది
15. మా		రు		16. న	డు
17. భి	దు	దుం		సు	ర్పు
18. ప	జ్ఞ	ము	జీ	రి	ప
					జి

పేరు :

చిరునామా :

.....

పిన్ కోడ్ :

ఫోన్ నెం :

17. మోని (2)

18. స్ట్రీకరించేవాడు (3)
19. తేదొ (క్రింద నుండి) ఆర్యంతాలు (2)
20. ఆమాకీ తీయడం (2)
21. ‘ప్రతకల్పు’ లోని చివరి అక్షరాలు తిరగబడ్డాయి (2)
22. సన్యాసి (క్రింద నుండి) (2)

నిబంధనలు :

1. సమాధానాలు “కీ”తో సరిపోవాలి.
2. కూపఘు చేరవలసిన చివరి తేది 18-03-2011
3. పత్రికలో పైన ఇచ్చిన కూపన్ననే పంపవలేను.
4. దిద్ధుబాట్టు / కాళ్లిచేతలు / తుడుతులు ఉండరాదు.
5. తెలుకాగాలు / జిరాక్ష కాపీలు అసుమతించబడవు.
6. అన్ని కరెక్చ అయిన ఎంట్రీలు ఎక్కువ సంఖ్యలో ఉన్నచో లాటరీ ద్వారా ఎంటికచేసి ప్రథమ బహుమతి రూ. 100/-లు, ద్వితీయ బహుమతి రూ. 50/-లు ఇవ్వబడును.
7. తప్పలశాఖవారి అలస్యాన్ని పత్రిక బాధ్యత వహించదు.
8. బహుమతుల విపట్టంలో తుది నిర్ణయం సంపూదకులదే. ఎలాంటి వివాదాలకు తావురేదు.
9. పేరు, చిరునామాలు స్ఫోట్లా, పిన్కోడ్స్ లోనెనబల్యతో సహి ప్రాయాలి.

పదగాయత్రి-4 విజేతలు

‘కీ’ సాల్యాషన్ ప్రకారం అన్ని కరెక్చుగా ఉన్న సమాధానాలు మూడు ఎంట్రీలు వచ్చాయి. అందువల్ల లాటరీ ప్రథమిలో విజేతలను నిర్ణయించడమైనది. మొదటి బహుమతి : శ్రీ ఎన్.సి.ఎస్. శర్మ, ప్రైదరాబాద్ ద్వితీయ బహుమతి : శ్రీ కడవి అప్పురావు, చీరాల